impbat opinionē eoꝝ. quā de meſſia ha
bebāt oñdens ꝙ dꝫbet eē deus ⁊ hō ⁊ nō
ſolū hō filius dauid. Et idō vt di. gloſa.
Nō repꝑhendit eos đ eo ꝙ dicūt eū filiuꝫ
dauid. ſꝫ ꝙ filiū di nō credūt Et hoc ē ait
illis. Quō ergo ſi purus hō ſit. dauid in
ſpū. ſ. ſancto q̇ mētiri nō pōt vocat eū do
minum. q̇ ſm vos añ eum nō fuit. vt glo
ſa dicit. Dixit dñs dño meo. Iſtud dice
re eſt equalem filiū ſibi generare. Pſal.
Dñs dixit ad me. Dixit ergo dñs. ſ. deꝰ
pater dño meo. ſ. deo filio q̇ erat dñs da⸗
uid. nō ſm qđ de eo carnē ſumere dēbat.
ſꝫ ſm qđ đ deo prē ſꝑ fuit. Dixit ergo do
minꝰ pať dño filio ſede a dextris meis. i.
in eq̄litate deitatis ſm qđ deꝰ ⁊ in potio
ribus bonis patris ſm qđ hō. donec po
nam inimicos ⁊c̄. Et attēde ꝙ iſtđ donec
nō teneť hic excluſiue ſed incluſiue. Uñ
no poīt ꝯtinuatōꝫ actꝰ ſeſſionis. vſqꝫ ad
ſubiectōeꝫ inimicoꝝ tantū. ſꝫ ponit eťnaꝫ
ꝯtinuatōeꝫ. Siľe eſt iſtud qđ đr math. j.
Nō cognouit eā donec pepit filiuꝫ ſuuꝫ
pmogenitū. Aduertendū ergo hic ꝙ cri⸗
ſtus inq̄ntū hō fuit in magnis laboribꝰ ī
mōdo iſto donec dictū eſt ei a prē. Sede a
dextris meis do. po. ini. tu. ⁊c̄. i. donec tibi
rebelles ſubijciā. vel ſubiectōe volūtaria
vt credāt volētes. Eſa. vj. Et adorabunt
ſcabellū pedū tuoꝝ q̇ detra. tibi Uel ſub
iectōe coacta vt in iudicō puniant̄ ⁊ ſub
ſint ei. Oportꝫ aūt illū regnare donec po
nat īimicos ſub pedibꝰ eiꝰ. Si ergo da⸗
uid ī hac autoritate vocat eū dñm qđ eſt
ſm diuītatē. qđ ñ poſſꝫ eē ſi eſſꝫ purꝰ hō.
quō filiꝰ eꝰ eſt. Q. d. Iſtud ē īpoſſibile ꝙ
ſm eādē naturā ſit filiꝰ ⁊ dñs. Scđm er⸗
go veſtꝝ ītellectū iſta ſūt oīno repugnan
tia. Relinqť ergo ꝙ ſit filiꝰ dauid ſm hu
manā naťam. ⁊ ſit dñs dauid ſm diuīaꝫ
naťaꝫ. ⁊ ꝑ ꝯñs ptꝫ ꝙ ſit deꝰ ⁊ hō. Et iō ne
mo poťat rñdere ei v̓bū. neqꝫ auſus fuit
q̇ſq̄ꝫ ex illo die eū āplꝰ īterrogare. Et ſic
patet tercium

De epl̓a. Sermo. CI

Gratias ago

deo meo ſꝑ ꝓ vo. j. co. j.
Hic incipit pma epl̓a
ad Coꝝ. In q̄ pmiſſa ſa⸗
lutatōe poīt exordiū. in q̇ vt captet beni⸗
uolētiā auditoꝝ. ꝯmēdat bonos q̇ erant
inť corīthios ⁊ regratiať đo đ mľtis bōiſ
q̄ eiſ ꝯtulerat. Et ſm hoc hec epl̓a diuidi
tur in tres ptes. Prio ei agit grās đo ꝓ
grā data eis ḡtuꝫ faciente. q̇ deꝰ eos ḡtifi
cauit. In pn. epl̓e. Scđo agit grās ꝓ gra
tijs ḡtis eis datis. ppť q̄s corā hoībus g̃
tioſi ſunt facti ibi. Qꝛ in oībꝰ di. fa. es. i. il.
Tercō agit grās ꝓ certitudīe gl̓e. quaꝫ in
fuťo recepturi erāt di grāꝫ poſſidēteſ ibi.
Expectātibꝰ reuelatōꝫ dñi nrī ieſu xp̄i.
Dicit ergo pmo. Grās ago. ſ. ore. corđ et
ope đo meo. Deꝰ eſt oīm ꝑ creatōꝫ ⁊ gu
bernatōꝫ ſꝫ eiꝰ ſpēaliť ꝑ ſpēaleꝫ cultū ⁊ di
lectōꝫ. Semꝑ ꝓ vobis. i. bonis đbitis ⁊ tē
pibꝰ ꝯſtitutis. Sic ītelligendum ē illđ. j.
Theſ. v. Sine intmiſſiōe orate ī omībuſ
grās agite. In grā di. i. ppť grām di. q̄ da
ta eſt vobis ꝑ quā. ſ. ḡti facti eſtis đo ⁊ in
filios eiꝰ adoptati. ⁊ hoc in xp̄o ieſu. ⁊ ſic
ptꝫ pmū. Scđo agit grās ꝓ diuerſ ḡtijs
ḡtis eis datis di. Et grās ago ſup. qꝛ ī oī⸗
buſ diuiteſ facti eſtis ī illo. i. ī xp̄o ⁊ ꝑ xp̄ꝫ
in oī v̓bo. i. in oī genere linguaꝝ ľ in omī
mō pdicādi. ſ. mediocribꝰ minoribꝰ ⁊ ꝑfe
ctis ⁊ in oī ſciā. i. ī intľlectu oīm ſcriptura
ruꝫ. ⁊ his ita eſtiſ ditati ꝙ ita teneťiſ ſicut
teſtimoniū xp̄i. hoc ē đ xp̄o datū a ꝓphe⸗
tis ꝯfirmatū ē in vobiſ. ſ. ꝑ meā pdicatōꝫ
. i. ita iſta v̓ba ⁊ ſciētiā tenetis đ eo qđ de
xp̄o pdicaui ſicut teſtimonij s ꝓphetarū
ꝯfirmaui. hoc eſt ſicut illa que đ xp̄o vo
biſ predicaui illum teſtificantia teſtifica
ta a prophetis ſunt firma in vobiſ. Sic
ille gratie fortiſſime confirmate ſunt in

vobis. Ubi notãdum ꝙ p̄dicatores cõ-
firmãt ſuã p̄dicatõez teſtimonio ſcriptu-
rarum ď xp̄o a ꝓphetis dictaruz. Confir
mãt etiã eã ꝑ bonã ⁊ ꝑſeuerãtem viã. Ec
cle. xxix. Cõfirma v̄bum tuũ ⁊ fidlit̄ age.
Deus aũt ꝯfirmat ꝑ miracula. Marci
xvj. Dñ̃o coopante ⁊ ſer. ꝯfir. ſequẽti. ſi.
Et ita diuites facti eſtis in illis ḡrijs con
firmati ita vt nihil vobis ďſit in vlla gra
tia q̄n totũ habeatis qđ ad ſalutem ſpe-
ctat. Quia vt di. augu. Multũ eſt diueſ
religio xp̄iana q̄ in xp̄o omniũ poſſeſſo-
re om̄ia poſſidet. Hãc aũt abundantiaz
meret̄ abundãs humilitas. Jac. iiij. Deꝰ
ſupbis reſiſtit humilibꝰ ãt dat gratiam.
Et ſic ptz ſcđm. ¶ Tercõ agit grãs ꝑ cer
titudine gl'e quã habebãt di. Et gratias
ago ſup̄ ꝑ vobis expectãtibꝰ reuelatõez
domĩ noſtri ieſu xp̄i. i. q2 firmit̄ expecta-
tis eius aptam viſionẽ q̄ poſt mortẽ fid-
libus xp̄i ꝑſtat̄. Uel reuelatõz dicit q̄ erit
in die iudicij quã impij timent ſ3 iuſti ex
pectãt. Job. xiiij. Cũctis diebꝰ q̄bꝰ n. mi.
expe. do. ve. immu. mea. Hãc reuelatõez
om̄is creatura expectat. Qui ꝯfirmabit
Hic oñdit ꝙ ſecure poſſunt reuelatõem
filioꝝ di expectare. Dis enĩ inꝑſeueran-
tia ꝯfirmatus ſecure expectat. ſ3 ipos di-
cit ꝓculdubio ꝯfirmãdos. ergo ſecure ex
pectare poſſunt. Ue aũt illis q̄ ex p̄ſump
tõne vel ex ꝯtemptu talẽ reuelatõz expe-
ctant. Amos. vj. Ue ďſiderantibꝰ diem
domĩ. Dicit ergo. Qui ꝯfirmabit vos. ſ.
ſuꝑ hoc qđ dat ſꝑare in bono faciendo ⁊
certa ſpe ſine crĩmie mortali faciens vos
eſſe in cauẽdo a malo et nõ ſine peccato
veniali ⁊ hoc vſq3 in finẽ Et exponit ſe. ſ.
in diẽ aduẽtus domini noſtri ieſu xp̄i. id ẽ
quãdo xp̄c veniet in morte vniuſcuiꝰq3.
Nota ergo ꝙ electi ꝯfirmant̄ a đo in bo
no faciẽdo ⁊ in cauẽdo maluz Cõfirmat
aũt eos vſq3 in finẽ. q2 mali. ⁊ ſi ad tẽpuſ
vident̄ ꝯfirmati cito ruũt. prouer. xxiiij.
Septies in die ca. iu. ⁊ reſur. Impij autẽ
corruẽt in malũ. Et ſic ptz tercũ ¶ Mo
ralitas. Sicut patz ex dictis in tota epi-
ſtola aplus inſiſtit grãrũ actõni agẽs ḡri
as đo ꝑ grã gratum faciẽte. ⁊ ꝑ diuerſis
alijs ḡrijs corinthijs a đo datis. Duo er
go videamuſ in hac ep'la. Primo quid
nos inducit ad exhibendũ đo grãs. Se-
cũdo ď quo ⁊ ꝑ q̄bus maxime regratia-
ri ďbemus. Circa p̄mum nota ꝙ ſex nos
inducũt ad regr̃iandũ đo ¶ Primũ eſt
admonitõ ⁊ exẽpla ſanctoꝝ Nã ſicut di.
philoſ. Unicuiq3 experto credenduz eſt in
ſua arte ſicut medico in medicis. iudici ĩ
ꝯtractibus. Ars aũt ſanctoꝝ fuit ⁊ eſt in
cognoſcere vera bona. ⁊ cognita amare.
Math. xiij. Sĩle eſt regnũ celoꝝ ho. ne.
que. ho. mar. Sancti aũt m'tum inſtere-
runt grãꝝ actõni. ⁊ nos monuerũt vt ſili
ter inſiſteremꝰ q2 hoc eſt vnũ magnũ ho
num. ꝓpter qđ nos inſiſtere ďbemus. et
eis credre ſicut expertis in grãrum actõne.
Bern. Diſce in grãs referẽdo nõ ẽẽ tar-
dus ⁊ ſegnis. diſce ad ſingula bona grãſ
agere diligẽter ꝯſidera q̄ tibi apponũtur
vt nulla di dona grãꝝ actõne fruſtrẽtur.
Tho. iiij. Omĩ tẽpe bñ̃dic deum. In duo
diuidit̄ vita ꝯtẽplatiua ſanctoꝝ. ſ. in orõ
nem ⁊ grãrum actõez. q2 ſancti ꝯſiderant
⁊ preuidẽt bona ⁊ mala. ꝑ bonis ꝑſonat
grãrum actõ ⁊ vox laudis. ꝑ mal' ſequit̄
orõ vt amoueãt̄ ſi meliꝰ ẽ. Col. iiij. Orõi
iſtate vigilãtes ĩ ea in grãꝝ actõne ¶ Se
cundũ eſt maxima di bñ̃ficia q̄ nobiſ cõ-
tulit. Decem enĩ maxima bñ̃ficia cõtulit
nobis deus ď q̄bus ſupra dictũ eſt ĩ euã-
gelio hodierno q̄re ſmõe c. Pro q̄rum
q̄libet nedũ ꝑ omĩbus ďbemus ſꝑ grãs
exhibere nec vnq̄3 a grãꝝ actõne ceſſare.
Et attẽde q̄nta nobis deꝰ fecit. Nã factꝰ
eſt ſuus vt nos liberaret. Factꝰ eſt pau-
per vt nos ditaret. Factꝰ ẽ humil' vt nos
exaltaret. Factꝰ ẽ hõ vt nos deos faceret

Mortu⁹ ē vt nos viuificaret. Deſcēdit
ad inferos vt nos extraheret. Reſurre-
xit a mortuis vt nos reſuſcitaret. Aſcen
dit ad celos vt nos ſecū duceret. O aīa
miſera cogita hec dei bñficia. ⁊ cōſurge
tota in deuotas dī laudes. ps. Lauda aī
mam. d. Joē. Quid retri. do. p om. q. r. ⁊c
Si de his vis pdicare q̄re in pmo ſmōe
de natiuitate do. xxij. d. ¶ Terciū ē tēp⁹
in q̄ deus nos naſci ⁊ venire fecit. qd ē tē
pus grār̄um ⁊ miſicordie ⁊ v̄tute plenū
ij. Cor. vj. Ecce nūc tps acceptabile ec. n.
di. ſ. Nam ſcriptura eſt apta. ⁊ clare vid
mus opa xpi. Xpc eſt incarnatuſ ⁊ paſſ⁹
ex cuius paſſiōe mirabilis virtus nobiſ
emanauit. celū eſt aptum. dyabolus reli
gatus eſt in inferno ppter qd diminuta
eſt ei⁹ poteſtas cōtra nos. medicine effi-
caciſſime ɔtra omnē morbū ſunt pate i-
dulgētie magne dant ⁊ grē mirables lar
giunt. Apta eſt ergo bulla ſummi pon-
tificis. Cariſſimi hec oīa añ aduentū xpi
nō fuerūt. Et id mirabilit xpiani moder-
ni tpis ad grār̄um actōes tenent q̄ omīa
hec poſſidēt. nec tyrannoꝝ pſecutōs pa
tiunt. ps. Nō fecit talit oī nat. ¶ Quar
tum eſt obſequm oīm creaturaꝝ. Nam
angelos. celū ſidera. q̄ttuor elemēta. ter-
rena ſcētia ⁊ omīa alia de⁹ ordinauit iſ-
uitium noſtꝝ. ac etiā filius dei ad lauā-
dum nobis pedes veit. ps. Dñe quid ē
hō q̄ memores eius. Et ſequit. Oīa ſub
iecisti ſub pe. ei. Que oīa ɔſiderāſ dauid
ait. Adhereat ligua mea faucib⁹ meis ⁊c
Habem⁹ etiā exemplū ab aīalibus re
gr̄iandi deo. Nā canis eſt mirabilit fide
lis dño ſuo. ⁊ lingit eum ⁊ ſtat ad pedes
eius. ppter cibū ſolū quem ab eo recipit.
Hic cadit exemplū de leone beati hiero-
nimi. ⁊ de leone de quo habet in eſopo.
cui q̄dam extraxit ſpinā d pede q̄ poſtea
adductus romā poſit⁹ eſt cū alijs leoni-
bus ad condēnatos hoīes deuorādū ⁊

dictus hō piectus leonib⁹ ad deuoran-
dum defenſus ē ab eo. ¶ Quītū ē fru-
ctus magn⁹. Nā recognitō bñficioꝝ dī
⁊ grār̄um actō p eiſdē. puocāt deū vt ac-
cepta ɔſuet ⁊ largiat maiora. Prouer.
xj. Aīma q̄ bñdicit impinguabit. Bern.
Ad locū vnd exeūt flu. grāꝝ reuertūtur
id eſt reuerti dbent vt iteꝝ fluāt ¶ X
Sextū eſt triplex damnū qd ex ingrati-
tudine puenit. Primū eſt q̄ bona rece-
pta auferri facit. Ro. j. Qui cum deum
cognouiſſent nō ſicut deū glorificauerūt
aut grās egerūt. ⁊ id euanuerūt ⁊ obſcu-
ratum eſt inſipiēs cor eoꝝ. Und di. aug.
Qd deus dederat ḡtis tulit ingratis
Scdm eſt q̄ impedit ne bona grē vlteri
us recipiant. Gre. Nō eſt dign⁹ dandis
q̄ nō agit gratis de datis. Bern. Ingra-
titudo eſt vētus vrens ſiccās fontē pie-
tatis. rorem miſicordie ⁊ lumen gratie.
¶ Terciū eſt q̄ ingrati nō ſolum puan-
tur bonis. ſed etiā pena multiplici feriū-
tur. vt in filijs iſrael. q̄ magna beneficia
dei nō recognoſcētes in penas varias i-
ciderūt. Sic etiā videm⁹ mō in homib⁹
accidere. q̄ diuerſas peſtilētias patiūtur
frequent ppter ingr̄itudinem bñficiorū
dī. Et ſic patꝫ pmū. ¶ Scdo vidamus
p q̄bus bñficijs maxie dō regr̄iari dbē⁹.
Circa qd nota q̄ ⁊ ſi p plurib⁹ dō regr̄ia
ri dbeamus. maxie aūt p bonis gratie. ſ.
p collatōe v̄tutum dō dbemus aſſurge-
re cū multiplici grāꝝ actōe. q̄ illa ſūt v̄a
⁊ optima bona. Et hoc ē qd apl's hic di.
Grās ago dō meo. p grā dī q̄ data ē vo-
bis. ¶ Z ¶ Ubi attēde q̄ v̄tutes excel-
lūt oīa alia bona q̄ntū ad ſex ¶ Primo
q̄ntū ad ſitū. Nā v̄tutes oēs locant it⁹
in aīma. Sūt eni oēs v̄tutes in potentia
aīme. Nā fides eſt in intellectu. ſpeſ ⁊ ca
ritas in volūtate. iuſticia ⁊ prudentia in
rōabili. fortitudo in iraſcibili. tpāntia i cō
cupiſcibili. Alia v̄a bōa mōi ſunt extra

animā. Et iō q̄ nō hn̄t ꝟtutes ſunt omni
no vacui nihil habētes. q꜡ nō hn̄t bōa in
ſe ſ꜡ cuſtodiūt bona vt canis bōa dn̄i ſui
Nō hn̄t bōa ſua ſ꜡ aliena ⁊ iō nihil hn̄t.
Exemplū de vectoribꝰ ⁊ villicis q̄ nihil
habēt. q̄zuis habeāt p̄ manibꝰ m̄lta bōa
Apoca. iij. Dicis q꜡ diues ſum ⁊ nulliꝰ
egeo ⁊ neſcis q̄a tu es miſer ⁊ miſerabil̄.
paup̄ ⁊ nudus. ¶ Scd̄o q̄ntum ad ꝓpe
tatē bonoꝝ. Quedā. n. ſunt bōa noſtra
vt ꝟtutes. q̄daꝫ creaturaꝝ vt diuitie. So
le. n. ꝟtutes ſunt ꝓpriū bonuꝫ hoīs. Et
idō ab eo auferri nō pn̄t. ſicut nec calor
ab igne. nec ſplēdor a ſole. Uñ omēs p̄n
cipes mūdi nō potuerūt a ſanctis auferre
ꝟtutes cum omībus tormētis ſuis. Ro.
viij. Quis nos ſepabit a caritate xp̄i. Et
ſequit̄. Certus ſum enī ꝙ neqꝫ mors ne
qꝫ vita. neqꝫ inſtā. neqꝫ fu. ne. cre. aliq̄ po.
nos ſe. a cari. dei. Et iō natalis philoſ. q̄
euaſerat de incēdio ciuitatis ſue in q̄ om
nia eius bōa fuerāt ꝯbuſta. ⁊ vxor ⁊ filij
interrogatꝰ a rege quāta ꝑdidiſſet. reſpō
dit nihil. omīa enī mea bona mecum ha
beo ⁊ intra me ſūt. Nullo ergo mō ꝟtuſ
pōt ſepari ab hoīe. ſicut ꝓpriū bonū eiuſ
Stati. n. ꝙ ſepat̄ ab eo efficit̄ beſtia. pſal.
Homo cū in honore eſſet. ſ. ꝟtutis nō in
tellexit. q꜡ honor eſt reuerētia exhibita ī
teſtimoniū virtutis. ꝯpatus eſt iumētiſ
inſipiētibus. Boet. li. iiij. pſa. iij. Ita fit vt
quē vidris vitijſ trāſformatū. hoīeꝫ n̄ in
re vocare poſſis. Et idcirco diuites in ꝟ
tute ſp̄ ⁊ vbiqꝫ ſunt diuiteſ q꜡ ſp̄ ⁊ vbiqꝫ
habēt bōa ſua ſecū. Diuites vero mun
di nō ſemp̄ et vbiqꝫ ſunt diuiteſ q꜡ diuiti
as ſuas poſt mortē auferre nō pn̄t. Job.
xxvij. Diues cū dormierit nihil ſecū au
feret. Tercīo quātuꝫ ad efficaciā ꝟtutum
Sola. n. virtus eſt q̄ facit bonū hoīem ⁊
opus eꝰ bonū reddit. vt inq̄t philo. in et
hicis. Et vt di aug̃. Uirtꝰ eſt qua rctē vi
uitur. q̄ nullus male vtit̄. Alia vō bona

vt diuitie ⁊ dig̃tates ⁊ huiōi nō ſoluꝫ bo
num nō efficiūt poſſeſſorē ſ꜡ potius eius
maliciā māifeſtāt. Boe. li. iij. pſa. iiij. Di
gnitas collata impꝛobis nō ſolū nō efficit
dignos ſ꜡ potius ꝓdit ⁊ oſtētat idignos
Nō ita patuiſſet neq̄cia neronis niſi im
pator fuiſſet. Et nota hic detestabile ma
lum. Q꜡ vt di. aug̃. Omīs hō omīa vult
habere bōa ⁊ bonā domū ⁊ bōas veſteſ
⁊ ſic de alijs. Aīaꝫ vero ſolā nō curat ha
bere bonā. Propt̄ qḋ ōberꝫ ꝯſpui. Hic
cadit exemplū ſocratis q̄ cū a rege fuiſſꝫ
inuitatꝰ ad pādium ⁊ vidꝫ oīa circū
ſtātia picta ⁊ deaurata ſpuit in facieꝫ re
gis di. ꝙ eius facies turpior locus eſſꝫ in
domo ſua. ¶ Quarto q̄ntū ad ſocietatē
q꜡ virtutes ſine alijs bonis mūdi ſunt per
ſe ſufficiētes ⁊ pfectū bonū. Sed omnia
alia bōa ſine virtutibus penitꝰ nichil va
lent. Boe. vbi ſupra. Quid in omibꝰ illiſ
ſcꝫ ī bōis mūdi. niſi ꝓbitas vtētiū lauda
tur. i. bonꝰ vſus q̄ a virtute ꝓcedit. itaqꝫ
nō ex dig̃tate virtuti ſ꜡ ex ꝟtute dignita
ti honor accedit. Imo oīa alia bōa ſine
ꝟtute cedūt habētibus in malū. ⁊ meliuſ
eſſet eis nō habere. Mat. xxvj. Meliꝰ ei
eſſet ſi natus n̄ fuiſſet hō iſte ¶ Quinto
quātū ad ꝑmanētiā. q꜡ ſole virtuteſ ꝑma
nēt cū hoīe. nec ī vita. nec in morte. nec in
ꝓſperis. nec ī aduerſis ipm̄ dereliquunt
Sap. x. Hec. ſ. ꝟtus vēditū iuſ. nō dereli.
deſcē. qꝫ cū il. ī foueā. Apoc. xiiij. Opa ei
illoꝝ ſequūt̄ illos. Omīa vero alia bōa
ōreliquūt hoīem ī morte. ⁊ frequēt̄ in ui
ta ⁊ diuitie ⁊ delicie ⁊ honores ⁊ amici ⁊
ꝯſanḡnei ¶ Sexto quātū ad meritū. ſo
la ei virtꝰ dei q̄ a grā dei ꝓcedit facit nos
mereri vitā eternā. Oīa. n. opa nrā de ge
nere bonoꝝ. niſi ſint fcā in ꝟtute n̄ merēt̄
vitā eēnā Mat. vij. Multi dicēt mihi in
illa die dn̄e nōne in noīe tuo ꝓphetaui
mus. ⁊ ī nomīe tuo demonia eiecimꝰ ⁊ ꝟ
tutes m̄ltas fecimꝰ. i. multa opa ꝑ gene

re bonoꝝ. Et dicet ill'. Amē dico vobis. Neſcio vos. Et ſic pʒ totū de ep̄la.

¶ Dominica. xix. de euāgelio.

¶ Sermo . CII.

Aſcendens hieſus in naviculā trāſfretauit ⁊ venit in ciuitatē ſuā. math. ix. Sicut di. Joh. criſo. Creator rerū orbis terre dn̄s. p⁹q̄ʒ ſe ꝑpter nos noſtra anguſtauit carne. cepit habere humanā patriā. cepit ciuitatis iudaice eſſe ciuis parētes habere cepit ꝑentum oīm ip̄e parēs. vt attraheret caritas q̄s diſpſerat metus. Et iō vt verus hō nauē intrās mare mūdi trāſiuit ⁊ vt ver⁹ deus paliticuʒ in aīa ⁊ corꝑe ſanauit. Et ſic in hoc euāgelio q̄ddam magnuʒ miraculū xp̄i recitat. Circa qd̄ euāgeliſta ſex narrat. Primū ē xp̄i ad ciuitatem ſuā trāſfretatō. In p̄n. euan. Scd̄m eſt cuiuſdā palitici ad xp̄m adductio ibi Et ecce offere. ei pali. iacē. ī lec. Terciū eſt peccatoꝝ palitici relaxatō ibi. Uidit autē ie. fi. il. di. pa. cōfi. fi. remit. ti. pecca. tua Quartū eſt ſcribaꝝ ⁊ phariſeoꝝ ꝯtra ieſum mala cogitatō ibi. Et ecce q̄dam de ſcri. di. intra ſe. hic blaſ. Quintuʒ ē male cogitatōis eoꝝ rep̄batō. ⁊ palitici in corpore ſanatō ibi. Et cū vidiſſet ie. co. e. di. vt qd̄ cogi. mala in cor. ve. qd̄ ē fa. dic. di. ti. pec. ⁊c. Sextū eſt ex miraculo facto di glorificatō ibi. Uidētes aūt tur. ti. ⁊ glo. eū. ¶ Primo ergo ponit xp̄i ad ciuitateʒ ſuā trāſfretatō ibi. Aſcendēs ie. in naui. trāſfretauit. ſ. de terra gereſenoꝝ ⁊ venit in ciuitatē ſuā. ſ. caphernaū. vt habet in marc. Criſ. Ciuitatē ſuā hic capharnauʒ dicit. Alia. n. eū ſuſcepit naſcentē. ſ. bethleem. Alia āt nutriuit. ſ. nazareth. Alia v̄o habuit ꝯtinue habitantem. ſ. capharnauʒ. Capharnaū ergo ieſus p̄dicatōne inhabitatōe ⁊ miracul'q̄ʒ plurimis illuſtrauit. ꝑpter q̄ oīa ciuitas ieſu dicta eſt. Lu. iiij. Quāta audiuim⁹ facta in caph'arnaū ⁊c. ¶ Miſtice āt ꝑ naviculā iſtaʒ quā xp̄c aſcēdit. ⁊ in q̄ trāſfretauit mare. id ē amaritudīes h⁹ mūdi. ad redeunduʒ in ciuitatē ſuā. ſ. capharnaū celeſteʒ. crux xp̄i deſignat. ꝑ quā ⁊ in q̄ xp̄c trāſiuit de hoc mūdo ad celū. ꝑ quā crucē p̄nīa deſignat. Mat. xvj. Si q̄s vult venire poſt me abneget ſemetip̄m ⁊ tollat crucē ſuaʒ id ē p̄niaʒ. Et iō ſi volum⁹ ad ciuitatem nrām redire ſcʒ capharnaū celeſtē. q̄ nrā ē. q̄r iure patris noſtri xp̄i nobis debet. oportʒ q̄ intrem⁹ naviculā iſtā. ſ. p̄n̄iam. ⁊ in ip̄a trāſeamus mare mūdi. ¶ Sꝫ ¶ Significat aūt ꝑ nauē crux xp̄i ⁊ p̄n̄ia mltiplici rōe ¶ Primo rōe indigētie q̄r ſicut neceſſario ex̄ns in mari. ſi vult ad portū venire indiget naui. ita nos ex̄ntes ī hoc mūdo q̄ eſt mare tēpeſtuoſuʒ indigemus cruce p̄n̄ie ſi volum⁹ ad portū q̄etis ꝑuenire. al's in mari ꝑibim⁹. Lu. xiij. Niſi penitentiā habueritis oēs ſil' ꝑibitis. Et iō iohānes bapti. q̄ vocabat ad regnū dicebat. Pn̄iam agite appꝑin. ei re. ce. mat. iij. ¶ Scd̄o rōe figure. Eſt. n. nauiſ aperta ⁊ lata ſupius ⁊ ſtricta ⁊ clauſa inferi⁹. Sic crux p̄n̄ie debʒ eē ſtricta ⁊ clauſa v̄ſus terrā. q̄r ex terra reſoluunt vapores. id ē mala deſidria q̄ corrūpūt affectuʒ. et nebule q̄ obnubilāt intellectū. ⁊ frig⁹ qd̄ ꝯſtringit effectū. Solū in puncto debet crux p̄n̄ie tāgere terrā ſicut crux xp̄i ifixa eſt terre in modico foramīe. q̄r penitēſ ſoluʒ vite neceſſaria debet recipe. j. Thi. v. Habētes ali. ⁊ q̄b⁹ te. his ꝯtē. ſim⁹. Debet aūt eē apta ⁊ lata ſupius v̄ſus celuʒ. vt hō celeſtib⁹ inhiet. ⁊ d̄ celo adiutoriuʒ expectet. q̄r cū p̄n̄ia ſit ꝑluʒ valdē durum niſi hō iuuet a dō ſuccūbit. Et idō vna v̄tus p̄ncipal' p̄n̄ie ponit ſpeſ. ꝑ quā hō penitēs ſꝑat in deo oīa vincere. Phili. iiij. Oīa poſſum in eo q̄ me ꝯfortat. Jo. xvj.

Cõſidite.ſ.in me Sic ↄfidit dauid ꝛ iõ vi
cit golyã.j. Reg.xvij. Tercõ rõe exiſtẽtie
q꜡ ſicut nauis ſtat ſup aq̃s ꝛ fert̃ ab aq̃s.
ita crux pñie d̃bꝫ ſtare ſup aq̃s baptiſmi
ꝛ ferri ab aquis lacrimaꝝ. Nã extere na
tõnes faciũt pñiam ſuã.ꝛ q꜡ non faciunt
eam ſup aq̃ſ baptiſmi nõ pueniũt ad por
tum regni ſalutis. Job.iij. Niſi q̃s rena
tus fu.ex aq̃ ꝛ ſpũſã.nõ poteſt intra.in re
gnum d̃i. Debꝫ etiam ferri ab aq̃s lacri/
maruꝫ Pſal. Lauabo p ſingulaſ noctes
id eſt p ſingula peccata.lectũ meũ.i. ↄſci/
entiaꝫ meã. In pñia enĩ mũdant̃ peccata
lacrime aũt melius abſtergũt peccata q̃ꝫ
aliq̃d aliud.ſicut lacrime petri ꝛ magda
lene abſterſerũt peccata eorum. Luc.xxij
Egreſſus foraſ fleuit amare ¶ Quarto
rõne obediẽtie. In nullo eĩ loco ita obe/
diẽtia obſuat̃.ſicut in naui.pſ. Q꜡ ipſe di
xit ꝛ facta ſunt. Nõ neceſſariũ ẽ in cruce
pñie.q꜡ cũ in pñia vita gratie q̃ ↄſiſtit in
obſuantia mãdatoꝝ dei acquirat̃.iuxta
illud math.xix.ſi vis ad vitã ingredi ſua
mãdata.opoꝛꝫ ꝙ penitẽs obediat deo ꝛ
miſtris eius. Luce.x. Qui vos audit me
audit.ꝛ q̃ vos ſpernit me ſpernit ¶ B ¶
Quĩto ratõe iacture. Ubi nota ꝙ nauiſ
in mari ex mltis patit̃ iacturã.ꝛ maxime
ex q̃ttuoꝛ ſcꝫ ex malo regimĩe.ex ſubĩtra/
tõne aq̃.ex nimia oneratõe. ꝛ ex vẽtoꝛuꝫ
tẽpeſtate ¶ Pꝛĩo ex malo regimĩe nau
cleri.q꜡ ſi non eſt bñ doct⁹ ſubmergit̃ na
uis. Sic eſt in pñia. Opoꝛꝫ.n.ꝙ clericuſ
ꝛ penitẽſ multa diſcretõe ꝛ multa pꝛudẽ
tia vtant̃. Math.x. Eſtote ergo pꝛuden/
tes ſi.ſer. Uñ illa ſancta aĩalia de q̃b⁹ d̃ꝛ
in ezech.j.ꝛ in apoca.iiij.c. p que penitẽs
deſignat̃ dicunt̃ eẽ oculis vndiqꝫ plena.
Aug. Uitaſti grãdia caue ne obruaris
arena. Mlta impediũt penitẽteꝫ niſi ſci/
at ſibi cauere. ¶ Scd̃o ex ſubintratõne
aque.q꜡ ſi aq̃ nimis ſubintrat nauis ſub
mergit̃. Sic penitẽs ſi in pñia recipit car

nalia deſid̃ria ꝛ facit opa carnis que per
aquã deſignãt̃ ſtati ſubmergit̃. ¶ Tercõ
ex nimia rerũ oneratõe. Sic eſt in penitẽ
tia. Et iõ opoꝛꝫ ꝙ penitẽs omnia onera
deponat.ſ.on⁹ pcti. Hebre.xij. Deponẽ/
tes omẽ pond⁹ ꝛ circũſtãs nos peccatũ
p patiaꝫ curram⁹ ad ꝑpoſitũ nobis cer/
tamen. Et on⁹ tpaliuꝫ rerꝝ. Mat.xix. Ec/
ce nos re.om.ꝛ ſe.ſu.te. Ubi dicit Bern.
Bñ petre.ꝛ nõ ad inſipientiã tibi. Scie/
bas enĩ ꝙ xp̃m ſeq̃ nõ poteras oneratus
Et ideo in p̃mitiua eccl'a q̃tq̃t habebant
agros ꝛ domos vendebãt ꝛ ponebãt p̃/
cia eoꝝ añ pedes aploꝝ. Ut ptꝫ actu.iiij
Et ad hoc ſig̃ficandũ qñ aſcẽdit crucẽ ex
poliauit ſe ꝛ nud⁹ in cruce pepẽdit. ¶
Quarto ex ventoꝝ tẽpeſtate a q̃b⁹ ſub/
mergit̃. Similit̃ ꝛ penitẽs. Nã q̃tuoꝛ vẽ
ti.i. quatuoꝛ affectõnes pugnãt in aĩa
hoĩs vt ſubmergãt eam. Q꜡ ſm bern.
Timẽt que nõ opoꝛꝫ.ſperãt q̃ non decẽt
gaudẽt vane.dolẽtqꝫ vanius. Propter
ea di.boe. Gaudia pelle.pelle timoꝛem.
ſpemqꝫ fugato. Nec doloꝛ aſſit nubila
mens eſt vĩdictaqꝫ freniſ hec vbi regnãt
Iſti ſunt illi q̃ttuoꝛ vẽti de q̃bus d̃ꝛ dañ.
vij. Ecce inq̃t quattuoꝛ vẽti pugnabant
in mari id eſt in cord̃ pctõris. Et ſic ptꝫ p̃
muꝫ. ¶ Scd̃o ponit̃ cuiuſdã palitici ad
xp̃m adductõ. Et hoc ẽ. Et ec.of.ei pa.ia.
in lecto. Mar.ij.d̃ꝛ ꝙ a quattuoꝛ porta/
bat̃. Lu.v.d̃r ꝙ nõ inuenĩẽtes q̃ pte illuꝫ
inferrẽt añ ieſuꝫ p̃ turba aſcenderũt ſup
tectũ ꝛ p tegulas ſubmiſerũt eũ añ ieſuꝫ.
in quo exp̃mit̃ magna fides ꝛ d̃uotõ eo/
rum. Et iõ tercõ ſequit̃ palitici in aĩa cu/
ratõ. Uidẽs eĩ ieſus fidẽ illoꝝ dixit pali
tico. Confide fi.re.t.p.tua. Glo. Nõ fidẽ
palitici q꜡ ſenſu carebat. Hiero. Non fi/
deꝫ illi⁹ q̃ offerebat̃. ſꝫ fidẽ illoꝝ q̃ offere/
bant eũ. Ubi mãifeſte ptꝫ ꝙ in fide ꝛ p fi
dem alteri⁹ remittit̃ pctũm. Beda. Quã
tuꝫ valꝫ apd̃ deũ fides ꝑpa.apd̃ queꝫ ſic

valuit aliena. vt intꝰ ⁊ extra ſanaret homineȝ. Qͦd eſt ↄtra hereticos q̇ dicunt ꝑuulis nõ remitti pctũ. q: nõ hñt motũ liberi arbitrij. nõ ↄſideˉtes ipos mũdari in fide ꝑentum vl' eccleſie. Qͦd eſt mãifeſtum falſuȝ. q: magis eſt deꝰ ꝓnꝰ ad miſericordiã ⁊ veniã q̃ȝ ad vindictã. Si ergo pueri ꝑ peccato ꝑentũ dãnanť. q̃re ñ multomag̃ in fide ꝑentũ ſaluãť. ¶ Sed q̃riť hic. cũ peteret curatõ corꝑis q̃re dominꝰ ṗus adhibuit curatõȝ mẽtis. Reſpõſio dicendũ eſt ꝙ hoc fecit ꝓpť tria. Pͥmo ꝓpter benignitatem liberalitatis ſue. q̄ plus dat in munere q̄m petat in ꝑce ¶ Scdͦ vt daret intelligi ꝙ peccatuȝ in aĩa erat cã morbi in corꝑe. Unͦ beda Pro culpa aĩe etiã in corꝑe infirmabať Et ideo tã q̃ȝ bonus medicꝰ ṗus cauſaȝ ⁊ radicem morbi remouet. ⁊ pꝰea illum morbuȝ expellit ¶ Tercͦ vt ex hoc daret occaſioneȝ ſcribis ⁊ phariſeis ſic cogitare de ſe. vt ipi cogitauerunt de ipo. ac per hoc oſtẽderet mãifeſte ꝙ erat filius dei. ⁊ ſic crederẽt ꝙ ipe nõ erat ſolũ homo ſȝ et deꝰ ⁊ ꝑ ↄñs nõ blaſphemaret dimittẽdo pctũ Et hoc eſt qͦd ↄ́ratõ ſequitur Et ecce q̇dam de ſcribis dix. in. ſe. h. blaſ. Ubi nota ꝙ tribus modis blaſphemať deꝰ. Pͥmo dũ q̇s attribuit deo vl' impꝑca tur ei qͦd ſibi ñ ↄuenit vt ſit malus ⁊ maledictꝰ. Scdͦ dũ q̇s remouet a dͦ qͦd ſibi ↄuenit vt dicẽdo ꝙ nõ ẽ omĩpotẽs vl' miſericors ⁊ ceťa talia. Tercͦ dũ q̇s ſibi ipi attribuit qͦd eſt ꝓpꝛiuȝ dei ſcȝ pctã dimittere ⁊ creare. Et iſto tercͦ modo dicebant iſti ꝙ xp̄c blaſphemabat. q: qͦd erat ꝓpꝛiũ dei ſcȝ peccata dimittere ſibi attribuebat. Jſti erant zelatores ficti dei. Reducit ãt eos deꝰ ad cognitõȝ ṽitatis ꝑ ſimile dũ cogitatões eoꝝ ſe noſcere oſtendit. qͦd ſimiliť ſolius di eſt. Et hoc eſt qͦ q̇nto ſequiť ſcȝ cogitatõnũ eoꝝ repbatõ. Uñ ait. Et cũ vidiſſet ieſus cogitatõnes eoꝝ dixit. vt qͦd cogitatis mala ĩ cordibꝰ veſtris. q. d. ex hoc ꝙ cogitatões veſtras video ꝑpendite q: deus ſum. Uñ ⁊ peccata dimitto. Sȝ q: nec iſtud ſuffecit ad remotõȝ cecitatis cordis eoꝝ venitur ad magnũ miraculũ. vt vel ſic obſtruať os loquẽtiuȝ iniq̃. Unͦ ſeq̇tur. Quid ẽ facilꝰ dicere remittunť tibi peccata tua .i. dicto facere vt dimittanť tibi pctã. gloſ. qͦd ſolus q̇ dimitto noui. an dicere ſurge ⁊ ambula. gloſa. qͦd ⁊ vos videre poteritis. q. d. Apud me vtrũq̃ȝ eq̃liter facile ẽ ſȝ q: ego ſolus illud noui. iſtud ãt etiam homĩes videt. ⁊ iͦ ꝓ maiori reputant. ꝓbať inuiſibile ꝑ viſibile. Et hoc eſt qͦd ſeq̇tur. Ut aũt ſciatis q: filius hoĩs habȝ ꝑtãtem dimit. pec. in ter. Sȝ nõ videť hñ argumẽtari q: ꝑ minus videť ꝓbare maius. Minus enĩ eſt ſanare paliticum in corꝑe. q̃ȝ peccata dimittere in aĩa. Aug. Plus eſt iuſtificare impiũ q̃ȝ creare celum ⁊ terrã. Et iͦ nota ꝙ opꝰ dei poteſt habere triplicẽ ↄſideratõem. Cõſiderari enĩ põt in opifice. ⁊ idͦ omẽ opus eſt eq̃liter facile. q: opifex eſt equaliť in omnibus potẽs. Scdͦ põt ↄſiderari in ſeipo. ⁊ ſic vnũ opus põt in ſe habere maioreȝ difficultatẽ q̄m aliud. Et ſic iuſtificare impium plus ⁊ maius eſt q̃ȝ creare celuȝ et terrã. eo ꝙ in hoc eſt reſiſtẽtia peccati. in illo ṽo nulla eſt reſiſtẽtia. ⁊ ẜm hoc intelligiť dictũ aug̃. Tercͦ quãtuȝ ad illos q̇bus opus apparet. ⁊ ſic cũ hoĩes q̄ mag̃ videt eſtimãt maiora. põt aliq̇d exiſtimari eſſe maioris vel minoris difficultatis qͦd maius ⁊ minus videť. Si ergo ↄſideremus opꝰ ẜm ṗmaȝ ↄſideratõȝ ſcȝ ꝑ vt ↄſiderať in opifice ſic erit argumentuȝ a ſili. q: ſi põt facere vnũ poteſt facere aliͦd cũ vtrũq̃ȝ potentiaȝ ſolius dei requirat. Siľe ergo ꝓbať ꝑ ſiľe ⁊ inuiſibile ꝓbať ꝑ viſibile. Hiero. Utrũ ſint palitico peccata dimiſſa. ſolꝰ nouerat q̇ dimittebat. ſur

gereãt ⁊ ambulare oĩbꝰ mãifeſtum erat
q̇ videbãt. fit ergo viſibile ſignũ vt ꝓbeẽ
inuiſibile. Si aũt ꝯſideraẽ ſm vltimã cõ
ſideratõez ſcꝫ put ꝯſideraẽ in iudicõ ho/
minũ. ſic erit hoc argumẽtũ a maiori. q̇a
maiꝰ videbaẽ eis ſanare dicto paliticum
q̃ꝫ dicere remittũẽ tibi peccata tua. Et iõ
ſi poterat qd̃ maius erat etiã qd̃ minus
erat. Et hoc eſt qd̃ ſequiẽ. Ut aũt ſcia. q̇a
fi. ho. ha. po. di. pec. in terra. tũc ait paliti/
co tibi dico ſurge vt mãifeſtum fiat ꝙ ſa/
nus es. tolle lectũ tuũ ⁊ ambula. Et ſtatĩ
tu. lectũ ⁊ ambulauit corã illis vt ꝯuerte
renẽ ⁊ ꝯfunderenẽ. Et ſic ptꝫ ſcd̃m terciũ.
q̃rtũ ⁊ q̇ntũ ¶ Moralitas Circa hoc mi
raculuꝫ q̇nqꝫ ꝯſiderãda occurrũt. Prĩo
qd̃ ꝑ hũc paliticuꝫ deſigneẽ. Scd̃o q̃ ſint
portatores ipſius palitici ad xp̃m. Tercõ
q̃ eſt turba impediẽs ne paliticuſ ponaẽ
añ ieſuꝫ vt habeẽ Lu. v. Quarto que fa/
ciũt ad dimiſſionẽ peccati q2 iſte in fid̃ il/
loꝝ dimiſſus eſt a pctõ. Et q̊t modis ĩfir/
mitates ꝯtingũt. q2 iſte ex peccato videẽ
infirmꝰ fuiſſe. Quinto quõ peccator ſa/
natꝰ debet tollere lectũ ſuũ ⁊ ire ĩ domuꝫ
ſuã. ¶ Circa ꝑmũ nota ꝙ ꝑ hũc paliticũ
peccator deſignaẽ ⁊ ꝑ paliſim pctũm. Et
hoc dupliciẽ. ſ. ratõe originis ⁊ ratõne ef
fectus. ¶ Prĩo rõe originis. Tribꝰ eniꝫ
modis cauſaẽ paliſiſ. ſ. ex frigiditate ner/
uos ꝯſtrĩgẽte. vel ex humore neruoſ opi
lante. vel ex vulnere neruoſ incidẽte. Ex
his enĩ impediẽ trãſitꝰ ſpũs ad inſtrumẽ
ta ſenſuũ. ⁊ fit ꝑuatõ ſenſꝰ ⁊ motꝰ ſm plꝰ
⁊ minꝰ. aliquãdo in toto. ⁊ aliq̃n ſolũ in
vno mẽbro. Anima igiẽ auari paliſim in/
currit ex nimia frigiditate. Eſt. n. cõgela/
ta. q2 ignem diuinũ. ſ. caritatem di ⁊ pxi/
mi non habꝫ. ⁊ hoc eſt q2 plena iniq̇tate.
nihil enĩ iniquius q̃ꝫ amare pecunias. ma
thei. xxiij. Quoniã abũdabit ini. re. cari.
multoꝝ. Calor aũt facit hoĩeꝫ largũ. pro
pterea iuuenes naturaliẽ ſunt largi ⁊ ſe/
nes auari. Et q2 auarꝰ nõ hꝫ calorẽ di in
ſe. idõ hꝫ cor ꝯgelatũ ⁊ nichil largiẽ. Et iõ
xp̃c ignẽ venit mittere in terrã vt hoc fri/
gus depelleret. Nã dũ ſe ⁊ ſua nobis g̃/
tiſ dedit ignẽ magnũ. i. amorẽ in cordibꝰ
noſtris accẽdit. Ro. viij. Quõ nõ etiã cũ
illo omĩa nobis donauit. Que cogitanſ
ꝓpheta dicit. Conculcauit cor meũ intra
me ⁊ in me. mea exar. ig. Ideo etiã ſpũſſã
ctus in ſpẽ ignis apparuit vt auaricie fri
gus depelleret. Luxurioſꝰ ãt paliſim in/
currit ex nimia humiditate. q̃ cauſaẽ ex
nimia comeſtione. ⁊ maxie ex potatione
vini. Propterea d2 ad eph. v. Nolite ine/
briari vino in q̊ eſt luxuria. Si. n. luxuri/
oſus abſtinerꝫ ⁊ maceraret abſtinẽtia ci
bi ⁊ potus carnẽ ſuã nõ efficereẽ paliticꝰ
Ad hãc paliſim depellẽdaꝫ xp̃c ordĩauit
⁊ p̃dicauit pñiam ⁊ abſtinẽtiã. Luce. xxi.
Uidete ne g̃ueẽ corda vrã crapl'a ⁊ ebrie
tate.. Et ob hoc etiã ſancti prẽs ordĩaue
runt religiones ⁊ heremitoria. ⁊ ſãcta ec
cleſia ordinauit q̃dragesimaꝫ ⁊ alia ieiu/
nia. Supbꝰ v̊o incurrit paliſiꝫ ex inciſio
ne ⁊ ſepatõe. Supbia. n. ſepat aĩaꝫ a dõ.
⁊ iõ influxꝰ ſpũſſancti ad cor eiꝰ tranſire
nõ põt. Eccle. x. Initiũ ſupbie hoĩs eſt a
deo apoſtatare quõꝫ ab eo q̇ fecit illũ re
ceſſit cor eꝰ. Ad hãc paliſiꝫ expellẽdã xp̃c
vſqꝫ ad terraꝫ ſe humiliauit formam ſer
ui accipiens Iſta ẽ peſſima paliſis. quia
oẽꝫ influxũ grãꝫ ĩpedit. Iac. iiij. Deꝰ ſup
bis reſiſt. hu. ãt d. gra. Cũ aũt ad iſta tria
pctã auariciã. luxuriã ⁊ ſupbiã oĩa pctã
reducanẽ. vt d2. i. Iob. ij. ⁊ hec tria paliſiꝫ
deſignãt ſm diuerſas cauſas vt dictuꝫ ẽ
mãifeſtũ eſt ꝙ ꝑ paliticũ oĩs pctõr põt in
telligi rõe origis vñ cauſaẽ. ¶ Scd̃o ſig̃
ficaẽ pctõr ꝑ paliticũ rõe effectꝰ. Quattu
or. n. mala ſequunẽ in corpe ex paliſi. ſ. tre
mor. inſenſibilitas. imobilitas ⁊ mollici/
es. Hec eadẽ q̃ttuor ꝯſequiẽ peccator ex
pctõ ꝓpẽ qd̃ merito ꝑ paliſim pctũm ⁊ ꝑ

paraliticũ peccatoꝛ deſignatur. ¶ Pri
mũ malũ ē tremoꝛ. Tremet enī peccator
et timet que timenda nõ ſunt. ſ. iſta mun
dana que ſũt falſa bona. et multa mala
ꝯtinent et ad doloroſuꝫ finē adducũt. pſ
Illic trepi. ti. vbi nõ erat ti. Et nõ timꝫ q̄
multũ timenda ſũt ſcꝫ ꝑditōeꝫ virtutũ et
gratie dei. et abſciſionē ab eccleſia. et pri/
uatōem gloꝛie celi. Et iō qui timoꝛē non
habet dñi. nõ timet mala facere. qꝛ timoꝛ
dñi expellit peccatũ. ecc. j Nec curat bo/
na agere. nã qui timet deuꝫ faciet bona.
ecc. xv. ¶ Scōm malũ ē inſenſibilitas. nã
in palitico fit priuatō et diminutō ſenſꝰ
ex ſupꝛadictis tribus cauſis. Sic ē ī pec/
catoꝛe. nõ enī ſentit peccatoꝛ grãdia vul
nera anime. Moꝛſum aũt vnius canis
vel vnius pulicis bene ſentit. puer. xxiij.
Verberauerũt me et nõ dolui. traxerũt
me ⁊ nõ ſenſi ¶ C ¶ Ubi nota ꝙ triplex
eſt inſenſibilitas peccatoꝛis. ¶ Prima ē
qꝛ nõ ſentit ꝓpꝛios defectus quã facit ſu
ꝑbia. Sic phariſeus ille cognoſcebat de
fectus ſuos ſed ſe melioꝛē omĩbus repu/
tabat. nõ ſum ĩquit ſicut ceteri ho. Luce.
xviij. Ecōtra facit hũilitas. que bonã fa/
cit aĩmã. greg. Bonaꝝ mētium eſt ibi co
gnoſcere culpã vbi culpa nõ eſt. ¶ Scōa
ē qꝛ ñ ſentit miſerias ꝓximoruꝫ. Amos
vj. Bibētes in phialis vinuꝫ et optimo
vnguento delibuti ⁊ nihil patiebãtur ſu
per ꝯtritiōe ioſeph. Hãc facit auaricia et
ĩmiſericoꝛdia. lu. xvj. Erat quidã mendi
cus noīe lazarus cupiēſ ſaturari ⁊c. Ecō
tra facit pietas. qꝛ alienas miſeriaſ facit
ſuas. ij. Coꝛ. xj. Quis infirmatur et ego
ñ infir. qs ſcãdalizatur ⁊ ego ñ vroꝛ. Ter
cia eſt. qꝛ nõ ſentit dulcedinē ſpũſſan. bñ
ſentit dulcedinē phiale ⁊ cãtilene. ſꝫ dul/
cedīeꝫ vbi dei ſuꝑ mel dulcōꝛis ñ ſentit.
Hãc facit ĩmũdicia carnis. q̄ facit hoīem
quaſi poꝛcũ vt ei ſapiãt ſtercoꝛa. Uñ tre
nor. Qui nutriebãtur ī croceis ãpl̃xeati

ſũt ſtercoꝛa. Ecōtra facit mũdicia. que fa
cit dei ſuauitatē ſentire. ⁊ oculis mentis
ſentire mat. v. Beati mũdo coꝛ. q̄niaꝫ ipſi
deũ vi. ¶ Terciũ malũ ē immobilitas. ſi/
cut enī ī ꝯtracto ꝓpter frigus. vel opila/
to ex humiditate. vel ceſo neruo. ꝑuatuꝛ
ꝑs paralitica motu. vel in toto. vel in ꝑ/
te. ſimilit̄ eſt in peccatoꝛe. fit enī immobi
lis ⁊ piger ad omē bonũ. puer. xxj. Deſi
deria occidũt pigrũ. noluerũt enī quicq̄ꝫ
opari manus eius. Quartũ ē mollicies
quedã. diſſoluit̄ enī peccatoꝛ ī aquis de/
liciaꝝ ſicut glaties ad igneꝫ. Hiere. xxxj.
Uſqꝫquo delicijs diſſolueris filia vaga
Et attendit̄ hec mollicies in peccatoꝛe ī
hoc ꝙ cedit omī duꝛo. nihil enī graue nec
vnã temptatōꝫ ꝑt ſuſtinere ⁊ vicere. imo
omī temptatōi et oī duro cedit. puer. xx/
viij. Qui mollis ē ⁊ diſſolutus in opere
ſuo frat̄ ē ſua opa diſſipãtis. Diſſoluit̄
enī peccatoꝛ in igne tribulatōis. ſicut ⁊ ī
aquis deliciarum. ¶ D ¶ Circa ſcōm
ſcꝫ qui ſunt poꝛtatoꝛes q̄ poꝛtãt peccato
rē ãte ieſum. nota ꝙ ſunt q̃ttuoꝛ. qꝛ mar/
cus d. ꝙ a q̃ttuoꝛ poꝛtabat̄. Primꝰ ē cō
ſiđratō vilitatis ⁊ noxietatis peccati. q̄ꝫ
vile ⁊ q̄ꝫ noxiũ ſit. Infinita eniꝫ bona au
fert ſcꝫ deũ cũ oībꝰ boīs grē. ⁊ īfinita ma
la infert. ſcꝫ dyabolũ cũ omĩbus vicijs.
Hec aũt cogitare multũ facit ad conuer
ſionē. ps. Cogitaui vias meas ⁊ cõuerti
pedes meos. Scōs ē mēoꝛia moꝛtis. qñ
enī qs cogitat ꝙ de omibus boīs ſuis tē
palibus nihil ſecũ poꝛtabit. ⁊ ꝙ ipē a ver
mibꝰ ꝯmedet̄ ⁊ ſub t̄ra recõdet̄. ab oībuſ
deliq̄uēdꝰ. de facili ꝯtēnit oīa. ⁊ ad deuꝫ
redit. hiero. Facile ꝯtēnit oīa q̄ ſp. ſe. co. e.
mo. ecc. vij. Memoꝛare no. t. ⁊c. Tercīꝰ ē
recogitatō bñficioꝝ dei. Si qs enī cogi/
tat q̃uo d̄s fecit eũ pulcerrimã creaturã
vtpote ad imaginē ſuã. ⁊ q̃no oīa ſubie/
cit ei. ⁊ q̃uo vt eũ redimeret voluit moꝛi
⁊ alia excellētia bñficia. q̄ ei deus ꝯtulit

multũ allicit ad amorẽ dei. atq3 ad eũ re dire ꝓcurat. ps. Quid retribuã dño ꝓ oi. q̄ re. mi. calicẽ ſalutaris acci. q̄ p pniã3 ad deũ redit in q̄ ſal⁹ aĩe ↄſiſtit. ¶ Quart⁹ ẽ timoꝛ ſupplicij eťni ⁊ ſpes p̄mij: horren dũ ẽ eñi incidere in man⁹ di viuẽtis heb. x. Si qs eñi ↄſiderat q̄ ipe ẽ obligat⁹ ſup plicijs eťnis: ⁊ p̄uat⁹ gťe paꝺiſi. et ſi rede at ad deũ abſoluet̃ a penis ⁊ gťe reſtitue tur. certe niſi ſit oĩno fatu⁹ feſtinabit ad deũ redire. eſa. xxviij. Ego dixi in dimid. die. me. vadã ad poꝛ. infe. Dixi nõ vide. do. in ter. vi. Et ſequit̃. Recogitabo tibi omẽs ã. me. in amaritudĩe aĩe mee. Qd̃ ſit in pniã dũ hõ ad deum redit. ¶ E ¶ Circa terciũ ſc3 q̄ ẽ turba ĩpediẽs ne pec catoꝛ poꝛteťãte ieſũ. nota q̄ quadꝛuplex ẽ turba impediẽs. ¶ Prima ẽ turba vici oꝝ. Qui eñi ẽ inuolutus multis malis ⁊ peccatis impedit̃ ne ad deũ redeat. ro. j. Qui cũ iuſticiã dei cognouiſſent nõ ĩtel lexerũt. q̄m qui talia agunt ſunt digni morte. Sicut eñi qui multas et ↄ̃rias in firmitates hñt nõ de facile curant̃. ſic qui multa peccata. Peccata eñi clamant cõ tra eũ in curia celi. gen. iiij. Ecce vox ſan. fra. tui cla. ad me de terra. ¶ Scdã ẽ tur ba ſolicitudinũ mũdanoꝝ: que ſuffocãt verbũ dei et omẽ bonũ cogitatũ. luc. viij. Aliud cecidit inter ſpinas ⁊ ſil' exoꝛte ſpi ne ſuffocauerũt illud. Solicitudĩes mũ di recte ſunt ſicut ſpine. vt ſi quis in eis fuerit inuolut⁹ nõ poterit exire illeſus. Propť qd̃ dꝛ ecc. xj. Fili ne in mlť is ſint actus tui. ¶ Tercia ẽ turba ↄſanguine oꝝ qui oĩno ſalutẽ aĩe impedire conãtur ꝓpter quod dictũ ẽ abꝛae. Egredere d̃ ter ra tua ⁊ de cognatõe tua ⁊ de domo pa tris tui. gen. xij. Qꝛ inimici hoĩs domeſti ci eius. luc. xiiij. Si quis venit ad me et nõ odit pa. ſ. et ma. ⁊c. nõ pt meus eẽ diſci pul⁹. ¶ Quarta ẽ turba demonũ. q̄ nõ doꝛmiũt ſed ſemp ↄſumũt animã pctõꝛ

ipſis peccatis. ita q̄ nõ h3 vires redeũdi ad deũ p omẽ eñi peccatũ qd̃ faciũt ꝑpe trari indurat̃ aĩa. et aptitudo ad deũ re deũdi paulatĩ ↄſumit̃. iob. xiij. Qui me ↄmedũt nõ doꝛmiũt a multitudine eoꝝ ↄſumit̃ veſtimẽtũ meũ Veſtimẽtũ aĩme ſunt bona naturalia. que p peccatũ dua ſtantur. luc. x. Qui etiã diſpoliauerũt eũ et plagis ĩpoſitis abierũt. Demones au ferũt gratuita. ⁊ vulnerãt naturalia. F ¶ Circa q̄rtũ ſc3 q̄ faciũt ad dimiſſio nẽ peccati ⁊ quot de cauſis infirmitates ⁊ pene ↄtĩgũt nota q̄ iiij. faciunt ad di miſſiõe3 pcti. ¶ Primũ ẽ oꝑatõ bona q̄ habilitat ⁊ diſponit ad gratiã ſicut medi cus diſponit vt medicina hñ opeť. greg. Interĩ fac q̄cquid boni potes vt de⁹ illu ſtret coꝛ tuũ ad pniã3. Unde ſtulti ſũt il li qui poſtq̄3 ſunt ĩ peccato moꝛtali nihil boni facere volunt. ex quo nõ ꝓdeſt eis ad vitã eternã. ꝓdeſt tñ eis vt de pctõ ex eãt et ad deũ reuertãtur. ¶ Scdm ẽ ele moſina. danie. iiij. Peccata tua elemoſi nis redime. Exemplũ hui⁹ habem⁹ ĩ coꝛ nelio cẽturione de quo dꝛ act. x. Elemoſi ne tue aſcẽderũt in memoꝛiã in ↄſpectu dei. Et iõ ad eũ miſſus ẽ petr⁹ vt a pecca tis abſolueret eũ. ¶ Terciũ eſt venia cõ ceſſa alteri ꝓ iniuria facta ſibi. mathe. vj. Si eñi dimiſeritis hõibus peccata eoꝛũ di. vo. pater veſter celeſtis pctã veſtra. Quartũ ẽ meritu3 et oꝛõ ſanctoꝝ vt hic pt3. qꝛ ꝓpter fidẽ poꝛtãtiũ dimiſſa ſunt ei peccata. j. reg. xv. Poꝛta q̄ſo peccatũ me u3. Exemplũ de btõ aug. q̄ ꝓpter merita et oꝛõnes matris ↄuerſus ẽ. ⁊ paul⁹ ꝓpť oꝛõe3 ſtephani cõuerſus ẽ. vt di. auguſt. Propterea dꝛ iob. v. Uoca ſi ẽ q̄ te audi at et ad aliquẽ ſanctoꝝ ↄuertere. ¶ G Circa aliud ſc3 quot de cauſis infirmita tes ↄtingũt. nota q̄ vt d. bed. q̄nq3 d̃ cau ſis ↄtingunt. ¶ Primo vt meritũ iuſtis ꝑ patientiã augeat̃. vt iob et thobie. Se

cũdo ad custodiã ṽtutis ⁊ hũilitatis. nã ṽtus in infirmitate pficit. ij. ad co. xij. Ne magnitudo reue. extol. me datus ẽ mihi ſtimulus carnis mee. an. ſa. vt me colla. ¶Tercio ad purgãdũ peccata. vt lepra marie et huic palitico. ¶Quarto ad glãz dei vt lazaro. ¶Quĩto ad initiũ pene vt herodi q̃tenus hic ppendat q̃d ĩ futuro ſequatur. ¶B ¶Circa q̃ntũ. ſ. q̃uõ peccator ſanatꝰ dẽt reſurgere et tollere ſuuz lectũ et ire in domũ ſuã. nota ṫa quia dꝫ ſurgere p culpe fugã et deſtatõez. dẽt tollere lectũ ſuũ p pnĩe aſſumptõez. ⁊ dꝫ ire in domũ ſuã p pfectũ bonoꝝ ⁊ exercitationẽ. ¶Circa p̃mũ nota ꝙ pctõr ſanatꝰ q̃tuor dꝫ deteſtari. ſ. pctm q̃d fecit. dyabolũ q̃ pctm ſuggeſſit. mũdm q̃ dlcãbilia ſua ad pctꝫ ppetrãdũ obtulit. et carnẽ q̃ ad peccatũ allexit. q̃ñ hõ paſſꝰ ẽ vnũ magnũ malũ oẽs q̃ fuerũt in culpa. pſequit̃. Dyabolus ãt ⁊ mũds et caro ſunt in culpa peccati iõ merito pſequẽdi. ps. Cõfũdãtur ⁊ reuer. q̃ vo. mi. ma. ¶Circa ſcdꝫ nota ꝙ peccator dẽt tollere lectũ ſuũ. id ẽ corpꝰ ſuũ in quo prius p peccatũ ſuuz iacebat. ipm p diſciplinã pnĩe macerando ſꝫ p abſtinẽtiã cibi ⁊ potus. p diſciplinaſ ⁊ vigilias. p pegrinatões et infirmoruꝫ obſequia. heb. xj. Circũierũt in melotis. in pel. cap. egẽ. an. affl. in ſol. er. in mõ. ⁊ ĩ ſpe. ⁊ in cauer. ¶J ¶Circa terciũ nota ꝙ peccator ſanatus dẽt ire in quadruplicẽ domũ pficiendo. ¶Prima ẽ eccleſia ad quã dẽt ire p ſacramẽtoꝝ perceptõez. ps. In domũ dñi ibimꝰ. Debꝫ eni ſe munire ſacramẽtis in q̃bꝰ opatur ṽtus paſſionis xpi. vt cõſeruetur a malo et pficiat in bono. ¶Scda eſt ↄſciẽtia ppria in quã debet ire p ſuã frequẽtẽ diſcuſſionẽ ſap. viij. Intrãs in domũ meã ↄquieſcaꝫ cũ illa. Q̃ñ extractꝰ ẽ ignis in aliqua domo. diligenter querit an remãſerit ignis in aliq̃ fauilla ⁊ deinceps maior cautela adhibet. Sic debet pctõr facere in cuius ↄſciẽtia extictꝰ ẽ ignis peccati ¶Tercia ẽ ſepulcꝝ. iob. xxx. Scio q̃r morti trades me vbi ↄſtituta ẽ domꝰ õi viuenti. Ad hanc. dꝫ ire hõ p iugẽ memoriaꝫ et expectatõez. iob. xiiij. Cũctis diebus q̃bꝰ nũc milito expe. do. v. immu. me. Q̃ñ homo ſtat ad penſionẽ in aliq̃ domo ĩ q̃ modicũ dẽt ſtare. nõ curat d̃ ea. ſꝫ multũ curat de ea in q̃ ſp dẽt habitare. In hoc ãt mũdo omẽs ſtamꝰ ad penſionẽ ⁊ modico tẽpore. In alia aũt vita in perpetuũ ſtabimꝰ. heb. xiij. Nõ hẽmꝰ hic manẽtez ciuitatẽ ſꝫ futurã inq̃. Et ĩdõ modicũ ẽ curandũ de iſta ⁊ multũ de alia. ¶Quarta ẽ celũ ad quod dꝫ ire p deſideriũ et affectionẽ. phi. iij. Noſtra ↄuerſatõ in celis ẽ. Ibi eni ẽ pater noſter. ibi ſunt pdeceſſores noſtri. ibi ẽ omẽ bonũ noſtꝝ. et iõ ibi dẽt eſſe cor noſtꝝ. mat. vj. Ubi ẽ theſaurus tuꝰ ibi ẽ et cor tuũ. ¶Sexto ⁊ vltimo ponit̃ ex miraculo facto dei glorificatio. q̃r videtes turbe miraculũ factuꝫ timuerũt. ſ. timore reuerẽtie ⁊ filiali ⁊ glorificauerũt deũ qui dedit ptãtẽ talẽ hoĩbꝰ. i. q̃ dedit pphetã magnũ habẽtẽ ptãtem talia faciẽdi. ſ. ſanãdi hoĩes in anima ⁊ ĩ corpore. Et ſic patꝫ ſextũ ↄſeq̃nter totũ.

¶De epl'a ſermo ¶CIII.

Renouamini ſpiritu mẽtis vr̃e. Ephe. iiij. Apoſtolꝰ in hac epl'a ad q̃tuor nos hortatur. Primo vt mẽte renouemur nouũ hominẽ induẽtes. In pn. eple. Secũdo vt mendatiũ deponamꝰ ṽitatẽ loq̃ntes. ibi. ppt̃ q̃d deponẽtes mẽ. loq̃. ṽi. Tercio nos hortat̃ ad irã pꝫelum in ira ſimplr̃ ñ peccãtes ibi. Iraſcim. ⁊ no. pec. Quarto vt furtũ d̃clinemꝰ labores manuũ exercẽtes. ibi. Qui furabat̃ iã nõ furet̃. Prio gº nos hortat̃. vt mẽte renouemur d. Renoua. ſp. mẽ. v. i. renoua. ñ ext

tantū vt multi faciūt in pānis et hmōi ſʒ
intus.ſ.ſpū mētis vrē.intrāſitiua ē ɔſtru
ctō.i.ſpū qui ē mēs vrā.vl' ſpūſancto mē/
tis vrē habitatore Et attēde ꝙ d.renoua
mi.q2 q̄ntūcunqʒ hō ꝑfectus ſit ſp debet
reputare de nouo incboare.ecc.xviij.Cū
ɔſummauerit hō tūc incipiet.pſ.Et dixi
nūc cepi. Et ad cui⁹ inuitatōem dēt eſſe
hec renouatō.oñdit cū ſubdit.Et indui/
te.quātū ad ɔuerſatōem exteriorē ꝑimi
tatōem.nouū hoīem.i.xp̄m nouo mō cō
ceptū et natuʒ.Ro.xiij. Induimi do.ieſ.
xp̄m.Hunc induit quicūqʒ v̓tutes indu
it.gal'.iij.qcūqʒ in xp̄o baptizati eſtis cri
ſtū indui ſtis.Sic mulier illa quā iohēs
in apoc.vidit induta erat ſole. Induite
dico nouū hoīem.qui ſm deū creatus ē:
nō ſm carnē.j.coꝝ.xv.Prim⁹ adā de ter
ra terrenus.ſcd̄s de celo celeſtis.q2 v̓tuſ
formatiua corpis xp̄i fuit celeſtis ⁊ diui
na et nō terreſtris ⁊ humana Et in q̊ dēt
eſſe hec renouatō facta ad imaginē xp̄i:
oſtēdit cū ſubdit.In iuſticia ſcilʒ opis ⁊
ſanctitate v̓itatis.i.in vera ſanctitate mē
tis.vt ſitis iuſti in ope et ſancti in mente
Vel in iuſticia q̄ntū ad alioſ.et in ſancti
tate v̓itatis quantū ad vos.vt ſcʒ ſitis ſi/
ne ſimulatōe ypocriſis.leui.xix. Sancti
eſtote quoniaʒ ego ſctūs ſum.Et nota ꝙ
duplex eſt renouatō ſcilicʒ mentiſ q̄ fit in
p̄ſenti ꝑ v̓tutū opa.et corpis que fit in fu
turo ī corpoꝝ reſurrectōe.De pma lo
quitur hic apl's.Itē nota ꝙ nouus hō ē
xp̄s et vetus hō d2 adā Itē nou⁹ hō dici
tur aīa q2 de nouo creata.⁊ vetus hō d2
caro q2 a veteri adā traducta. ¶ R ¶
Ubi nota ꝙ aīa d2 ſeneſcere ꝑ peccatuʒ.
ꝑ ſimilitudinē.et hoc pʒ q̄ntū ad quattu
or. ¶ Primo q2 ſicut ſeniū īcuruat cor
pus.ita peccatū incuruat animā ad ṫre/
na.ita ꝙ celeſtia nō p̄t reſpicere.Nā ṫre/
na cogitat.deſiderat.loquiṫ et opaṫ. p̄s.
Miſer factus ſuʒ et cur. ſ.vſ.in fi. Idem
Oculos ſu.ſta.decli.ī ṫ. ¶ Secūdo q2 ſi/
cut ſeniū debilitat viſum.⁊ q̄ndoqʒ exce
cat.vt pʒ in yſaac Sic peccatū animam
Nō eni videt peccator gladiū dei ſup ſe
euaginatū nec videt dyabolū ſe trahen/
tē ad furcas inferni.nec videt ſe nudū in
omibus bonis ſpoliatum et vere ꝑ om
nia et totaliṫ ē cecus.p̄s.Oculos h.⁊ nō
vi.Et nota hic de hely de q̊ d2 ꝙ nō pote
rat videre lucernā dei anteq̄ʒ extigueret
.j.reg.iij. Sic peccator nihil clarū poteſt
videre.ſʒ ſi quid ē male fumigās illud vi
det. Peccator ē ſicut noctua q̄ nihil vi/
det niſi in tenebris.ioh.iij. Dilex.ma.te.
q̄ʒ lu. ¶ Tercō ſicut ſeniū debilitat audi
tū et omēs potētias aīe organis alliga/
tas.ſic peccatū aīam et omēs potentias
eius ad omē opus bonuʒ ligat ꝙ nec au
dire verba dei nec amare vera bona.nec
recordari beneficioꝝ dei. nec ire ad ſan/
cta loca.nec operari v̓tuoſa poteſt. imo
omīa hec faſtidit ſicut hō ſatur cibū.nu.
xxj.Anima noſtra nauſeat ſup cibo iſto
leuiſſi. ¶ Quarto q2 ſicut ſola auaricia
iuueneſcit in ſene ſic ſolū peccatū iuuene
ſcit in peccatore.eſa.lxv.Puer cen.ā.m.
Peccator habet multa tp̄a in hac etate
ſed in ſenſu eſt valde puer.¶ Contra qd̄
d2.j.coꝝ.xiiij. Nolite pueri effici ſenſib⁹.
ſed malicia puuli eſtote Ab hac ergo ve
tuſtate hortaṫ nos apl's vt renouemur
dicēs.Renouami ſpū mētis vrē. ¶ L ¶
Moraliter āt exponendo nota ꝙ reno/
uari dēm⁹ ſm ſex ſpēs renouatōis q̄ ī cre
aturis īueniunṫ.Pria renouatō fit per
ignē:ſicut ferꝝ renouaṫ ab erugīe ⁊ auꝝ
⁊ argētū ꝑ ignē ꝓbanṫ ⁊ renouanṫ.ſic re/
nouaṫ hō in igne ṫbulatōiſ.ſap.iij.Tāqʒ
auꝝ ī for.ꝛc.Tribulatō vocaṫ igs.q2 ſiceſ
auro ⁊ ar.purgat.ſi ceſ v̓o palee icinerat
⁊ dnigt.qd̄ā āt vident argētū ⁊ ñ ſūt.⁊ id
ignē ṫbulatōiſ ñ ſuſtinēt.hier.vj.Fruſtra
ɔflau.ɔfla.malicie eoꝝ ñ ſūt ɔſupte ar/

gentum repbũ vocate eos. q2 dñs pᵽiecit
illas. Melior pba q̃ posset fieri de argẽ/
to fit p ignẽ. Sic est in hoib⁹ q̃ optĩe pro
bant̃ in tribulatõe. Eccle.ij. In igne pba
tur aurꝝ ⁊ argentũ. hoīes vo in camio hu
miliatõis. Job.ij. Mitte manũ tuã ⁊ tã/
ge os eius ⁊ carnẽ. ⁊ tũc videbis ꝙ in fa/
ciem bñdicat tibi. Nota hic ꝙ de⁹ facit si
cut aurifex ⁊ campsor q̃ aliqñ fortiẽ pbat
aurꝝ. s. p ignẽ. aliqñ leuiẽ. s. ad pagonẽ. sic
facit deus q2 q̃sdam acriẽ pbat p multas
tribulatões vt pfectos. q̃sdaꝫ leuiẽ. id ẽ p
paucas tribulatões vt ipfectos. ¶ Se/
cunda renouatõ fit in ſpente. q̃ cũ senue
rit ⁊ ppẽ duriciẽ pell' non põt se bñ vtere
abstinet. xl. dieb⁹. deinde ingrediẽs p ar/
tuꝫ foramẽ pellẽ veterẽ ibi relĩqt. Ad hãc
prudẽtiaꝫ xpc nos hortat̃ math. v. Estote
inqt pru. si. ser. Debem⁹ aũt in hoc ſpen
tis prudentiã imitari. vt carnẽ nrãꝫ p ab
stinẽtiaꝫ esce ⁊ potus macerãtes. ĩ artuꝫ
foramẽ pñie ingrediamur. q2 arta ẽ via
q̃ ducit ad vitã. math. vij. Ubi totã pellẽ
veterẽ pctõꝝ deponẽtes. in nouã creatu/
raꝫ trãseam⁹. q2 nisi q̃s renatus fuerit de
nuo nõ põt videre regnũ di. Johã. iij. Et
sicut mõ geniti infantes lac puritatis bi
bamus sapidũ plusq̃ꝫ mãna. Dañ. qnto
Bibite carissim ⁊ inebriamĩ. j. Petri. ij.
Sicut mõ geniti infantes sine do. lac. cõ
cu. ¶ Tercia renouatõ fit in aq̃la. psal.
Renouabit̃ vt aq̃le iuuẽtus tua. Ubi di
cit glo. Aq̃la dũ senio g̃uat̃ vnco rostri ĩ
moderate crescẽte non põt os apire et ci
bum cape. Uñ lãguescit. Sꝫ q̃dam natã
li mõ collidit rostꝝ ad petrã. ⁊ eximit on⁹
rostri quo cibũ cape ipediebat̃. ⁊ tunc re/
dit ad cibũ ⁊ oĩa repant̃ ei vt fiat iuuenis.
In q̃ dat̃ nobis exemplũ vt rostꝝ nostꝝ
id ẽ aspectũ mẽtis nrẽ q̃ est tot⁹ incurua/
tus ⁊ reflex⁹ ad t̃ram. ita ꝙ celestia ei nõ
sapiãt. pcutiam⁹ ad petrã xpm. i. ꝯsidere
mus ipm q̃nta ⁊ q̃lia nobis dedit. ⁊ tunc

re tali pcussione ꝯsideratõis ad patrem
xpm accendit̃ ignis diuĩ amoris in nobis
ps. In meditatõne mea exar. ig. Et talis
ignis spũm mẽtis nrẽ renouabit. Psal.
Emitte spũm tuũ ⁊ creabunt̃. q2 ignis di/
uinus est. ⁊ renouabis faciẽ t̃re. i. aĩme ⁊
tũc aĩma cibũ suũ spũalem sumet ⁊ omĩa
carnalia renuet. Aug. Gustato spũ desi
pit oĩs caro. ¶ Quarto renouatõ fit in
ceruo. ps. Sicut ceru⁹ desi. ad fon. aq̃ꝝ.
Ubi di. glo. Ceru⁹ dũ g̃uat̃ senio crescẽti
bus pil' ⁊ cornib⁹. ſpentẽ haurit narib⁹
q̃ hausto veneno estuat. vñ fontẽ ad bi/
bendũ ardẽtissime desidrat. ⁊ cũ mltũ bi/
berit pilos ⁊ cornua dpoit. In q̃ dat̃ no/
bis exẽplũ. ꝙ dũ g̃uamur pil' i. passiõib⁹
carnis. q̃ ex carne veteri oriunt̃. ⁊ cornib⁹
id ẽ dig̃tatib⁹ mõi. q̃ valdẽ g̃uãt aĩaꝫ. ⁊ ad
terrã depmũt ⁊ suis punctõib⁹ vulnerãt
dbẽ⁹ respicere. ſpentẽ in palo crucis sus/
pẽsuꝫ ⁊ ei⁹ venenũ. i. venenosa oppbria
⁊ tormẽta haurire ⁊ bibere. p iugẽ memo
riã ex c⁹ haustu in nobis vt⁹ calefactiua
generabit̃. ⁊ q̃dã vt⁹ q̃ desiccabit in nobis
oẽ desideriũ carnaliũ ⁊ mũdanoꝝ. et sic
dsiccatis carnalib⁹ sitiemus ⁊ bibemus
aquã diuĩe grẽ salutaris. Job vij. Si q̃s
sitit ve. ad me ⁊ bi. Et tũc abrenũciabim⁹
cornib⁹ ⁊ dig̃tatib⁹ mõi. q2 si q̃s bñ cõsi/
derat crucifixũ. ppẽdet quõꝫ dig̃tas mõi
ẽ ꝯtẽnẽda. Nã cui p⁹us acclamatũ est vt
dõ osãna iexcelsis. nũc maledicit̃ vt sedu
ctor. mat. xxvij. Uach q̃ de. t. d. ĩc. ⁊ cui p⁹
us psternebãt vestimẽta in via. ecce suis
exuit̃ ⁊ sors sup ea mittit̃. ⁊ mlta alia ꝯsi/
derãt ĩ cruce. ppẽ q̃ honor ⁊ dig̃tas mõi st
penit⁹ ꝯtẽnẽda. p tẽꝫ et aspectũ pili. i. vi
cia carnalia ⁊ cornua. i. supbia ⁊ vicia spi
ritualia deponũt. q2 de cruce manat vir
tus oẽm morbũ pcti sanãs. dũ tiriacã in
cruce factã sumimus. que omẽ venenuꝫ
pcti expellit. Et tũc sic renouati ⁊ ĩ crucifi
xuꝫ trãslati incipiem⁹ habere vã cornua

id ē verū honorē.q̄ ꝯſiſtit in poſſeſſione
v̓tutum Qꝛ vt di.philo. Honor eſt reue
rētia exhibita in teſtimoniū v̓tutis. Ho‑
nor v̓o mūdi eſt in pāno ⁊ in eq̄s. Hoc fi
guratū eſt nume.xxi. vbi dn̄s mādauit
ꝙ q̄cunq̄ grauerent punctōe alicuiuſ ve‑
neni deberet reſpicere ſerpentem eneū i pa
lo ſuſpēſum.q̄ figurabat xp̄m. ¶ Quīta
renouatio fit in accipitre.q̄ fit ſingul’ an‑
nis. De qua dr̄ iob.xxxix. Nūq̄d p ſapiē
tiam tuā plumeſcit accipit expādeſ alas
ſuas ad auſtrū. In quo dat nobis exem
plum.ꝙ frequēter debem⁹ expādere alas
noſtras ad auſtꝝ.i.grās ⁊ beneficia da
ta nobis a deo debem⁹ ad bonitatem di
referre.a q̄ omīa bona ꝓcedūt. qꝛ auſter
eſt v̓etus ꝓductiuus ⁊ generatiuus bo‑
norū. Iac.i. Omē datū optimū ⁊ om.do.
pfe.deſur.eſt. Et in tali renouatōe flat in
nos auſter.i.ſpūſſāct⁹.q̄ oēs pēnas.i.grā
as renouabit.eas meliorando ⁊ nouos
effectus ꝓducere faciēdo. Mat.xxv. Ωi
habēti dabit ⁊ abundabit. Quādo autē
hō grās quas hʒ ad dei bonitatē nō re‑
fert.nec de eis deo regrāt pdit pēnas ue
teres ⁊ nō recipiet nouas. ⁊ nō renoua‑
bitur vt accipit. Sic pdidit eas lucifer q̄
d deuʒ nō retulit bona ſua ⁊c. ¶ Sexta
renouatō fit in fenice q̄ i nido ſuo ligna
arida ⁊ aromatica congregat.⁊ alis ſuis
ignē cōcutiēs ſeipm ꝯburit ⁊ ex eiuſ cine
ribus auis ſue ſpēi ꝓcreat. In quo ſigni‑
ficatur renouatō q̄ in reſurrectōne fiet.qa
ſi in nido noſtre carnis in quo habitā⁹
ꝯgregauerimus ligna aromatica.i. opa
ſancta q̄ redolēt corā deo.in q̄bus ē accē
ſus ſpūſſancti ignis.tūc ex cineribꝰ illi.i.
p v̓tutem illoꝝ opeꝝ reſurgēt glo͛ſa cor
pora noſtra.i.Co.xv.c. Seminat in igno
bilitate ſurget in glā. Ad idē vadit reno
uatō q̄ fit in ſemībus q̄ in terra mortificā
tur ⁊ virētia reſurgūt.qꝛ ſi in cruce peni‑
tētie mortificauerimus mēbra noſtra ⁊

mortui fuerim⁹ mūdo.reſurgem⁹ in mag
glā p omīa felicit renouati. Philip.iii.
Saluatorē expectam⁹ do.no.ie.xp̄ʒ q re
formabit corꝰ hum.no. ꝯfigu.cor.cla.ſue.
Et ſic patʒ p̄mū. ¶ Scd̄o nos hortat vt
mēdaciū deponam⁹ v̓itatem loquentes
di. Sicut dixi ꝙ nouus hō aſſumēdus ē
⁊ p ꝯn̄s vetus deponēdus.ꝓpter q̄d de‑
ponētes mēdaciū.q̄d ad veterē hominē
ptinet loq̄mini v̓itatem vnuſquiſq̄ꝫ pri‑
mo ſuo.i.omēs.⁊ hui⁹ rō eſt.quoniā ſu
mus inuicē membra.i. omēs ſumus fra
tres et filij vnius dei et maxime criſtiani
ſunt membra vnius capitis hieſu xp̄i.
⁊ ideo eis maxīe ꝓhibet ne ſeipos p men
daciū fallāt ad inuicē. Debem⁹ aūt caue
re a mēdacio ⁊ loqui v̓itatem maxime ꝓ
pter tria ¶ M ¶ Prīo qꝛ mēdaciū to‑
tam ſocietatē humanā deuaſtat ⁊ mer‑
catōes ⁊ iudicia ⁊ punitōes ⁊ p̄mia. Qꝛ
p mendaciū emptores decipiunt.iudiceſ
veritatē nō poſſunt inq̄rere.⁊ p ꝯn̄s iſo‑
tes plectūt.⁊ rei euadūt. Per v̓itatē aūt
fidelitas ſocietatis humāe ꝯſuat. null⁹
decipit v̓itaſ indagat ⁊ vnicuiq̄ſ ſm opa
ſua retribuit. Propt q̄d dr̄ puer. viii.c.
Ueritatē meditabit guttur meū ⁊ labia
mea deteſtabunt impiū. Philoſ. Duo‑
bus exiſtētibꝰ aīcis ſanctū eſt p̄honora
re v̓itatem. Dicit de ſaracenis ꝙ ſup oīa
deteſtant mēdaciū. Saraceni etiā mltū
ſunt reales in v̓bo ¶ Scd̄o qꝛ mēdaciū
reddit hoīeʒ odioſuʒ do ⁊ hoībꝰ Ecc.xxv
Tres ſpēs odiuit aīa mea.⁊ agḡuor val
de aīe illoꝝ.paupē ſupbū.diuitē mēdacē
⁊ ſenē fatuū ⁊ inſenſatū. In eodē.ix. Ter‑
ribil’ē i ciuitate ſua hō liguoſꝰ.hō liguo‑
ſuſ mlta mēdacia loq̄t. Tercō qꝛ medaci
ū occidit aīaʒ ⁊ ſepat a do. ſap.i. Os q̄d
mētit occidit aīaʒ. Ecōtra v̓itas a morte
liberat. Iohannis octauo. Cognoſcetis
v̓itatē ⁊ veritas liberabit vos. Cōſeq̄nt
hortat nos ad iram p zelum. ⁊ ne piraʒ

offendam⁹ dicēs. Jraſcimīi ſup. peccatis
Glo. In hac enī ira eſt pfectō. Unde de
moyſe dr̄ exo. xxxij. ꝙ cū apꝑpinquaſſet
ad caſtra ⁊ vidiſſet vitulū ⁊ choros ira/
tuſqꝫ valdē ꝓiecit de manu tabulas ⁊ cō/
fregit eas. j. Mach. ij. dr̄ de mathathia ꝙ
cū vidiſſet iudeū imolantē. accenſ⁹ eſt fu/
ror eius ſm̄ legis zelum ⁊ trucidauit eū.
Similiť phinees videns ſcortantē cum
madianitide ingreſſus eſt lupanar et ꝑ/
fodit ambos ſil' virū ⁊ mulierez in locis
genitalib⁹. Nume. xxv. c. Hac ira iratuſ
fuit xp̄c q̄n facto flagello de funicul' eie/
cit emētes ⁊ vendētes de tēplo. vtꝫ ioh. ij
Hec vocať ira ꝑ zelum. In tali aūt ira ex
cedit hō frequenť in nimis aſpe rep̄hen/
dendo ⁊ corrigēdo. Et iō ſubdit. Et noli
te peccare modū ſcꝫ in iracūdia exceden/
do. q̄r in teipō peccas quē ꝯturbas. et in
alio quē imoderate exaſpas. Eccleſ. viij.
Nō incēdas carbones peccatoꝝ arguēſ
eos. Et ſi ꝯtingat iraſci aliq̄n imoderate
tñ ſol nō occidat ſup iracundiaꝫ veſtraꝫ
id eſt cito deponatis. Geñ. xlix. Maledi
ctus furor eorū q̄r ꝑtinax. ⁊ indignatō eo
rum q̄r dura. Ul' aliť vt dicam⁹ q̄r hic ꝓ/
hibet apl's ne in ira offendam⁹ di. Jraſci
mini ⁊ nolite peccare. Q. d. Int⁹ toleres
qd̄ vitari nō pōt. Sꝫ de ira nō veniatis
in actū peccādi. Si ergo ſurgit mot⁹ ani
mi q̄ iam ꝑpter penā peccati nō ē ī pote/
ſtate noſtra ſaltē ei nō ꝯſentiat ratō. per/
mittit q̄dēꝫ aplus iraſci qd̄ eſt hūana tēp
tatō ſꝫ ꝓhibet irā ad effectū ducere ī quo
eſt pctūm ⁊ mai⁹ ē pctūm ſi ſol ſup iracū/
diam occidat. i. ſi diu teneať. Et hoc ē qd̄
dr̄. j. Coꝝ. j. Tēptatō vos nō ap̄p̄hendat
niſi hūana. Et q̄ ſic tenet irā cor dyabolo
apit ⁊ dat ei locū intrādi ad ſe ⁊ ſecū ha/
bitādi. Nolite ergo locū dare dyabolo
in ira manēdo. Et ſic ptꝫ ꝙ ad irā ꝑ zeluꝫ
nos hortať ⁊ ne in ira peccem⁹ dehortať.
Et ſic ptꝫ ſcdm̄ ⁊ terciū ꝛc. Quarto nos

hortať vt furtū nō faciam⁹ ſꝫ laborē ma/
nuum exerceam⁹ di. Qui furabať iā nō
fureť q̄licunqꝫ genere rapine. Exodi. xx.
Nō furtum facies. Magis aūt laboret
opando māib⁹ ſuis. Et q̄ opa faciet. ma/
la lucra. certe nō. ſꝫ qd̄ bonū ⁊ iuſtum eſt
opeť. Sicut ipe paul⁹ faciebat. ij. the. iij.
Nō inquieti fuim⁹ apud vos nec gratiſ
panē mādu cauim⁹ ab aliq̄ ſꝫ in labore ⁊
fatigatōe die ac nocte opantes ne queq̄ꝫ
veſtrū grauarem⁹. Act. xx. Scitis quōꝫ
ad ea q̄ opus michi erāt ⁊ his q̄ mecū ſūt
miſtrauerūt manus iſte. Et ad quē fineꝫ
dhem⁹ laborare. certe vt habeam⁹ vnd̄
tribuam⁹ ſcꝫ ſuſtētatōꝫ neceſſitatē patiē/
ti. Et ideo ſi patimur neceſſitatem. pmo
nos ipos ſuſtētare dhem⁹. deind̄ paupeſ
Lu. xiiij. Noli vocare vicinos diuites ⁊
cognatos tuos ne ⁊ ipi te reinuitent. Sꝫ
voca paupes. debiles cecos ⁊ claudos.
Tria ex ſupradictis patēt Pmō de quo
faciēda eſt elymoſina. q̄r de iuſto acq̄ſito
Tho. iiij. Ex tua ſubſtātia fac elymoſinā
Secūdo cui faciēda eſt q̄r indigenti. Ter
cio qd̄ ſit dandū. q̄r qd̄ ſubleuet neceſſita
tem non qd̄ ꝓuocet ad libidinē. Geneſ.
xviij. Ponam bucellā pāis ⁊ ꝯfortetur
cor veſtrū. Hic cadit exemplū de illo cal/
cifice de quo di. Grego. in dyalogo ꝙ oī
die ſabbati totū lucrū ſeptimane dabat
paupibus apud ſanctū petrū rome exce
pto victu quotidiano. ⁊ qdōdam magnū
palatium mire pulcritudinis ꝯſtruebať
ei omī die ſabbati vt reuelabat q̄dam q̄
rapt⁹ fuit ad aliuꝫ mundū In fine no
ta ꝙ a furto cauere debem⁹ ꝑpter duo.
N Pmō ꝑpter piculū pſone ⁊ vi/
tupium. Qui ei furtis aſſueſcit vix vnq̄ꝫ
euadit qui capiať ⁊ ſuſpendať. ⁊ ſic vitu/
pat totam ꝓgeniem ſuam. Scdō pro
pter periculum anime. quia furtuꝫ et ra/
pina eſt peſſimū peccatuꝫ. de quo homo
vix vnq̄ꝫ erit niſi in morte. quia nimis eſt

durũ reddere aliena. De alijs peccatis
põt hõ abſolui p ſolã ↄtritõez. ſʒ de illo ñ
niſi reſtituat. Reſtitutõ aũt ⁊ maxĩe fur
torũ vel nunq̃ʒ fit. vel peſſime fit. Sec⁹
eſt de vſuris q: hoĩes ſunt curiales ĩ re
accipiẽdo. Si aũt totũ reaccipent. nũq̃m
vſure redderent. Hic cadit exemplũ illi⁹
demoniace q̃ fuit interrogata a qb⁹ pec-
catis hoĩes magis difficulter recedũt. q̃
rñdit duo eſſe. ſ. infidelitas ⁊ alienũ non
reddere. Et ſic pʒ q̃rtum ⁊ ↄſequenẽ to-
tum de epl'a

Dominica. xx. de euangelio
Sermo CIIII.

Simile eſt re-
gnũ celoꝝ homĩ regi q̃
fecit nu. fi. ſ. Math. xxij
Propt̃ duo xp̃c in p̃di
catõib⁹ ſuis pabolis frequẽt ⁊ libẽt vte-
bat̃. Pmo ꝑpter ꝑpli facilẽ inſtructõnez.
Q: vt di. phil'. nichil poſſum⁹ intelligere
ſine fantaſmate. i. ſine imaginatõe ſẽſibi-
liũ rez vt. ſ. in aliq̃ ſenſibili ſpeculemur
qd̃ d̃r. ⁊ ꝓpterea vt ipẽ di. ij. phiſi. q̃ caret
vno ſenſu carʒ vna ſcĩa. ſicut cec⁹ non hʒ
ſciam de colorib⁹ Et iõ ꝑpl's audiẽs xp̃m
p̃dicantẽ. ⁊ exẽpla ⁊ pabolas ꝓponẽtem
facilius intelligebat. Scdo q: in talibuſ
pabolis xp̃c occulte tangebat iudeos. et
oñdebat q̃ ꝓpter maliciã eoꝝ p̃ditõ eoꝝ
apꝓpinq̃bat. ⁊ ipi expectabãt ſalutẽ. hec
ãt ſi dixiſſʒ eis palã exarſiſſent mag̃ in eũ
⁊ acceleraſſent occidere. Et hoc pʒ ĩ mltis locis. q: q̃ñ ipi intelligebãt pabolam
ↄtra ſe dictã. volebãt eũ app̃hendere. vtʒ
in pabola de locatõe vinee agricol'. mat.
xxi. i hoc ergo euãgelio xp̃c q̃ndã pabolã
loquit̃ in q̃ oñdit quõ iudi erãt eijciendi
⁊ gẽtes introducẽde. In q̃ q̃dez euãgelio
q̃ttuoꝛ ↄtinent̃. Pmũ eſt clemẽtia diui
ne caritatis in nuptiaꝝ celebratõe ⁊ nũ-
cioꝝ multiplici miſſiõe. In pn̄. euangelij

Scdm̃ eſt negligẽtia humane ſalutis. q̃
p̃tendit̃ in negocioꝝ mõi mltifaria actõ-
ne ibi. Illi ãt ne. ⁊ abi. ali. in vill. ſuã. Ter-
cium eſt iuſticia diuĩe eq̃tatis. in iudeoꝝ
repbatõe ⁊ gentiũ vocatõe ibi. Rex aũt
cũ au. ira. ẽ. Quartũ eſt ſentẽtia rõnabil'
ſeueritatis in maloꝝ xp̃ianoꝝ. p non ha
bentẽ veſtẽ nuptialẽ ſignificatoꝝ. finali
ↄdemnatõe ibi. Intrauit ãt rex vt v. diſ.
¶ Pmo ergo ponit̃ clemẽtia diuĩe cari-
tatis in nuptiaꝝ celebratõe. Ubi nota q̃
totũ hoc euangeliũ miſtice eſt exponen-
dum. q: totũ eſt in pabolis. Et attẽde q̃a
vt dicit glo. de inuitatis ad nuptias ſolũ
matheus narrat. Aliud ſil'e apte dicit lu
cas. ſʒ de cena. i. de eterno ↄuiuio. de qua
nemo ingreſſ⁹ repellit̃ ſicut de pñti eccle
ſia. Uñ ſm glo. lucas agit de ſtatu eccl'e
triũphantiſ. ⁊ iõ vocat eã cenã. Mathe⁹
võ de ſtatu eccl'e militãtis. Per has er-
go nuptiaſ intelligunt̃ ad lrãm nuptie ſa
cramentales. in q̃bus deus cũ hũana na
tura matrimoniũ ↄiunxit dum fact⁹ eſt
hõ ⁊ eam ſibi in ſpõſam accepit. Poſſũt
etiã intelligi nuptie ſpũales. in q̃buſ aĩa
deo p fidem copulat̃. Oſee. ij. Spõſabo
te mihi in fide Dicit ergo. Sil'e factum ẽ
regnũ celoꝝ. i. eccl'a p̃ſens ⁊ militanſ que
d̃r regnũ celoꝝ ꝓpter quattuoꝛ. ¶ P
Pmo q: ſicut deus habitat in celo p glo
riam ita habitat in eccl'a p grãm. Mat.
xxviij. Ecce ego vobiſcũ ſ. om. di. v. a. c. ſe.
¶ Scdo q: ſicut celũ eſt eleuatũ a terra
ita eccl'a iuſtoꝝ p ↄtẽptuʒ mũdanoꝝ. phil'.
iij. Noſtra ↄuerſatõ in cel'ẽ ¶ Tercõ q:
ſicut in celo ſunt q̃dam coꝛpa magiſ ⁊ mi
nus clara ⁊ vnũ illumĩat aliõ. ita in eccle
ſia iuſtoꝝ vn⁹ eſt maioꝛis meriti q̃ʒ ali⁹.
⁊ vn⁹ illũiat aliũ ⁊ q̃daʒ ſunt illũiantes ⁊
q̃dã illũiati ⁊ q̃dam magis lucẽt. ⁊ q̃dam
min⁹. Dañ. xij. Qui docti fuerũt ful. q̃. ſ.
fir. Ecce min⁹ lucẽtes. Et q̃ ad iuſtici. eru.
ml'. q̃. ſtel. in ꝑpe. eterni. Ecce mag̃ lucẽt: ſ

Quarto qꝛ ſicut om̄is v̓tus corpal' ꝑce/
dit a deo in hec īferiora ꝑ celū ⁊ corpa ce
leſtia ita om̄is virtꝰ diuīa ꝓcedit a d̄o ꝑ
eccl'am iuſtoꝝ in om̄es homīes. Jo xp̄s
dicit eis math.v. Uos eſtis lux mūdi. Et
Joh.xx. Accipite ſpūm ſāctum q̄ꝝ r.p. re.
eis. Hec ergo eccl'a iuſtoꝝ ſitis eſt hom
regi.i.negociū eccleſie ſit' eſt tali negocio
qd̄ fuit vel eſſe potuit. Situs eſt ergo hoī
regi.i.patri q̇ hic nomiatur homo ab hu
māitate ⁊ caritate ſicut aliquādo d̄r leo
a ferocitate punitōis aliquādo ouis et a/
gnus a māſuetudīe ⁊ patiā. Ex mag̃ enī
caritate ꝓceſſit ꝙ deꝰ pater fecit t'les nu/
ptias filio ſuo.i.ipm̄ hoīem fieri ꝯſtituit
⁊ ei eccl'am ſicut ſpōſam copulauit. Per
incarnatōis ergo miſteriū ei ſāctaȝ eccle
ſiam copulauit ī vtero v̓ginali. Gregor.
Tūc āt deus pater deo filio nuptias fecit
qn̄ hūc in vtero virgīs humane nat̄e cō/
iūxit. Sed qꝛ ex duabꝰ ꝑſonis fieri ſolet
nuptiarū coniunctō. abſit hoc ab intelle
ctibus noſtris vt ꝑſonam redemptoris
noſtri ex duabꝰ ꝑſonis credamꝰ eſſe vni
tam. Ex duabus q̇ꝑpe atq; in duabꝰ hūc
naturis exiſtere dicimꝰ. ſed ex duabus ꝑ
ſonis credere cōpoſitū vt nephas vitāꝰ.
Securius ergo dici pōt. ꝙ in hoc rex pa/
ter filio ſuo nuptias fecit. quō ei ꝑ īcar/
natōis miſteriū ſāctam eccl'am ſociauit.
Uterꝰ aūt genitricis virgīs huiꝰ ſponſi
thalamus fuit. ¶ P ¶ Ubi nota ꝙ in/
carnatō filij dei aſſimilatur matrimonio
q̄ntum ad ſeptē. ¶ Primo ꝓpt̓ ꝯſenſuȝ
q̇ req̇rit̓ in matrimonio q̇ ſimilit̓ fuit ibi.
Uñ niſi beata virgo q̄ gerebat ꝑſonā to
tius humāi generis cōſenſiſſet di. Ec.an.
do z̄c. filius dei nō fuiſſet incarnatꝰ. Se
cundo ꝓpter maximū amorē. q̇ eſt in ma
trimonio. qꝛ ſicut hō reliquit prēm ⁊ ma
trem. patriam ⁊ parētes. ⁊ adheȝ vxori
vel marito. ſic filius dei deſcēdit de celo
in terrā. ⁊ in laboribꝰ ꝑlimis cū ſpōſa ſua
diu vixit ⁊ tādem ꝓ ea redimēda mortu/
us eſt in cruce. Hiere.xij. Reliqui domū
meam ⁊ dimiſi hereditatē meam d̄di di
lectam aīam meā in manus īimicorū eiꝰ.
Uñ amor filij dei ad humanā naturam
omnem aliū amorem excellit. ¶ Tercio
qꝛ ſicut vxor maximū ⁊ vltimū honorem
ꝯſequit̓ in matrimonio. ſic humana na/
tura in vniōe ⁊ īcarnatōe filij dei. q̇a tūc
ſumme exaltata fuit. Que.n. maior po/
teſt eſſe exaltatō q̄ȝ ꝙ homo ſit deus. Et
ꝓpterea ex tūc angeli recuſauerūt ab ho/
mibus adorari. vtȝ apoca.xxij. qꝛ āgelus
iohāni volēti ſe adorari ait. Uide ne fe/
ceris. ¶ Quarto qꝛ ſicut duo ꝯueniunt
ad vnū hominē generādum. q̇ erūt duo
ī carne vna ſcȝ generanda. ſic ad genera
tōem ſpūalem filioꝝ dei cōueniūt criſtꝰ
⁊ eccl'a. ⁊ ꝑ baptiſmū in vtero eccl'e fit tal'
generatō. ⁊ ideo baptiſatꝰ ex tūc d̄r xp̄ia/
nus.i.filius xp̄i ⁊ eccleſie. qꝛ baptizati cri
ſtus eſt pater ⁊ eccl'a eſt mater. ¶ Quin
to ſicut ſpōſus donat ſpōſe multa dona
ria. ſic deꝰ poſtquā aſſumpſit humanaȝ
naturā maxima donaria ſibi donauit.ij.
Pe.i. Per quē maxima ⁊ p̄cioſa nobis
ꝓmiſſa dōauit. ¶ Sexto qꝛ ſicut nullus
pōt ad vitam nature venire niſi ꝑ marē
⁊ feminā generet̓ ⁊ naſcat̓. ſic nullus pōt
venire ad vitā gratie niſi ꝑ baptiſmū in
xp̄o ⁊ eccl'a renaſcat̓. Joh.iij. Niſi q̇s r.f.
de.z̄c. ¶ Septio qꝛ ſicut vxor inſeꝑabilit̓
adheret viro. nec vnq̄ȝ ab eo ſeꝑari d̄bet
ſic filius dei ab hūana nat̄a nūq̄m fuit ſe/
paratus. nec in vita nec ī morte. Ad has
nuptias id eſt ad fidem incarnatōnis fi/
lij. iudei fuerunt principaliter inuitati. qꝛ
de hoc eius promiſſio facta eſt. Geneſis
viceſimo ſecundo. In ſemine tuo benedi
centur omnes gentes. Et ad ipſos pro
phete miſſi ſunt. vt per fidem venirent
credendo. Et hoc eſt. Miſit ſeruos ſuos
ſcilicet prophetas ⁊ nūcios incarnatōis

vocare inuitatos ſcꝫ iudeos. qb⁹ hoc in
patriarchis ꝓmiſerat vt dictū eſt. Criſo.
Inuitati ſunt hoīes a tpe abrae cui icar/
natō xp̄i eſt ꝓmiſſa ⁊ nolebāt venire ſcꝫ
credēdo. q: nō crediđrunt ꝙ xp̄c eſſet fili
us dī. Iterū miſit alios ſuos. ſ. apoſtoloſ
⁊ diſcipulos q̊s miſit vt dī. Criſ. cum eis
dixit mat. x. In viā gentiū ne abieritis. ſꝫ
ite potius ad oues q̄ pierūt do. iſ. d. Ecce
prandiū meū paraui. i. introitū regni in
fiō incarnatōis vt dī. glo. Thauri m. ⁊ a.
occi. ſunt. Grego. Per thauros āt prēs
ve. te. figurant̄ q̄ ex ꝓmiſſione legis īmi/
cos ſuos cornu v̇tutis corꝑe feriebant.
Altilia v̇o ſaginata dicim⁹ ab eo qđ eſt
alere. vñ altilia quaſi alita vocam⁹. per
altilia ergo patres no. te. figurant̄ q̄ duꝫ
g̃ſiam pinguedīs īterne dulcedīs ꝑcipi/
unt a terrenis d̄ſiđrijs ad ſublimia con/
templatōis ſue pēna ſubleuant̄. Tha. er
go m. ⁊ al. oc. ſunt. N. d. Patres ve. te. ꝓ
teſtati ſunt hāc fidem ⁊ in ea mortui ſūt
Similit̄ altilia. i. apl̄i ⁊ patres no. teſ. q̊s
ego ad mēſam meaꝫ alui ⁊ impinguaui
pinguedīe grāarum ſpūſſancti. hāc fidē ꝓ
teſtant̄ ⁊ in ea ⁊ ꝓ ea mortui ⁊ occiſi ſunt
⁊ omīa parata ſunt q̄ ad hāc fideꝫ faciūt.
venite ad nuptias. i. hanc incarnatōneꝫ
⁊ mortē filij dī credite ⁊ opib⁹ dignis ad
ipaꝫ accedite. q̇a parata ſunt oīa que ad
hoc faciūt. Nā parate ſunt medicine cō/
tra omnē morbū vt nullus ꝑ impotēnaꝫ
nō accedat. He nuptie publice p̄dicant̄
vt nullus ꝑ ignorātiam ſe excuſet. Unđ
ſpūſſanctus in magna copia in linguis
igneis eſt donat⁹. vt null⁹ frigiditate pi
greſcat. Caritas dī in cordib⁹ nr̄is feruē
tiſſime eſt diffuſa q̄ omīa facit leuia vt nl̄
lus ꝑpter difficultatē lenteſcat. Dyabo/
lus eſt in inferno religat⁹ ⁊ v̇tus peccati
eſt diminuta. vt nullus ꝑpter impugna/
tōem tremeſcat. Celū eſt aptum ⁊ locuſ ē
ꝑatus vt nullus ꝑpter impoſſibilitatem

diffidat. Indulgētie dant̄ ⁊ pctā relaxan
tur vt null⁹ ꝑpter on⁹ d̄bitorū ſubſiſtat
Recte oīa ſunt ꝑata vt ad has nuptias
venire d̄beamus. Et ſic patꝫ p̄mum ¶
Scđo ponit̄ negligētia humāe ſalutis q̄
ꝑtēdit in negocioꝝ mūdi mltifaria actōe
q: ad iſtas nuptias venire neglexerunt.
ſꝫ abierūt. alius in villā ſuā. ali⁹ v̇o ad ne
gociatōnem ſuā ⁊c̃ ¶ Q ¶ Ubi nota ꝙ
ꝑut hic apparet q̄ duplici d̄ cauſa īuitati
ad iſtas nuptiaſ venire ꝯtēnunt ¶ Pri
ma eſt d̄fectus cognitōis. ad qđ pertinꝫ
id qđ dicit. Nolebāt venire. ſ. ꝑ fideꝫ haſ
nuptias cognoſcere. q: enī intellectus ꝑ
bonū cognitū mouet volūtatem. ⁊ volū/
taſ mota a bono cognito mouet ceťa mē
bra ad oꝑandum. ind̄ eſt qđ q̇dam non
cognoſcūt bonū. iđ nō ꝑgunt ad illđ. Et
iđo iſti nolebāt venire. q̇a non cognoſce
bant. Cognoſcere aūt nolebāt q: nolebāt
intellectū ſuū humiliare ad credendū ea
q̄ ꝑ ratōnes naturales ꝓbari nō poſſūt.
Cōtra qđ dī. aplus. ij. Cor. x. In captiui
tatem redigētes omnē humanuꝫ intelle
ctum in obſequium xp̄i ¶ Scđa ē d̄fectuſ
amoris veri boni. ad qđ ꝑtinet illud. Iſti
aūt neglexerūt. Cauſat̄ aūt hec negligen/
tia ex pauco amore veri boni. Non enī
amant vera bona. ſ. v̇tutes q̄ ſunt ꝓpria
⁊ vera bona hoīſ q̄ ſolum faciūt homi
nem bonū ⁊ cum ipo ꝑpetuo ꝑſeuerant
⁊ ad vitam eternam ꝑducunt. ꝯtemnūt
etiam celū ⁊ celeſtia. p̄s. ꝓ nichilo habue
runt terrā d̄ſiđrabilem. Hec aūt negligē
tia apparet multū rep̄henſibilis ex trib⁹.
R ¶ Prīo q: ꝓ ſalute hūana mirabilia
ſit facta. Nā deus factus eſt hō ⁊ mortu/
us et thauri ⁊ altilia. i. patres ve te. ⁊ no
ui teſta. occiſi ſunt vt homo ꝑueniat ad
ſalutem. ⁊ homo nihil curat ⁊ nihil vult
oꝑari vt hāc ſalutem ꝯſequat̄. ¶ Scđo
q: in hoc tpe g̃tie oīa ſunt ꝑata vt dictuꝫ
eſt. non ſic aūt fuit in ve. te. Et iđo nichil

aliud reſtat niſi vt man⁹ lauem⁹ ab ope ribus mortuis: ab omī inq̄namēto nos mūdātes. ꝓpterea iſti qui vndecima ho ra.i. vltima mūdi etate. ſcꝫ tꝑe grē in quo nos ſum⁹ negligētes et ocioſi fuerit īuen ti a patrefamilias multū ſunt reprehen- ſi. Quid inq̄t hic ſtatiſ tota die ocioſi ite et vos in vineā meā. mat. xx. Exemplum de ficulnea que tribus ānis nō fecit fru- ctū. ſcꝫ tꝑe legis nature. tꝑe legis ſcripte. et tꝑe legis gratie. Et iō dn̄s mādauit eā abſcidi. luc. xiij. ¶ Tercō ex bonitate ⁊ ꝑ petuitate bonoꝝ nuptiaꝝ iſtaꝝ de q̄buſ dr̄. j. cor. ij. Oculus nō vidit nec au. audi. nec in c. h. aſ. q̄ ꝑpa. de. his q̄ di. i. l. ¶ Ter- cia cauſa ē nimi⁹ amor boni tranſitorij. nimis enī amāt bona tranſitoria. ſcꝫ ho- nores dn̄ia et diuiciaſ. Et hoc eſt Et abi erūt. alius in villā ſu. ꝑ quā dn̄atio et ho nor intelligit̄. alius vō ad negociatōneꝫ ſuā. ꝑ quā diuicie acquirūtur. Plus .n. amant numū q̄ꝫ deū. plus mundū q̄ꝫ ce- lū. plus corpus q̄ꝫ animā. pl⁹ amicos q̄ꝫ ſanctos. plus poſſeſſiones q̄ꝫ v̄tuteſ. pl⁹ laudē hoīm q̄ꝫ gloriā dei. iob. xij. Dilexe rūt glām hoīm magis q̄ꝫ dei. ¶ Quarta cauſa ē appetitus alieni mali. et hoc eſt. Reliq̄ vero tenuerūt ſer. eius. ⁊ ꝯtu. aff. occi. Tales hoīes ſunt dyabolici peioreſ omībus ſupradictis. qui detrahūt et ꝑ- ſequūtur ſeruos dei p̄dicātes v̄itatem et corrigētes vicia et ad regnū dei vocātes nec ſe patiunt̄ argui de malis ſuis. Exo. ij. Qui te ꝯſtituit iudicē ſuꝑ nos. amoſ. v. Odio habuerūt corripientē in porta. loquētē ꝑfecte abhoīati ſunt. Ad lrām ta- les fuerūt iudei qui ex magna prauitate xp̄m occiderūt. et eius aplos ⁊ nūcios q̄ veritatē predicabant et eoꝝ vicia argue bant ꝑſecuti ſunt. Nā ſtephanū lapida- uerūt. iacobū decollauerūt. petrū incar- cerauerūt. paulū lapidauerūt et virgis ceciderūt et ceteros aplos ꝯtumelijs af fectos de ſuis finibus eiecerūt. mat. xxiij Hieruſalē hieruſaleꝫ que occidis ꝓphe- tas et lapidas eos q̄ ad te miſſi ſunt. act. vij. Quē ꝓphetaꝝ nō ꝑſecuti ſunt patreſ veſtri ⁊ occiderūt. eos qui d̄ aduentu iu ſti p̄nunciabāt. Et ſic patet ſcōm. ¶ Ter cio ponitur iuſticia diuine equitatis ī iu deorū reprobatōe et punitōe et gentiuꝫ vocatōne. et hoc eſt. Rex aūt cū audiſſꝫ ſcꝫ vocē ſanguiſ ſeruoꝝ ſuoꝝ. gen. iiij. Ec ce vox ſan. frat. tui abel clamat ad me de ter. apo. vj. Uidi ſubtus altare dei aīas interfectoꝝ. et cla. vo. ma. di. vſqueq̄ dn̄e nō vin. ſan no. Iratus ē. Iraſci dr̄ de⁹ per effectū qn̄ ad moduꝫ irati ſe hēt. Hiero. Qn̄ inuitabat ad nuptias et agebat ope ra pietatis ⁊ caritatis hoīs nomē appoſi- tur. nūc aūt quādo ad vltōeꝫ venit hō ſi- let̄ et rex tantū dr̄. Sequit̄. Et miſſis ex- ercitib⁹ ſuis ꝑdidit homicidas iſtos ⁊ ci uitatē iſtoꝝ ſuccēdit. hiero. Per hos ex ercitus romanos intelligimus ſub du- ce. tyto ⁊ veſpaſiano. qui occiſ iudee po pulis preuaricatricē incenderūt ciuitatē Chriſ. Roman⁹ aūt exercituſ dr̄ exercit⁹ dei. q2 dn̄i ē ter. ⁊ ple. eius. Nec etiā veniſ- ſent romani hieruſalē niſi dn̄s eos exci- taſſet gre. Uel angeloꝝ agmīa ſunt exer citus regis noſtri. Miſſis ergo exerciti b⁹ extīxiſſe homicidas dr̄. q2 in homībuſ oē iudiciū ꝑ āgelos exercet̄. Homicidaſ ergo ꝑdit. q2 ꝑſequētes interimit. ciuita- tes eoꝝ igni ſuccendit. q2 iſtoꝝ nō ſoluꝫ aīe. ſed et caro in qua habitauerūt etne gehēne flama cruciat̄. Reprobatis ergo iudeis. deinceps gentiū vocatō innuit̄. Un̄ ſubdit̄. Tunc ait rex ſer. ſu. oriḡ. ſcꝫ aplis aut āgelis. qui p̄poſiti erāt in voca tōeꝫ gentiū Nuptie quidē pate ſunt Re migi⁹. i. omē ſacramentū hūane diſpēſa- tōnis iā pactū atqꝫ ꝯpletū ē. Sed q̄ inui tati erāt ſcꝫ iudei q̄ p̄ncipalit̄ ad hoc iuita ti fuerūt. nō digni fuerūt q2 iuſticiaꝫ dei

ignorãtes ⁊ ſuã ſtatuere volentes indi-
gnos ſe iudicauerũt eterne vite. Reproba
to ergo iudayco pplo ad has nuptias gẽ
tilis pplſ ẽ ſuſceptus. Unde ſequit. Ite er
go ad exitꝰ viaꝝ ⁊ quoſcũqȝ inueneritis
vocate ad nuptias. hiero. Gentiũ pplus
nõ erat in vijs. ſed ĩ exitibꝰ viaꝝ qꝛ diuer
ſos errores hẽbãt in quibꝰ ⁊ et ꝑ quos a
via fidei et ṽtutũ exitur. criſ. Uel vie ſũt
omẽs pfeſſiones huiꝰ mõi. vtpote phie
milicie et hmõi. Jubet ergo ire ad exitus
viaꝝ. i. ad ipas vias. vt cuiꝰcunqȝ ꝯditõ
nis hõies vocẽt ad fidẽ. qꝛ nõ ẽ deꝰ pſo-
naꝝ acceptor. Addit. Sicut caſtitas eſt
via q̃ ducit ad deuȝ. ita fornicatõ ẽ via q̃
ducit ad dyabolũ. et ſic de alijſ virtutibꝰ
et vicijs. Jubet ergo vt cuiꝰcunqȝ ꝯuer-
ſatõis hoĩes inuitẽt ad fidẽ. Et hoc ẽ qd
ſequit. Et egreſſi ſerui eius in vias ꝯgre
gauerũt oẽs q̃s inuenerũt bonos et ma-
los. Orige. Egredietes ſerui ſiue de iu-
dea et hieruſalẽ apli xpi ſiue ab interior
bꝰ ãgeli ſancti et veniẽtes ad vias diuer-
ſas diuerſoꝝ moꝝ. ꝯgregauerũt q̃ſcũqȝ
inuenerũt ⁊ ꝯgregabũt vſqȝ ad finẽ mũ-
di et nõ curãt vtꝝ aliqñ añ vocatõȝ ma-
li fuerũt an boni. Bonos aũt hic itellige-
re ſimplr ꝯuenit hũiliores ⁊ rectiores ex
eis q̃ veniebãt ad cultũ dei. Quibꝰ ꝯuei-
ebat qd aplis ait ad ro. ij. Cũ gentes q̃ le
gẽ nõ habẽt naturalit ea q̃ legiſ ſunt faci
unt ipi ſibi ſunt lex. hiero. Inť ipos gẽti-
les ẽ diuerſitas infinita cũ alios ſciamꝰ
ꝓcliuiores eẽ ad vicia. alioſ ad hoẽſtateſ
moꝝ virtutuȝqȝ deditoſ. Sequit. Et im
plete ſunt nuptie diſcumbẽtiũ ⁊ credide
runt q̃tq̃t erãt ꝑordinati ad fidẽ. ¶ S
Nota peccatores q̃ ad has nuptias vo-
cati venire ꝯtẽnunt a tꝰ exercitibꝰ ꝯdẽ
nant. Primꝰ ẽ exercitꝰ vicioꝝ qꝛ exq̃ hõ
nõ vult ṽtutes induere et venire ad nu-
ptias ſed in peccato manet de neceſſita-
te exercitũ magnuȝ vicĩoꝝ incurrit a q̃bꝰ

pdit. Cuiꝰ rõ eſt duplex. Pria ẽ magnuȝ
pondus peccati qd trahit aĩaȝ ad pfun-
duȝ peccatoꝝ. gre. Peccatũ qd ꝑ pniaȝ
nõ delet mox ſuo põdere ad aliud trahit
Scda ẽ indefenſio peccatoris. ſumꝰ enĩ
in duriſſimo prelio ſpũali. cuiꝰ pũi arma
nõ ſũt carnalia ſȝ ſpũalia ſcȝ ṽtutes ⁊ do
na. ij. cor. x. Peccator aũt ꝑ peccatuȝ ligat
a dyabolo. Prouer. v. Funibꝰ pec. ſuo-
rũ q̃ſqȝ ꝯſtringit. Et exuit oĩbus armis
ſpũalibꝰ. luc. x. Qui etiã deſpoliauerunt
eũ. Si q̃s aũt nudus ⁊ ligatus ſtaret in
duriſſimo prelio neceſſario ꝯtinuo vul-
neraret vſqȝ ad mortẽ. ſic accidit pctõri.
Scdõs ẽ exercitus demonũ qui peccato-
rẽ ingrediunť. et in aĩa et in corpe euȝ
pdunt. Unñ ille demõ quẽ xps expulit ĩ
terrogatus ab eo qd eſſet ei nomẽ rñdit
legio. quoniã multi ſumꝰ vtȝ luc. viij. In
eodẽ. xj. Tunc vadit et aſſumit ſeptẽ ali-
os ſpũſ neq̃. ſe. ⁊ ingreſ. hĩ. ibi. Uñ de ma
gdalena dꝛ q̃ xpc expulit ab ea ſepteȝ de-
mones. vtȝ in eod. vij. Ille exercitus for-
tis ẽ viribꝰ et expꝰtus ĩ bello. iob. xlj. Nõ
ẽ ptãs ſup terrã q̃ ei valeat ꝯpari. Qui
nũq̃ȝ dormit. ſȝ ſp pugnat donec aĩaȝ ad
carcerẽ iferni ducat lu. xix. Uenient inimici
t. et circũdabũt te vallo ⁊ coãguſtabũt te
vndiqȝ et ad terrã pſternẽt te ¶ Terciꝰ ẽ
exercitꝰ ꝯſanguineoꝝ ⁊ negotioꝝ mũdi
Peccator enĩ imergit in negotijs mõi ⁊
ꝯſanguineoꝝ ⁊ aĩcoꝝ que oĩa pugnant
valde ꝯ ſalutẽ aĩe. ꝓpterea dꝛ ecc. xj. Fili
ne in multiſ ſint actꝰ tui. apoc. xviij. Exi
te de illa pple meꝰ. ⁊ pricipes ne ſitis deli-
ciaꝝ eius. Qꝛ vt dꝛ. j. iohã. v. Totus mũ.
in ma. po. eſt Et iõ q̃ tetigerit picẽ. i. mun
dũ coĩquinabiť ab ea. Eccl. xiij. Iſti ſunt
tres illi q̃nq̃genarij cũ q̃nq̃ginta ſuis. q̃
venerũt ad capiend helyã ſup q̃ꝝ duos
rogauit helyas ignẽ de celo deſcẽde. et
coſꝯſumere. nã exercitũ vicĩoꝝ ⁊ dẽonuȝ
dẽmꝰ rogare vt õs deſtruat ⁊ repellat a

nobis. Et ſic p3 terciū. ¶Quarto ponit̄
ſentētia rōnabilis ſeueritatis in malorū
xp̄iāoꝝ ꝯdēnatōe ꝑ nō hn̄tē veſtē nupti
alē deſignatoꝝ. Et hoc ē. Intrauit āt rex
vt vi. diſ. i. vt vidri facerz. dan. vij Iudi. ſ.
ꝛ li. &c. i. ꝯſcie ſinglo͛ꝝ. criſ. n̄ q2 alicubi ip̄e
nō ē. ſ3 vbi vult ꝑ iudiciu3 aſpicere ibi d2
pn̄s. vbi āt nō vult abſens ſ vid2. Dies āt
aſpectōis d2 dies iudicij qn̄ viſitaturus
ē xp̄ianos. q ſupmenſa3 ſcripturaꝝ accū
būt. Uel vt videret. i. approbaret dignoſ
et iudicaret indignos. Orig. Quoniā āt
bonos et malos optuit vocari. nō āt vt
mali ꝑmanerēt mali. ſ3 vt deponerēt ve-
ſtimēta ꝯria nuptijs. et induerēt nuptia
lia veſtimēta. i. viſcera benignitatis ꝛ mi
ſericordie. iō rex ingredit̄ vt videat diſcū
bētes pt᷒q̄m eis apponit̄ prandiū vt reti
neat hn̄tes nuptialia veſtimēta atq3 de-
lectet. ꝯdēnat āt ꝯrios. Un̄ orige. Ingre
diēs āt inuenit q̄ndā q nō mutauerat ꝓ-
prios mores. Et hoc ē. Et vi. ibi. ho. n. ve.
veſ. nup. Singularit̄ āt di. q2 vni᷒ gene-
ris ſunt oēs q ſeruāt maliciā poſt fide3:
quā habuerūt āte fidē. greg. Quid autē
dēm᷒ intelligere ꝑ veſtē nuptialē niſi ca
ritatē. q2 hāc in ſe dn̄s habuit dū ad ſoci
ande ſibi eccie nuptias veniret. Dicit̄ āt
caritas veſtis nupcialis. q2 nuptie xp̄i et
eccie ſpēaliter caritatē req̄rūt. ſicut. n. ma
tmonia fieri ſolēt ad aīcicias acq̄rēdas.
vel augēdas. ſic matrimoniū filij dei ī in
carnatōe ꝯtractū factū ē ad dilectō3 dei
et hoīs augendā. Filius. n. dei factus eſt
in incarnatōe amabilis nimis. Bern. lo
quēs de filio dei incarnato. Nō hoc lo-
co inq̄t ꝑdicat̄ magnus dn̄s ſ3 ꝑuul᷒ do-
min᷒ amabil' nimis. ¶Paruul᷒ vtiq3 q2
natus ē nobis. q ꝑus erat pater fact᷒ eſt
frat. ꝛ q ꝑus erat deus fact᷒ ē ſoci᷒. ipſe ē
iā in nobis oē amabile. ¶Intrat ergo ad
nuptias. ſed ſine veſte nupciali qui in ec
cleſia fidē h3 ſ3 nō caritatē qui a dn̄o cor

ripit̄. Et hoc ē. Et ait illi. Amice q̊. huc i.
nō ha. ve. nup. hiero. Amicū vocat q2 in
uitatus ē ad nuptias. q̄ſi ſit amic᷒ ꝑ fidē
arguit āt impudētie ꝙ veſte ſordida mū
dicia polluerit nuptiales. Orig. Et q̄ni-
a3 q peccat et nō induit dn̄m ieſum xp̄m
nō h3 excuſatōe3 aliquā. Et ideo ſequit̄
At iſte obmutuit. hiero In tp̄e enī illo n̄
erit negandi facultas. cū oēs āgeli ꝛ mū-
dus ip̄e teſtes ſint peccatoꝝ. gre. Omne
negociū excuſatōis ceſſat quippe. q̄a ille
foris increpat qui teſtis ꝯſcie intus aīa3
accuſat. hiere. xix. Ego ſum iudex ꝛ teſtiſ
d. dn̄s. Notandū āt ꝙ āmiratiue dn̄s lo
quit̄ cū d. Amice q̊. huc intra. Hui᷒ āt ā-
miratōis tres poſſunt eſſe cauſe ¶T
Prima ē q2 xp̄s ita care hāc veſtē emit.
et tot ꝛ tāta ꝓ ea ſuſtinuit. et eā gratiſ ho
mī baptizato ꝯtulit. ꝛ ip̄e ꝓ nihilo eā de
dit q̄nq3 ꝑ vno denario Alie veſteſ fiūt
de pilis aīaliū vel de corticib᷒ herbarū
puta de lino. de viſcerib᷒ vermiū puta d
ſerico. Huic āt veſti xp̄s materiā miſtra
uit de viſceribus ſuis. qn̄ cū lateris ſui a
ꝑtione amorem ſuū nobis oñdit Bern.
Clauis pentrans. clauis reſerās factuſ ē
mihi vt videā voluntate3 dni p3 archa-
nū cordis ꝑ foramen corpis. ¶Scd̄a ē
q2 hec veſtis ſumme ſup omīa plac3 deo
Unde xp̄s elegit mori ſ3 veſtem incōſu
tilē q erat figura h᷒ veſtis nullo mō diui
di ꝑmiſit. et poti᷒ voluit mori q̄3 diuidet̄
ꝛ peccato2 ꝓ nihilo h3 eā ꝛ frequent̄ diui
dere et ꝓijcere nō curat. aug. Tunicā ho
mīs iā iudicati in cruce pendentis. carni
fices pilati nō ſūt auſi ꝯſcindere. et tu ni-
teris caritatē dei ſiue caritatē que d̄s eſt
ſepare. Tercia q2 hec veſtis ſup oīa val3
ꝛ ſup oīa ē vtil' hn̄ti. hec enī opit multi-
tudinē peccatoꝝ. puer. x. Uniuerſa deli
cta opit caritas. Et facit hoīnē filiū dei.
et in deo manere. i. io. iiij Qui man3 in ca
ritate in deo ma. &c. Facit etiā hominem

dignū nuptijs regis eterni et ſine ea nul/
lus pt intrare. Si enī nō licebat intrare
aulā aſſueri īdutoſ ſacco. mltomagᵉ aulā
celeſtis regis. Moraliter aūt ad edifica
tōez noſtrā nota ꝙ ꝑ iſtū hoīez nō habē/
tē veſtē nuptialē intelligiꝰ oīs malus cri
ſtianꝰ q̄ habet fidē ſed nō opa caritatis.
de quo tria dicunꝰ. Prio eiꝰ ficta amici
cia demōſtratꝰ ibi. Amice. Scdo eiꝰ ꝑſū/
ptio reꝑhendiꝰ. ibi. q̄uo huc intr. Tercio
eius pena ſubiungiꝰ. ibi. Ligatis ma. ⁊ p.
Dicit ergo Amice q̄uo huc intraſti. ꝑ q̄
tāta feci. tanta dixi. tanta ſuſtinui. feci cre
aturas. dixi ſcripturas. ſuſtinui penaſ. fe
ci mirabilia docui vtilia. ſuſtinui crude/
lia. ergo verus amicuſ fui tibi. ſ; tu fuiſti
mihi amicus fictus ⁊ v̄balis. Qđ pꝫ q̄n
tū ad tria q̄ ad verā amiciciā req̄rūtur.
V ¶Primū ē q̄ꝛ amicoꝝ ē idē velle et
nolle vt d. tulliꝰ. Sꝫ tu ī nullo volūtatē
tuā mee ꝯformaſti immo mihi ī oībꝰ rebel
laſti. iob. xv. Cucurrit aduerſus deū ere/
cto collo. ¶Scdm ē q̄ꝛ amici habēt om
nia cōmunia. ego aūt oīa bona mea tibi
ꝯmunicaui. et bona nature. et bona gra/
tie et glīe. ro. viij. Q̄uo nō c. il. o. no. dona.
Tu aūt bona tua mihi nō cōmuīcaſti q̄ꝛ
nudus fui ⁊ nō opuiſti me. hoſpes fui et
nō collegiſti me. et ſic de alijs. Ita dicet
ī pijs xp̄s in die iudicij. vt patet. mat. xxv
¶Terciū ē q̄ꝛ inter aīcos ē ita feruēs di
lectiō ꝙ ad inuicē transſformātur. Nam
amoꝛ hꝫ transſformare amantē in amatū
vt dicit hugo de ſcō victoꝛe. Et iō aug. d.
de quodā amico ſuo ꝙ intantū erat ī ip/
ſuꝫ transſformatus ꝙ credebat vnā aīaꝫ ī
duobus eē. Ego aūt te intātū dilexi ꝙ ſū
trāſſormatus in te et factus ſuꝫ hō. tu āt
nō es transſformatꝰ in me. neq̄ꝫ factus es
deus neq̄ꝫ filius dei ſicut illi q̄ me diligūt
ꝑfecte. pſ. Ego dixi dij eſtis ⁊ fi. exc. o. Et
ſic pꝫ ꝙ tu es aīcus fictus. ¶Scdo ꝑſū
ptio eius redarguiꝰ. Q̄uo inq̄t huc intra

ſti nō hn̄s veſtē nuptialē. i. q̄uo nomen
criſtianitatis vſurpaſti. ⁊ rē nō hūiſti. q̄ꝛ
caritatē in q̄ religio xp̄iana vnitꝰ ad inui
cē ⁊ cū deo nō hūiſti. qđ exo. xx. ꝓhibetur
Nō aſſ. inq̄t no. dei. t. inua. Talis ē ſicut
ficulnea q̄ hēbat ſolū folia cui xp̄s male/
dixit q̄ ſtatī aruit. math. xxj. Et nota hic
ꝙ ſup tunicā xp̄i incōſutilē que hanc ve/
ſtē ſignificabat milites ꝑlitati miſerunt
ſoꝛtē. ſic multi ꝓpter hanc veſtē p̄cioſā
mittūt ſortes. dū exponūt eaꝫ fortune di/
cētes Si debeo ſaluari ſaluaboꝛ ſtatutū
ē enī quid debeat eē de me. Quidā auteꝫ
hāc veſtē furanꝰ. ſicut dꝛ ꝙ pilatꝰ furatꝰ
ē tunicā incōſutilē xp̄i. et hi ſunt ypocri/
te ⁊ heretici qui veniūt ī veſtimētiſ ouiū
intrinſecꝰ aūt ſūt lupi rapaces. vt dꝛ ma
th. vij. Qui habēt vocē iacob. ſed manuſ
eſau. Hi ſunt t vulpes ſampſonis q̄ icen/
dūt totā meſſeꝫ eccīe Vulpes āt hēnt op
timam pellē et peſſimas carnes. et iō dꝛ/
coꝛiari dēnt. Itē nota ꝙ xp̄s hāc q̄ſtionē
ꝑciſe facit ꝑlatis eccleſiaꝝ ī moꝛte. Que/
rit enī ab eis tria. Prio q̄uo huc itraſti.
vtrū introduxit te munꝰ tꝑale vel ꝯmo/
dū. an deus et bonū aīe. Scdo q̄uo vixi/
ſti an ſicut homo vel pecus. Tercō q̄uo
rexiſti te vtrū ſcilꝫ habueris te vt paſtoꝛ
vel ſicut ydolū depictū. At ille obmutu/
it. q̄ꝛ de his oībus male reſpondere po/
tuit. nō enī ꝓuidit ſibi q̄uo reſpōdere de/
beret. ¶Tercio pena eius ſubiūgiꝰ. q̄ꝛ li
gatis ma. ⁊ pedibꝰ mit. eū in te. ext. Ligā/
tur enī manus peccatoꝛis in inferno. q̄a
nihil pōt opari. eccls. ix. Quodcūq̄ꝫ pōt
manꝰ tua facere inſtāter opaꝛe. q̄ꝛ nec o.
nec rō. nec ſapiā. nec ſcīa. eꝛ. ap. infe. q̄ tu ꝑ
pe. Ligantꝰ ⁊ pedes. q̄ꝛ nihil boni deſide/
rat. imo hēt volūtatē obſtinatā in malo
⁊ vellet oēs damnari. nec dolet de maliſ
que fecit niſi inq̄ntum ſentit penam. ſꝫ
nō dolet de malo. q̄ꝛ malū. Pes nāq̄ꝫ aī
me ē affectus aīe vt di. augꝰ. Q̄ꝛ. n. pctōr

habuit dum viueret manus ligatas ad
bona opa. et pedes ad deſideria verorū
bonoꝝ. dignū eſt vt in alia vita ſibi maꝰ
et pedes ligētur. vt ſicut ligatꝰ hic exiuit
ita ligatꝰ ꝑpetuo maneat. Sic ergo liga
tus peccator mittit in tenebras exterio-
res inferni vt q̄ habuit dum viueret tene
bras mētis interiores hēat pꝰ mortē tēbras
corporis exteriores. Et ſic de tenebris tran
ſeat ad tenebras q: lux venit in mundum
et dilexerūt hoīes magis tenebras q̄ʒ lu-
cē. ioh. iij. Et in tenebris illis erit fletꝰ ꝓ-
pter vehemētiā ignis et ſtridor dētiū ꝓ-
pt vehmētiaʒ frigoris. iob. xxiiij. Ab aqſ
niuiū tranſeūt ad calorē nimiū. greg. Il-
lic dētes ſtrideant q̄ hic ḋ edacitate gau
debāt. illic oculi defleāt qui ꝑ illicitas cō
cupiſcentias verſabant. quatenꝰ ſingl'a
mēbra ſupplicio ſubiaceāt que hic ſingul'
quibuſqʒ vicijs ſubiecta ſeruiebāt. Sʒ ſi
ibi eſt ignis quō ſunt tenebre. Et dicend
ꝙ ab igne illo abſciditr lux ⁊ ſplendor. vt
di. glo. ſuꝑ illud. ps. Vox dn̄i intercedē-
tis fla. ignis. ¶ Vltimo reſpondʒ tacite
cuidā q̄ſtioni. q: ex q̄ ſolū vnꝰ ꝓiectꝰ ē de
nuptijs ergo multi ſunt electi. pauci vo
dānati. Hoc xp̄c ſoluit dicēs. Multi ſūt
vo. pau. vo electi. i. multi ſunt vocati. ſcʒ
ad fidē et multi venīūt. ſed pauci ſūt ele-
cti ſcʒ ad regnū glorie. q. d. Et ſi ḋ vno dr̄
qui eſt ꝓiectus de nuptijs. de multis ta-
mē ē intelligendū. q: ꝑ illū vnū omis mlt'
titudo maloꝝ intelligit. q: oēs vna cate
na dyaboli catenātur. et iō oēs ſunt qua
ſi vnus hō. ſap. xvij. Vna enīʒ catena te-
nebraꝝ omēs erāt colligati. Hic cadit ex
emplū illius cancellarij ꝑiſienſis. qui pꝰ
mortēʒ apparuit et interrogatꝰ ſi dānati
ſcirēt diē iudicij Rn̄dit omi die videtur
nobis ꝙ finiat mūdꝰ. q: tot deſcendunt
ad infernū. Pauci ergo ſunt electi. orig.
Timendū ē xp̄ianis ne eo numero itrent
in regnū celoꝝ quo filij iſrael intrauerūt
in terrā ꝓmiſſiōis. Et ſic ptʒ totū de euā.

De ep̄la ſermo. ¶ CV

Videte quomo
do caute āmbuletis. ephe. v. To
ta vita p̄n̄s ē q̄daʒ via ꝑ quaʒ
itur ad vitā et ad mortē. Q: ſi hō āmbulʒ
per viā xp̄i et v̄tutū ꝑgit ad ſalutē. ⁊ vitā
ioh. x. Per me ſi qs introierit ſaluabit'.
Si āt āmbulet ꝑ viā dyaboli et vicioꝝ per
git ad ꝑditōeʒ et mortē. math. vij. Lata ⁊
ſpacioſa eſt via q̄ ducit ad ꝑditōeʒ. Via
dyaboli dr̄ ſpacioſa q: ꝑmittit hoīem fa
cere quecūqʒ vult. ⁊ iō multi ambulāt in
ea q: oēs ſtulti. Stultoꝝ āt infinitꝰ ē nu-
merꝰ. ecc. j. In hac āt ep̄la beatꝰ pau. hor
tatr oēs fideles vt in via vite p̄ntis caute
āmbulēt quatenꝰ ꝑueniāt ad ſalutē vt ſapi
ētes et nō ꝑgāt ad damnatōeʒ vt inſipiē
tes et ſtulti. In qua quidē ep̄la q̄ttuor fa
cit Primo nos hortatr vt in via p̄ntis vi
te caute āmbulemꝰ vt ſapiētes. q̄niā īpedi-
mēta multa ſunt In p̄nc. ep̄le. Scd̄o hor
tatr nos vt dei volūtatē cognoſcamꝰ. q̄ni
aʒ tenebre multe ſunt. ibi. Propt̄ea no-
lite fieri imprudētes Tercō hortatr vt ab
ebrietate caueamꝰ et donis ſpūſſant. im-
pleamur. q̄niam vana multa ſunt ibi. Et
nolite inebriari vi. in q̄ ē luxur. ſʒ implea.
ſpūſan. Quarto nos hortatr ꝙ ꝓ donis ⁊
in donis ſpūſſan. deo ſꝑ grās referamuſ
q̄niā ſuꝑbia et vana gloria multa eſt ibi.
Grās agētes ſꝑ ꝓ omibꝰ. ⁊c. ¶ Primo
ergo nos hortatr vt in via p̄ntis vite cau
te āmbulemꝰ dicēs. Videte. i. oculo rōnis
diligenter ꝯſiderate quō caute āmbuletis
. i. quo moderamīe et q̄ cautela. ꝓuer. iiij.
Palpebre tue ꝓcedāt greſſus tuos. Ai-
malia iſta ſcā. de q̄bus dr̄ ezechi. j. plena
erāt oculis āte et re. ꝑ que viri ſancti de-
ſignāt. Ambulādū ē ergo ſumma cautela
et moderamīe ꝓpt q̄tuor. ¶ X ¶ Pri-
mo ꝓpter vie obſcuritatē. ps. Noluerūt

me in tene.⁊ in vmbra mort. ¶ Scd̃o ꝑ
pter vie lubricitatē.ps. Fiat via iſtoꝝ te
ne.⁊ lu. Ualde enī faciliť hō cadit in via
pn̄ie q: multa ſunt lubrica. ¶ Tercio ꝑ
pter laqueoꝝ multiplicitatem.ecc.ix. In
medio laqueoꝝ ingredieris. Tota enī vi
ta pn̄s ē plena laq̄is.ps. In via hac q̄ ab.
abſcō.la.m. ¶ Quarto ꝓpter latronū in
ſidiatōez.iob.xix. Simul venerūt latro⸗
nes et fecerūt ſibi viā ꝑ me.greg. In pn̄ti
vita quaſi in via ſum⁹.demones āt q̄li q
dā latrūculi iter noſtꝝ obſidēt.lu.x. Hō
quidā deſcē.ab hieruſalē in hieri. q̄ inci⸗
dit in latrones qui etiā deſpo.e.⁊ plagiſ
impo.ab.ſemiui.reli. Sic ergo caute ē ā⸗
bulandū et nō inſipientes qui nihil cogi
tant de futuris.nec pn̄tia ordināt. ſ; q̄ſi
ſapiētes ꝯſiderāt finē et ordināt ad bo
nū finē.ſapiētis ē enī ꝯſiderare finem.⁊
omīa ad finē ordinare. Sic ergo vt ſapi
ētes ābuletis redimētes tp̄s ſup.qd̄ ꝑdi⸗
tū eſt.in quo debuiſtis ſeruire deo ⁊ nō
ſeruiuiſtis.q̄nia; dies mali ſunt.i.hoīes
iſtius tp̄is et dierū iſtoꝝ mali ſunt.et iō
ſuꝑplete ⁊ recuꝑate illud tp̄s qd̄ ꝓpē ma
liciā hoīm et ꝓpter multa impedimēta q̄
occurrerūt ꝑdidiſtis. Uel redimētes tē⸗
p⁹.i.date et obmittite de vrō vt hēatis tē
pus liberū et quietū ad vacandū deo et
ſpūalibus.q̄niā dies mali ſūt.i.homīes
iſtoꝝ dierū qui moleſtāt vos litigijs et a
lijs occupationib⁹.ꝓpter qd̄ vacare dō
nō poteſtis.aug. Dies mali dicūtur pro
duab⁹ reb⁹ ſc; malicia et miſeria hoīm ce
terū dies iſti q̄ntū ꝑtinēt ad ſpacia hora
rū ordinati ſunt.ducūt enī vices.agūt tē
pora.oriť ſol et occidit.tranſeūt tp̄a. Cur
moleſta ſunt tp̄a ſi hoīes ſibi nō ſunt mo
leſti. Dicuntur ergo dies mali vt dixi ꝓ
pter maliciā hoīm et miſeriā. Sed miſe⸗
ria hoīs ꝯmunis ē.nō aūt malicia d; eē
cōis. Ex q̄ enī lapſus ē adā.⁊ de paradiſo ex
pulſus.nunq̄; fuerunt dies niſi mali.qd̄

oſtēdit puer qui naſciť.q̄ a ploratu inci⸗
pit.nec ridere pōt.ſtatim natus plorat ꝓ
pheta ſue calamitatiſ. Lacrime enī teſteſ
ſunt miſerie nōdum loquiť.⁊ iā ꝓphetat
et qd̄ in labore ſe futuꝝ vel timore.etiā ſi
iuſtus fuerit certe in medijs tēptatōib⁹
poſitus ſꝑ timebit. Redimam⁹ ergo tem
pus. Quid ē tp̄s redimere. Redimit ille
tp̄s qui ꝑdit.i.dat de ſuo vt vacet deo.et
nō litib⁹.numū ergo das vt emas tibi a
liquid.ſic ꝑdas de tuo vt emas tibi q̄etē.
hoc eſt tp̄l redimere: vt domin⁹ ait.mat.
v. Si quis vult tecū in iudicio ꝯtendere
et tunicā tollere dimitte ei ⁊ palliū.vt ha
beaſ q̄etū cor ne ꝑdaſ tp̄s vacādi dō tuo
a quo mali hoīeſ volūt te reuocare dam
no ⁊ litigijs. Uel redimētes tēpus.i.qd̄
minuſ feciſtis in vno tp̄e reſtituite i alio
dimidiātes dies q̄s ipi nō dimidiāt.alij
enī dimidiāt.alij ꝯplēt dies.alij vō icipi
ūt.i.alij moriūtur i egipto.alij in deſerto
alij in terra ſancta. Hec oīa aug. ¶ Y

Moraliť aūt ad edificatōez noſtrā no⸗
ta q̄ prudēs viator octo dēt attēdere.
Primū ē vt ſit ſan⁹.et fortis robore q̄te
nus iter inceptū ꝑficere poſſit. ſic vadēs
ꝑ viā dei dēt eſſe ſan⁹ in mēte ꝑ gratiā di
et dēt habere v̄tuteſ q̄ faciūt animā fortē
et omīa potētē;.phi.iiij. Oia poſ.in eo q̄
me ꝯfor. Qui āt hanc fortitudinē nō ha⸗
bēt laſſant et deficiūt in via. Et ꝓpterea
filij iſrael laſſati ꝓſtrati ſunt in deſto et
nō ꝑuenerūt ad terrā ꝓmiſſionis. ¶ Se
cūdū ē. vt cōpetentē ſibi ſocietatē eligat
cū qua ꝯmod̄ poſſit ad locū dſtinatū ire
ſic vadēs ꝑ viā di d; eligere ſocioſ q̄ velit
ad paradiſū ire ⁊ n̄ aſſociet ſe eūtib⁹ ad iſer
nū.⁊ q̄ vadūt ſ; mod̄ ſuū.q: vn⁹ vxorat⁹
n̄ dēt ſe ſociare vni religioſo vl̄ heremite
q̄;uis vtq; ꝑgat ꝑ viā dei.et ad eūdū lo⸗
cū.tn̄ modus eūdi nō ē equalis in vtro⸗
q;. Tūc ergo ꝯpetēs ſocietaſ eligiť q̄n ad
eundē locū vadit ⁊ eodē mō.ecc.xiij. Di

tiori te ne ſoci⁹ fueris. Vñ de auguſt. dr
ꝙ iuerat ad ſimplicianū. ſeruū xp̄i vt ꝑ-
ferret quis eſſet apt⁹ mod⁹ viuēdi ſic af
fecto vt ip̄e erat ad ābulandū in via dei
in qua ali⁹ ſic ali⁹ ſic ibat. In cui⁹ figura
mādatū eſt in lege ne q̇s araret ī boue et
aſino vtꝫ deut. xxij. ¶ Tercīū ē vt piculū
viaꝝ declinet. ſic vadēs ꝑ viaꝫ dei debet
picula q̄ ſunt q̄i infinita declinare. via eī
p̄ñtis vite ē plena piculis ⁊ inſidijs ꝓp̄
q̄ oportꝫ caute ābulare. vt dictū eſt. ij. cor
xj. Peri. flu. pic. la. pi. ī ma. pi. in ter. pic. ī
ci. pic. ī ſoli. pi. ex ge. pic. ex gē. pi. ex fal. fra
Via hec oportꝫ vitari puer. xv. Qui ca-
uet laqueos ſecur⁹ erit. ¶ Quartū ē vt
reb⁹ ḡuib⁹ ⁊ ſupfluis ſe nō oneret ſꝫ ſolū
neceſſaria portet. Sic vadēs ꝑ viā dei ñ
debꝫ nimia poſſidere. q2 ḡuāt ⁊ deſtruūt
mentē eius. Anim⁹ eñi q̄ diuidit̄ ad mul
ta minor fit ad ſingula vt d. greg. Solū
ergo neceſſaria ſunt portāda. j. thi. vj. ha
bē. ali. ⁊ q̄ te. hiſ ꝯt. ſi. ¶ Quītū ē vt a ſciē
tib⁹ viā petat. ſic vadēs ꝑ viā dei dꝫ libē-
ter ⁊ freq̄nter audire p̄dicatōeꝫ ⁊ exēpla
ſanctoꝝ in q̇bus via vite docet̄. ps. Luc.
pe. me v. ꝛc. ¶ Sextū ē vt cuꝫ indigenis
nō litiget ſed ab eis libēter iniurias ſuſti
neat. ſic vadēs ꝑ viā dei nō dēt cū hoīb⁹
h⁹ mūdi litigare qui colunt mōm ⁊ inha
bitāt ſicut ꝓpriaꝫ ciuitatē q2 ſicut canes
ꝯtra canē alienū cōſurgunt. ita oēs ꝯſur
gēt ꝯtra eū. iob. xv. Si me pſe. ſunt ⁊ vo.
ꝑ. Et hoc ē q̇d hic dr̄ Redimētes tp̄us q̄.
di. mal. ſunt. ro. xij. Cū oī hom. pa. ha.
Septimū ē vt ludis ⁊ choreis terrigena
rū nō īmiſceat ſe. q2 de facili illaquearet̄
amore. ſic vadēs ꝑ viā dei vana gaudia
mūdi et carnalia deſideria dēt penit⁹ de
clinare. j. pet. ij. Obſecro vos tāq̄ꝫ adue-
nas ⁊ ꝑegrinos abſti. a car. deſi. q̄ mi. ad.
ai. Sic xp̄s vadēs hieruſalē vidēs gau-
diū ⁊ tripudiū ciuitatis nō ſe īmiſcuit. ſꝫ
fleuit ſup illā. vt ptꝫ lu. xix. Q2 extre. gau

di. luc. oc. puer. xiiij. Propt̄ea dicebat ſa
ra filia raguel. Nūq̄ꝫ cū ludētib⁹ miſcui
me. tho. iij. ¶ Octauū ē vt ita moderet̄
greſſus ſuos ꝙ ꝑueniat ad ciuitatē d̄ die
anteq̄ꝫ porta claudat̄. ſic ſeru⁹ dei donec
dies grē lucet dēt fortit̄ ambulare āteq̄ꝫ
porta celi claudatur. q̄ claudit̄ hoī dum
nox culpe occupat mētē eius. io. xij. Am
bulate dū luc. ha. vt nō vos tene. ꝯꝑhen-
dāt. Seneca. Faciam⁹ q̇d in itinere fieri
ſolet. vt q̄ tardi⁹ exierūt celeritate moras
ꝯpēſant. Et iō ſi tarde incepim⁹ fortiter
ābulem⁹. Quidā ita lēte ambulāt in via
dei. ꝙ nūq̄ꝫ ꝑuenīūt ad ciuitatē. Cōtra q̄ſ
dr̄ apoc. iij. Utinā frigid⁹ eēs aut calid⁹.
ſꝫ q2 tepid⁹ es ⁊ nec frigidus nec calidus
incipiā te euomere de ore meo. Et ſic ptꝫ
p̄mū. ¶ Scd̄o nos hortat̄ vt dei volun
tatē cognoſcam⁹ d. Propt̄ea nolite fie-
ri īprudētes. i. q2 dies ſunt mali ꝓpterea
oportꝫ vt nō ſitis īprudētes l nō attēdētes
q̇d placeat deo. alias ꝑibitis in dieb⁹ ma
lis q2 dies mali ſuggerūt mala. Et iō niſi
hō ſit prudēs. et ſciat q̇d ſit bonū et ma-
lū. ⁊ quid placeat deo. ⁊ diſpliceat. nō ca-
uebit a malis. ⁊ ꝑ ꝯñs ꝑibit in ipiſ. Sitis
ergo intelligētes q̄ ſit volūtas dei. ro. xij.
Ut ꝓbetis q̄ ſit volūtas dī bo. bñpla. ⁊ ꝑ
fec. Eſt ergo volūtas dī bona q2 bonum
noſtꝝ vult et ſalutē. j. thi. ij. Qui vult oēſ
ho. ſ. f. Et bñplacēs. q2 oēs boni et oīa bo
na ſibi placēt. et ip̄e placꝫ oīb⁹ boīs. Eſt
et ꝑfcā q2 ſibi nihil deeſt. pſ. Oīa q̄cū. vo.
dñs fe. ī ce. ⁊ in t̄. Vñ etiā in reꝓbis volū
tas dī īplet̄. q2 ſicut iuſtū vult p̄miari. ita
vult peccatorē ꝯburi. Et ſic ptꝫ ſcd̄m. ¶
Tercīō hortat̄ nos vt ab ebrietate caueā⁹
et donis eius ſpūſſan. repleamur. Pri-
cipalis aūt intētio apl̄i ē hic hortari vt ī-
pleamur ſpūſan. et doīs ei⁹. Sꝫ hec duo
vicia carnalia ſcꝫ gula et luxuria maxie ī
pediūt ſpūſſcti grāꝫ et dona. et iō ſolū de
ipis hortat̄ nos hic. leui. x. Vinū et omē

qđ inebriare pt non bibetis. tu ⁊ filij tui
qñ intrabitiſ tabernaculũ teſtimonij. et
Aug. d. q in actu venereo ſpũſſcũs ñ tã-
gebat corda pphetaꝝ. Nolite ergo iebri-
ari vino in quo eſt luxuria ſicut effectus
in cauſa. Exemplũ de loth q inebriat⁹ ia-
cuit cũ filiab⁹. vt pʒ gen. xix. Sed imple-
amĩ ait ſpũſſan. qui mẽtes ſanctificat. in
q̃o ⁊ p quẽ dona eius pcipiens. q̃ ſunt
loqui liguis et pſallere ⁊ ĩt̃pretari ⁊ do-
cere. act. ij. Repleti ſunt oẽs ſpũſan. et ce-
perũt loqui. Et hoc ẽ. Loq̃ntes vobiſmet
ip̃is. i. voſmetip̃os interius inſtruentes
l' vobiſmetip̃is. i. ſic ĩpleamĩ ⁊ p⁹ ĩpletõʒ
eritis loq̃ntes vobiſmetip̃iſ. i. vn⁹ aliũ in-
ſtruet. ĩ pſalmis q ad bonã opatiõʒ ꝯmo-
uẽt et hĩnis q̃ de laudibus dĩ agũt ⁊ cãti-
cis ſpũalibus q̃ d' eterno gaudio ſũt in q̃-
b⁹ cãtetis et pſalletis in cordib⁹ veſtris.
i. ex interiori volũtate totũ pcedat. dño.
i. ad laudẽ dñi et honorẽ. Et ſic pʒ tcũ.
¶ Quarto nos hortat̃: vt p his donis
ſpũſſancti deo patri ſp grãs referamus.
d. Grãs agẽtes p bonis ⁊ donis acceptiſ
a deo nõ credẽtes illa hrẽ a vobis. Agã-
tis ergo grãs deo q̃ vos creauit. patri q̃
vos regenerauit. Et hoc in noĩe dñi nrĩ
ieſu xp̃i. in q̊ ⁊ p quẽ oĩa donãtur. i. vt in
tali grãꝝ actõe nomẽ dñi noſtri ieſu xp̃i
exaltet̃ et dilatet̃. Ad hoc eni dẽt tendere
noſtra actõ vt ille exaltet̃ p quẽ tot et tan-
ta dona recepim⁹. q2 vt di. glo. p eum co-
gnouim⁹ deũ datorẽ oĩʒ bonoꝝ. io. xvij.
Pater ma. no. t. ꝛc. Subiecti inq̃t inuicẽ
q. d. Nõ vos ſolũ hũatis hũilit̃ ad deũ
imo ſubiecti ſitis inuicẽ Et hoc nõ ĩ hũa-
no timore ſed in timore xp̃i vos ad hoc ĩ-
pellente. phi. ij. In hũilitate ſupiores ſibi
inuicẽ arbitrantes. Et de hoc ip̃e aplus
dedit nobis exemplũ di. Cũ eſſem liber
ex omnibus omniũ me ſeruũ feci. j. Cor.
ix. Et ſic pʒ q̃rtum et ꝯſeq̃nter totum

Dñica xxj. de euange. ſmo CVI

Erat quidaʒ re-
gulus cui⁹ fili⁹ infirmabat̃ ca-
pharnaũ Io. iiij. Sicut d. gre.
Hoc hẽt ppriũ diuina ſcriptura. q2 dum
narrat geſtũ prodit miſteriũ. Quod op-
time in hoc euãgelio pʒ. Nã dum in eo
quoddã nrĩ ſaluatoris miraculũ enarra-
tur oñdit̃ vnde infirmitas aĩe orit̃ et vn-
de ⁊ q̃uo ſit eius ſanitas req̃renda. In q̊
quidẽ euãgelio q̃nq3 ꝯtinẽtur. Primuʒ
ẽ cui⁹dã reguli p filio ad morẽ infirma-
to dep̃catõ. In p̃nc. euã. Scd̃m ẽ xp̃i ad
regulũ increpatõ ⁊ pro ſanando filio ex-
auditõ ibi. Niſi ſigna ⁊ pdigia videritiſ
nõ credetis ꝛc. vade filius tu⁹ viuit. Ter-
ciũ ẽ reguli credulitas ⁊ iuſſionis ſibi fa-
cte executõ. ibi. Credidit hõ ſermoni quẽ
dixit illi ieſus. Quartũ ẽ ſanati filij nũci-
atõ et facti miraculi examinatõ ibi. Iam
eo deſcendẽte ſerui occurrerũt ei ꝛc. unter-
rogabat ãt horã ab eis in qua meli⁹ hũe-
rit. Quĩtũ ẽ ex facto miraculo fruct⁹ fidi
cõſecutõ ibi. Et credidit ip̃e ⁊ do. ei⁹ to.
Primo ergo ponit̃ cuiuſdã reguli p fi-
lio ad morte infirmato deprecatõ. ⁊ hoc
ẽ. Erat quidã regul⁹ xpoſo. Regul⁹ autẽ
dicebat̃. aut q2 de genere regali exiſtens.
aut q2 aliquã dignitatẽ pncipat⁹ obtie-
bat. aut q2 ſic vocabat̃. Hu⁹ fili⁹ febrib⁹ de-
cũbẽs capharnaũ que ẽ ciuitaſ metropo-
lis in galilea. in extremis laborabat. Lrã
plana ẽ. ¶ Miſtice loquẽdo ille regul⁹
ſignificat p̃mũ hoĩem q̃ fuit regul⁹ reſpe-
ctu magni regis dĩ. Hui⁹ fili⁹. i. tota pro-
genies poſteroꝝ infirmata ẽ capharna-
uʒ. i. in padiſo terreſtri. Capharnaũ inter-
pretat̃ ager pĩguedinis vel villa ꝯſolatõ-
nis que duo optime ꝯpetũt padiſo illi.
Erat eni locus amabiliſ valde. et loc⁹ vo-
luptatiſ ⁊ diuiciaꝝ ⁊ deliciaꝝ: ⁊ oĩs ꝯſo-
latõis. Prio. n. hoĩe peccãte infirmatũ ẽ
totũ gen⁹ hũanũ in eo in q̊ oẽs peccaue-

rūt. vt dꝛ ro. iij. Nā de⁹ fecerat tres ordi
nes ſcʒ int̄ aīaʒ ⁊ deū. inter aīaʒ ⁊ corpus
.i. inter rōēʒ ⁊ vires inferiores et int̄ hoi
nes ⁊ alias creaturas. Stati āt ꝙ aīa re/
bellauit deo. corp⁹ rebellauit aīe. vel vi/
res inferiores rōni. et oīs creatura rebel
lauit hoī. ita ꝙ hō ꝓpter peccatū ē valde
infirmus ⁊ debilis viribus. Sed in ad/
uentu filij dei erat ita grauit̄ infirm⁹ ꝙ
incipiebat mori. qꝛ nullū op⁹ ad regē vel
ad rectorē ꝑtinēs faciebat. nō eni ſeipm
regebat nec vicijs impabat. ſed vicia ipʒ
regebāt et impabāt ei Et in tātū in aduē
tu filij dei hō erat infirmat⁹ ꝙ creaturas
adorabat qb⁹ ꝓpoſitus erat. dn̄m āt deū
creatorē ⁊ ꝯſeruatorē ſuū nō cognoſce/
bat. paſſiōib⁹ etiā carnis fortiter erat ſub
iectus ac etiā demonū ꝑtāti. Et breuit̄ ꝑ
oīa in extremis iacebat. ita ꝙ nō erat in
eo alit⁹ alic⁹ boni. ⁊ iō ds mīa mot⁹ ſuꝑ
iſto egroto. miſit filiū ſuū in mūduʒ ſicut
medicū. vt plenarie hūc infirmū .i. totum
hūanū gen⁹ ſaluaret aug. Magn⁹ vtiqʒ
veīt medic⁹ qꝛ magn⁹ vbiqʒ iacebat egro
t⁹. ꝑs. Miſit v. ſu. ⁊ ſa. om. Regul⁹ ergo
iſte ī ꝑſona adā. cū audiret ꝙ ieſus veirʒ
a iudea .i. nat⁹ eſſet de ꝑplo iudaico ī gali
leā .i. ī trāſmigrōēʒ mortalitatis nrē. gali/
lea eni interꝑtat̄ trāſmigtō. rogauit eum
vt ſanaret filiū ſuū .i. gen⁹ humanū. ⁊ xpī
mīa mot⁹ ſanauit eū ſeptima hora q̄ ē in
ter ſextā et nonā. qꝛ illa hora xpc in cruce
pēdebat. p⁹ morte ſanatū ē gen⁹ hūanū
Moralr̄ ad edificatōēʒ noſtraʒ nota
ꝙ ꝑ iſtū febricitātē ſignificat̄ peccator. et ꝑ
febrē peccatū. ¶ X ¶ Significat̄ āt per fe
brē peccatū ꝓpter qnqʒ. Prio rōe origi
nis ſiue materie. Origo .n. febris ſiue ma
teria ē abūdātia q̄ttuor hūoꝝ. nā ex abū/
dātia ſanguīs generat̄ ꝯtinua. ex abūdā
tia colere terciana. Ex abūdātia flegma/
tis q̊tidiana. Ex abūdātia melācolie q̄r
tana. Silr̄ ex abūdātia ſanguīſ peccāt lu
xurioſi. guloſi. diſſoluti. ⁊ vani. Ex abun
dātia colere iracūdi. ſupbi. ⁊ furioſi. Ex
abūdātia flegmatis deſidioſi et pigri et
negligētes. Ex abūdātia melācolie. inui
di. timidi ⁊ triſtes. Secūdo rōne exiſten
tie ſiue ſubſtātie. Eſt eni febris calor ina
turalis ſupgrediēs naturā. ſuoqʒ ledenſ
effectu. Silr̄ peccatū ē amor īnaturalis.
Amor .n. in ſpūalib⁹ idē ē ꝙ calor ī natu/
lib⁹. Eſt ergo peccatū amor innaturalis
qꝛ oē peccatū ē ꝯra naturā bn̄ inſtitutaʒ
Nā ꝙ hō diligit creaturas pl⁹ q̄ʒ creato
rē et corp⁹ ⁊ tpalia pl⁹ q̄ʒ aīam. et ꝙ crea
tura nō obediat creatori. ē ꝯ naturā. In
his aūt oē peccatū ꝯſiſtit. Qꝛ vt d. auguſ.
Duo amores duas ciuitates ꝯſtituunt
nā amor dei vſqʒ ad ꝯtemptū hoīs ꝯſti
tuit ciuitatē celi. Amor vō ꝓprius vſqʒ
ad ꝯtemptū dei ꝯſtituit ciuitatē babilo/
nis. Eſt eni amor hn̄di qui ē cupiditas.
Amor luxuriādi q̄ ē carnalis ꝯcupiſcen
tia. Amor dn̄andi q̄ ē ſupbia. ⁊ ſic de ſin
gul̄. Et ſicut febricitās nūc hʒ frigoris tre
morē. nūc calorē. Sic peccator hʒ inordi
natū timorē boni trāſitorij Pl⁹ eni timʒ
ꝑdere terrā q̄ʒ celū ⁊ q̄ minus ſūt aman/
da amat plus. Vn̄ aug. d. ꝙ due res. ſcʒ
cupiditas ⁊ timor oīa peccata ꝓducunt
ī hoīe. Et ꝓpterea pctōr duas pēal hēbit. ſ.
ignē ⁊ frigus. his duab⁹ radicib⁹ pctōꝝ
ſcʒ inordiato amori. et inordiato timori
correſpōdētes. iob. xxiiij. Ad calorē nimi
uʒ trāſ. ab a. ni. ¶ A ¶ Sūt etiā ſeptem
genera febriū. ſeptē genera pctōꝝ ſignificā/
tia. Pria ē q̄tidiana. et ſig̃t peccatū gule
ꝓpt̄ ꝯtinuā exactōem. eſa. lvj. Venite ſu/
mam⁹ vinū ⁊ ipleamur ebrietate ⁊ erit ſi
cut hodie ſic ⁊ cras. ⁊ multo āpli⁹. Secū
da febris ē effimera. q̄ dr̄ ab effimero pi/
ſce marino. q eodē die q̊ naſcit̄ morit̄ ⁊ ſi
gnat ſubitū iremotū q cito finitur qui ſi
duret tranſit in odium. Ephe. iiij. Sol n̄
occidat ſuꝑ iracundiā veſtram. Tercia

eſt teuratica que nõ accidit certis horis.
et ſignat peccatũ inuidie. q̃ qñ qs laudat̃
vel ꝓſperat̃ accedit. qñ aũt vitupat̃ vl' in
fortuniũ patit̃ recedit. et nõ hẽt horas de
termĩatas. Quarta ẽ terciana. et ſigt̃ il-
los q̃ ſatiſfacere nolũt. Cõtra q̃s exo. viij
Viã triũ dierꝫ pgem⁹ in ſolitudinẽ. Qui
ta ẽ ꝯtinua et ſignat auariciã. q: auarus
q̃tidie ſitit et maxĩe vſurarius. Sexta eſt
q̃rtana ⁊ ſignificat ſupbiã. que in q̃ttuor
ſpẽb⁹ ꝯſiſtit. Quattuor ſpẽs tumoris ſũt
vt vel cũ aliqs bonũ qd̃ hẽat a ſe hrẽ exi-
ſtimat. vel ꝓ ſuis meritis datũ ſibi putat
vel cũ iactat ſe hrẽ qd̃ nõ hẽt. vel cum de
ſpectis ceteris appetit ſingulariẽ hrẽ qd̃
habet. Supbia ſicut q̃rtana difficulẽ ſa-
nat̃. ps. Supbia eo. qui. od. te. a. ſ. ſp. Po
teſt etiã q̃rtana ſignificare luxuriã. que ĩ
corpe regnat qd̃ et ex q̃ttuor hũorib⁹ cõ
ponit̃ in quib⁹ luxuria radicat̃. Hec etiã
ſicut q̃rtana difficulter ſanat̃. Septima
ẽ febris ethica que ẽ in venis et mẽbris
radicata. in quib⁹ naturalis hũiditas cõ
ſumit̃ et ſignat accidiã et triſticiã mẽtis q̃
exiccat oſſa. puer. xxvij. Spũs triſtis ex-
ſiccat oſſa. ¶ Tercio febris ſignat pecca
tũ rõe ꝓceſſus. Proceſſus eñi febris tal'
ẽ. Primo eñi fit collectõ humorũ. ſcdo
diſtpantia. tercio actualis febris. q̃rto ex
tenſio eius ad mẽbra. Similiẽ ĩ peccato
p̃mo colligũtur male cogitatões in cor-
de. ſcdo ſupuenit male cogitatõis diſtẽ-
pantia in q̃ incipit eẽ peccatũ cui maxĩe
reſiſtẽdũ eſt. Tercõ ſequit̃ p ꝯſenſuꝫ pec-
catũ actuale. Quarto peccatũ diffundit̃
p opus extrinſecũ ⁊ euidẽtiã facti. eſa. iij
Peccatũ ſuũ quaſi ſodoma p̃dicauerũt
nec abſcõderũt. De illis q̃ttuor dr̃ iac. j.
Vnuſquiſqꝫ tẽptat̃ a ꝯcupiã ſua q̃ ad p̃-
mũ. Deinde ꝯcupiſcẽtia cũ ꝯcepit parit
peccatũ q̃ ad ſcdm. Peccatũ vo cũ ꝯſum
matũ fuerit q̃ ad tercũ. generat morteꝫ q̃
ad q̃rtũ. ¶ Quarto rõne effectus. nã fe-
bris habet effectum oĩm peccatorꝫ. qd̃ pꝫ
q̃ntum ad octo effectus febris. nã febris
eleuat et dep̃mit pulſuꝫ ſic facit peccatuꝫ
ſupbie. eſa. xiiij. In celũ ꝯſcendã ſupra a-
ſtra celi exaltabo ſoliũ meũ. Et ſequitur
Verũtamẽ ad infernũ detraheris in p̃-
fũdũ laci. Lucẽ odit ſic facit peccatũ inui
die que de luce aliene ꝓſpitatis triſtat̃.
Orati⁹. Inuid⁹ alterius marceſcit reb⁹
opimis. Quietẽ tollit. ſic facit peccatum
ire. q: hõ irat⁹ nõ inuenit requiẽ. ſꝫ ſp ſa
tagit ad vindictã. Appetitũ turbat. ſic fa-
cit peccatuꝫ accidie. que oĩa ſpũalia facit
deſipe et in nauſeã venire. nu. xxj. Aima
nrã nauſeat ſup ci. iſto. Calefacit corpus
ſic facit peccatũ luxurie. iob. xiij. Ignis ẽ
vſqꝫ ad ꝯſummatõeꝫ deuorãs. Vñ ſpũ
aliter p febrẽ ſig̃ficat̃ peccatũ luxurie. au-
guſ. Melius ẽ eſtuare febrib⁹ q̃ꝫ ardere
libidinib⁹. Ardor luxurioſorꝫ maĩfeſtus
ẽ. Anhelitũ fetidũ ⁊ corruptũ reddit. ſic
facit peccatũ gule. Os enim guloſi ex ni-
mia potatõe et cibo valde fetet ⁊ corpali
ter et ſpũaliter. ps. Sep. pa. ẽ gut. e. Facit
hoĩeꝫ valdẽ ſitire. nec ſaciat̃ potu. ſic facit
peccatum auaricie et cupiditatis. q: aua
rus q̃nto plus bibit de pecunia. tãto pl⁹
ſitit. Ecc. v. Auarus non imple. pec. Vn
de ſpũaliter p febrem peccatum auaricie
deſignatur. quia auarus ſemper ſitit. vſu
rarius autem habet febrem continuam
quia continue male acquirit. nec defert
alicui ſancto. Conſtipat ventrem. ſic fa-
cit peccatum obſtinationis ⁊ impñie qd̃
indurat animam. vt non emittat pecca-
tũ poſſeſſuꝫ p confeſſionẽ. gen. iiij. Ma-
ior ẽ ĩiq. me. q̃ꝫ. ꝟ. exo. vij. Induratũ ẽ cor
pharaõis. Et ſic pꝫ q̃ p octo effect⁹ febris
aſſilat̃ pctm febri ¶ Quĩto aſſimilat̃ pec
catũ febri rõne curationis Quattuor. n.
modis ſanat̃ febris ⁊ ſimiliẽ peccatũ. Sa
nat̃. n. febris aliq̃ñdo ſudore. ſilr pctm p
contritõeꝫ et lacrimarꝫ effuſiõꝫ. Sic fuit

ſanata magdalena. Aliqñ vomitu. ⁊ ſig
ficat ꝯfeſſionē ꝑ quā hō mala que hab; i
aīe ſtomacho reijcit ꝑ oſ oīū ꝯfitet. pſ. Di
xi ꝯfi. aduer. me iniu. me. do. Sic fuit ſa/
natuſ dauid q̄ ait. Ego ſu; q̄ peccaui ego
iniq̄ egi. ꝛc. ij. reg. xxiiij. Aliqñ minutōne
et ſignificat elemoſinaꝝ largitōem ⁊ alie
noꝝ reſtitutōe; ꝑ quā hō minuit de ſub
ſtantia tꝑali. Sic fuit ſanat⁹ zache⁹ q̄ ait.
Dñe ec. di. bo. me. do. paupib⁹ ⁊ ſi quem
defrau. red. q̄. Lu. xix. Aliqñ ſomno et ſi/
gñificat ꝯtemplatōe; ꝑ deuotā orōe; Sic
fuit ſanatus publican⁹. lu. xviij. Deſcen
dit hic iuſtificat⁹ in domū ſuā. In fine aūt
iſtius ṗmi mēbri nota ꝙ duo ꝺ iſto febri
citante dicūtur. ſc; ꝙ erat filius reguli. et
ꝙ infirmabat caphernau; qꝺ interp̄tat
ager pinguedinis. Hec aūt duo ſc; nobi
litas generis ⁊ piguedo rerū ſunt freq̄n
tiſſime cauſa et occaſio febris peccati. Fi
lij eni magnoꝝ vt nobiliter ⁊ magnifice
viuāt multa iniuſte et ꝑ violētiam extor
quēt. Et ſic ē in eis peccatū ſuꝑbie ⁊ rapi
ne. Itē delicioſe nutriūtur ꝓpter qꝺ ma/
gis ad luxuriā incitant. et ſic ē in eis pec
catū luxurie ⁊ gule. Similit̄ piguedo re/
rū eſt multis occaſio ſpūaliter infirman
di. pſ. Prodijt q. ex adi. iniq̄. eo. ezechie.
xvj. Hec fuit iniq̄tas ſodome ſuꝑbia abū/
dātia ociū. ꝛc. Plures infirmātur i ꝓſpe
ris q̄; in aduerſis. pſ. Cadēt a lat. t. mil. ⁊
de. m. a de. t. Et plureſ ꝑficiūtur in aduer
ſis q̄; in ꝓſperis. Et iō tꝑe perſecutōis ec
cleſie q̄ſi oēs pōtifices erant ſancti. ſ; tꝑe
pacis ⁊ pinguedīs eccīe pauci repiunt ſā
cti. Propterea abūdātia rerū nō ē petē/
da. greg. Cū oīs fortuna timēda ſit mag̃
eſt timēda ꝓſpera q̄; aduerſa. Hec eni;
ſeruiēdo erudit. illa blādiēdo ſeducit. et
ſic pt; ṗmū. ¶ Scdo ponit̄ xp̄i ad regu/
lū increpatō. q; niſi ſigna et ꝓdigia vide/
ritis. i. maiora ⁊ minora miracula. nō cre
ditis. vel ſigna terrena et ꝓdigia celeſtia

Sed quō nō credidit. q̄ ꝑ impetrāda fi/
lij ſalute venit. Et iō dicēdū vt d. Beda.
fides eius triplicē habuit gradu; ſicut ⁊
quelibet alia v̄tus ſc; iniciū incremētum
et perfectōe;. habuit eni iniciū qñ ipſum
rogauit vt deſcenderet ⁊ ſanaret filiū ei⁹
tunc eni; et credidit ⁊ dubitauit. Credi/
dit et dubitauit. Credidit ꝙ filiū ſanare
poſſet ſ; ñ credidit ꝙ ip̄; ſanare poſſ; niſi
p̄ſs eēt ⁊ corꝑe. Deinde fides eius acce/
pit incremētū qñ credidit ſermoni que;
dixit. filius tu⁹ viuit. tandem accepit per
fectōem. qñ ſeruis nūciantib⁹ filij ſanita
tem. credidit ip̄e et tota domus eius. ¶
B ¶ Circa hoc aūt notandū ꝙ fideſ no
ſtra debuit oīno ꝑ miracl'a ꝯfirmari. al's
hoīes nl'lo mō credidiſſet. ſicut hic d; ni
ſi ſigna et ꝓdigia videritis nō creditis. ⁊
hoc pt; multiplici rōne. ¶ Primo rōe
eius qꝺ de xp̄o credere debebāt ſc; ꝙ ip̄e
eēt naturalis filius dei. verus deus ⁊ ve
rus hō q; hoīes nō tenebant credere cri
ſto ꝙ eēt filius dei niſi miracula exceden
tia oēm naturā et oēm rōnem feciſſ;. me
Medīū. n. ⁊ ꝯcluſio debēt eſſe eiuſdē ge/
neris ⁊ valoris. cū ꝯcluſio ſit v̄tute i pre/
miſſ. vt di. phūs. Et iō ſicut hoc ſc; ꝙ cri
ſt⁹ eēt fili⁹ ꝺi oēm rōem ⁊ omē ingeniu;
⁊ naturā excedit. ſic ad hoc ꝓbandū ꝺbe
bāt fieri miracula totā naturā ſuꝑantia
⁊ oēm penitus rōe;. Et hoc ē qꝺ xp̄s di.
ioh. xv. Si opa nō feciſſem que nemo a/
lius fecit peccatū nō haberēt. Nūc aūt ex/
cuſatōem nō hn̄t de peccato ſuo. Cū aūt
oꝑatio demōſtret rē vt d. phūs ⁊ ip̄e po
teſtatiue vt deus. ⁊ nō in v̄tute orōis vt
alij ſancti fecerit opa. q̄ iſto mō ſol⁹ deuſ
facere p̄t. liquet ꝙ ip̄e erat de⁹. Johan. v.
Opa q̄ ego fa. ſunt q̄ te. phi. d. me. Secū
do ratōe fidi āntiq̄tc. Romai eni ⁊ ſapiē/
tes mdi videtes ꝑ viā natē ꝓcede a cor/
pib⁹ celeſtib⁹ oē; v̄tute; ⁊ vitā ⁊ bonā di
ſpōe; i hoīes. ⁊ in oīa inferiora. colebant

coꝛpa celeſtia tanq̄ȝ deos ſcȝ ſolē et lunā
et ſtellas. Judei etiā ab ātiquo receperūt
legē p moyſen cui locut⁹ fuerat deus oꝛe
ad os. qui dicebāt deū eſſe vnū. ⁊ eē ſpm
et nō carnē. Unde in datōe legis moiſay
ce nō fuerūt facta miracula. qa moyſes
nihil ſupꝛa naturā et incōpꝛehēſibile pꝛe
cepit eis credere. ſȝ ſolū ea que phī natu/
ralr̄ pbant ſcȝ q ē vnus deus ⁊ ſitia a cō
ſuetis aūt recedere. et a fide in qua qſ na
tus ē et nutritus. nō pt̄ fieri ſine diuino
miraculo ad min⁹ q̄ntū ad hoīes vl' ma/
ioꝛē ptem exiſtentiū in illa fide. et maxīe
ſi fides natiua ē facilis et .. lia difficilis ſi
cut ē nrā fides. Hic cadit exēplū de qua/
dā demoīaca q̄ īterrogata q̄ eſſent pecca
ta que hō magis difficulter reliqueret.
Rn̄dit q duo ſcȝ accipe alienū. et q ma/
xime difficulter erat q hō relinq̄ret fideȝ
in qua nat⁹ ē ⁊ nutritus. Hui⁹ exēplū vi
dem⁹ in oībus. nā q aliqſ a iuuētute nu
tritus in delicijs. et in diuicijſ in ſenectu
te reliquat eas et ſubeat penitētie iugūȝ
nō ē poſſibile ſine diuino miraculo. pꝛo/
ptera xp̄s ait. Facili⁹ ē ca. p fo. ac. trā. q̄ȝ
di. itra. in re. ce. mat. xix. Propt̄ qd̓ dr̄ tre
no. ij. Bonū ē vi. cū pta. iu. ab ado. l. Sȝ
qn̄ videbāt hoīes xp̄m et aplo̓s talia fa/
cere dicebāt p certo. iſti verū dicūt. ⁊ ideo
credēdū eſt. eis. Tercio rōne pſecutōis
tyrānoꝝ et vilitatis ⁊ īdefenſiōis aploꝝ
et alioꝝ p̄dicātiū hāc fidē oꝛthodoxoꝛuȝ
enī fides et catholica eccīa maximas pſe
cutōes paſſa ē a pꝛīcipib⁹ mūdi vt di. au/
guſ. Et conati ſunt pluries romani pꝛīci
pes p potētiā et oēm modū hāc fidē ext/
minare. Apli aūt ⁊ eoꝝ ſeq̄ces erāt viles
pſone ⁊ vilis ꝯditōis. Et ex mādato dn̄i
erāt ſicut oues in medio lupoꝝ nullā d/
fenſionē faciētes. mat. x. Ecce ego mit. v.
ſicut o. in me. lu. Exemplū de legione the
bea. Similr̄ xp̄c fuit corā iudeis. qꝛ nul/
la defenſiōe vſus ē. ſȝ tq̄ȝ o. ad oc. du. Si
ergo miracula nō fuiſſent facta. ſtatim fi
des defeciſſet. Sȝ qn̄ hoīes videbāt alia
miracula fieri qn̄ vnus interficiebat de/
cē credebāt. et qn̄ decē interficiebātur cē/
tum credebāt. Et iō in pſecutōib⁹ tyran
noꝝ fides multū creuit. Unde ſicut piſciſ
creſcit in aqua ſic eccīa ī perſecutōib⁹ cre
ſcit. vt appareat manifeſte q hec fides ē a
deo. ad cui⁹ ꝯfirmatōnem tot miracula
oſ̄dit. Et ſic pȝ quare mō nō fiunt mira
cula. qꝛ ſcȝ fides ē ꝯfirmata. Et ſi obijci/
as de lege machameti. que tātū durauit
Dicēdū ē q ſecus eſt de iſta. qꝛ lex iſta le
uis ē valde ⁊ facilis ad tenēdū. imo ī ml'
tis delectabilis. vn̄ nō ſubſiſtit in v̓tute
bonitatis. ſed ī v̓tute facilitatiſ. ſicut vſu
re ſp durāt. non qꝛ bone ſȝ qꝛ vtiles. Du
rat etiā iſta lex. qꝛ mādat in iſta. q ſub pe
na capitis nullus dubitet de illa. vn̄ q̄ſi
p potētiā armoꝝ ſuſtētat. Et ppterea ſa/
cerdos ſaracenoꝝ qn̄ p̄dicat ſp tenet en/
ſeȝ euaginatū. vt null⁹ ꝯdicat legi. Si qſ
enī poſſet dubitare d̓ ea. maīfeſte falſa d̓
mōſtraret. Ponit etiā in hac ſcd̓a par/
te reguli p filio exauditō. qꝛ vad̓ fili⁹ tu⁹
viuit. Uiuit vita nature. ⁊ vita grē. qꝛ di
pfcā ſūt opa. ⁊ iō quē xp̄c ſanauit ī aīa ſa
nauit et ī coꝛpe. Ubi penſand̓ ē q̄ntū va
leat v̓tus fidei. qꝛ ſi fides īpfecta ⁊ infoꝛ/
mis in regulo. potuit filio ſalutē mētis ⁊
coꝛpis impetrare. qd̓ pt̄ pfcā ⁊ formata.
certe mirabilia pt̄. mat. xix. Si potes cre/
dere oīa poſſibilia ſūt credēti vn̄ etiā ale
xāder p fidē filioꝝ iſrl'. īcluſiōȝ obtinuit.
vt ī hiſto. ſcol'. hēt. Ubi d. ioſeph⁹. qd̓ fa/
ctur⁹ ē dʼs p fidelib⁹ ſi tātū p infideli fecit
mat. xvij. Si hūeritis fidē vt ḡnū ſinapiſ
dice. mō. h. trā. h. ⁊. trā. Et attēde. q exau/
dit⁹ ē regul⁹ ad vtilitatē. et ſi nō ad volū
tatē. Nā petebat xp̄m pſonalr̄ deſcēde
ad filiū. qd̓ xp̄c nō fecit ſȝ qd̓ magis erat
ei vtile. qꝛ in hoc q abſēs curauit. fidē ei⁹
q̄ diminuta erat pfecit. ⁊ ſic eū ad vtilitateȝ

exaudiuit.aug. Nō ē magnū a deo exau/
diri ad volūtatē.ſed ad vtilitatē.nā dya
bolus exaudit̄ petēs iob ad temptādū.⁊
nō exaudit̄ paulus petēs ſtimulū amo/
uendū. Exaudiuit q̄ppe eū ad vtilitatem
Nā eger petit multa a medico q̄ ei medi
cꝰ nō ꝯcedit. Nō exaudit ad volūtatem
vt exaudiat ad ſanitatē. Hēmꝰ etiā hic
exēplū a xp̄o magne hūilitatis.q2 ad fili/
uз reguli noluit ire etiā rogatus. Ad ſer
uū vō centurionis ſe iturꝫ ꝑmiſit non ro
gatꝰ.vt ptз mat.viij. In q̊ ſuꝑbia cōfun/
dit̄.q̇ viles ⁊ pauperes viſitare dedigne/
mur.nobiles āt ⁊ diuites īportune etiaз
nō rogati viſitamꝰ. Et ſic pз ſcdm. ¶Ter
cio ponit̄ reguli credulitas ſiue fides ꝯ
iuſſionis executō. Jā eiꝰ fides ſumpſerat
icremētū.q2 quē pmo nō putabat niſi p̄/
ſens eēt poſſe ſanare mō credit q̄ abſens
ſanauerit. Et iō credēs ibat ſicut xp̄s p̄/
cepat. In q̊ duo exēpla ab iſto regulo ha
bemꝰ. Primū ē fides noſtra ꝑ interual
la tp̄m ſuſcipiat incremētū. Quidā āt ſo
lū in corpe creſcūt ſed in v̄tutibꝰ nunq̄m
creſcūt.⁊ ſp ſunt pueri.eſa.lxv. Puer cē.
an.mo. Cōtra qd̄.j.cor.xiiij. Nolite pue
ri effici ſenſibꝰ.ſз malicia p.eſ. Hoīes vō
mundi ſunt totū ꝯ̄riū.q2 in malicia ſunt
valde expti et ſenes.ſed in ſenſu ſpūalīū
ſunt ita ſtolidi ⁊ pueri q̄ neſciūt ſe ſigna
re.neſciūt ꝯfiteri.neſciūt orare.⁊ breuit̄ d̄
ſpūalibꝰ nihil ſciūt.ſз qd̄ peiꝰ ē.quidā nō
ſolū nō ꝑficiūt in fide ⁊ in bōis opibuſ.ſз
deficiūt ⁊ in fide quā acceperāt nō ſtant
vt heretici.vtinā media ps xp̄iāoꝝ ī fide
⁊ grā q̄s ī bap.acceperūt ſtarēt q̄зuis idē
ſit ī fide ⁊ via dī nō ꝑficere et deficere.gre
go. In via dī nō ꝑficere d̄ficere ē. Amor
eni dei nūq̄з ē ocioſus.opatur eni magꝰſi
eſt. Si aūt opari renuit amor nō ē.⁊ iō
ꝯpatur igni q̇ ſp̄ ē in motu ¶Scdm eſt
vt credamꝰ xp̄з abſentē oīa opari tanq̄з
p̄ntē.ſm eni hūanitatē aſſumptā xp̄c nō

ē vbiq̄з.ſз ſm diuinitatē xp̄us ē vbiq̄з vt
verus deus ꝑ potētiaз p̄ntiā ⁊ eſſentiaз
vt d.aug. Et iō multū debemꝰ erubeſce/
re peccare.et multū niti bene agere cū de
us vbiq̄з ſit p̄ns.boec.in fi.li.q̄nti. Mag̃
vobis ſi diſſimulare nō vultis neceſſitaſ
indita ꝓbitatis cū āte oculos agitiſ iudi
cis cūcta cernētis. Hic cadit exemplū cꝰ
dā heremite qui ſimulauit ſe velle pecca
re in platea cū vna meretrice. qd̄ illa pre
verecūdia dixit ſe nullo mō facturā.ſed ī
camera erat pata facere in qua a nullo
videbatur. Cui heremita. O ſtulta deus
videbit te.et beata virgo et ſancti angeli
Cur ergo nō verecūdaris. Quod iſta au
diēs ꝯuerſa ē. Et q2 ꝑ fidē homo liberat̄
a duplici morte ſcз nature ⁊ culpe.ſm il/
lud ioh.xj. Qui credit in me etiā ſi mort:
fu.vi. Ideo quarto ſequit̄ q̄ pꝰq̄m credi
derat ſmoni ieſu dicētis.filius tuꝰ viuit
et ibat.ſerui occurrebāt ei dicē. q̄ filiꝰ eiꝰ
eſſet viuus.et facta examinatōe inuenit
q̄ tunc reuixit.q̄n xp̄us dixit. Filiꝰ tuꝰ vi
uit. In quo hēmꝰ exēplū ab iſtis ſeruis
bona celerit̄ nūciādi q2 nūcij bona nūci/
ātes indui debēt.iiij.reg.vij. Hec dies bo
ni nūcij ē.ſi tacuerimus ⁊ noluerimꝰ nū/
ciare vſq̄з mane.ſceleriſ arguemur. Ma
lū āt ſilere ⁊ occultare dēmꝰ ecc.xix. Audi
ſti v̄bū aduerſuз proximū tuū ꝯmoriat̄
in te.fidēſ q̄niā nō te diſrūpet Et alludit
dicto quo d̄r. Ipſe creparet niſi diceret.
Et ſic ptз tercium et quartum. ¶Quin
to poītur fructus ex facto miraculto cō
ſecutus.quia credidit ipſe et domus eiꝰ
tota. Circa quod moraliter exponendo.
nota q̄ homo domus ē et templum dei
viui. Tota ergo domus dei eſt hō cuз
oībꝰ potētiis aīe Tūc ergo tota domꝰ di
credidit.q̄n hō cū oībꝰ poñījſ aīe fidз xp̄i
ꝑ opa manifeſtat.⁊ ꝑteſtat̄. et pmo q̄n ī
intellectu ē v̄a fides d̄ dō de creaturis.d̄
inferno ⁊ padiſo.⁊ d̄ omnibus credēdis

Sʒ qñ in intellectu nõ ſunt niſi leges.et
ſciẽtie ſeculares.⁊ modi ⁊ vie lucrandi ⁊
dñandi.tũc hõ cũ tota domo ſua nõ cre
dit deo.qꝛ nõ cũ intellectu.Secũdo qñ ĩ
voluntate eſt verus amor dei et ꝓximi.⁊
ordinat⁹ vt deũ diligat ſup oĩa ⁊ ꝓximũ
ſicut ſeipm.Sʒ qñ in volũtate eſt ſolũ a/
mor carnalis ⁊ mũdan⁹ vt qñ hõ afficit
ſolũ ad bona trãſitoria.et illa ſup omnia
diligit tũc hõ nõ credit cũ tota domo ſu/
a.qꝛ nõ cũ volũtate Tercio qñ in memo/
ria ſũt dei bñficia.ſũt etiã ibi ꝓprij dfect⁹
et mala q̃ fecit ⁊ vilitas ꝯdicõnis hũane
et mẽoria mortis.Sʒ qñ in mẽoria ſunt
ſolũ ĩiurie recepte.⁊ ñ recordat̃ bñficioꝝ
dei nec maloꝝ:q̃ fecit et ſuipi⁹ obliuiſcit̃
tũc ñ credit cũ tota domo.qꝛ ñ cũ mẽoria
Quarto qñ in corde ⁊ potẽtia cogitatiã
eſt bona cogitatõ.vt qñ cogitat vilitatẽ
peccati ⁊ nobilitatẽ ṽtutũ.vanitatẽ mũ/
di.et penas et gaudia etña.Sʒ qñ in co
gitatõe ẽ quidã diſcurſus maloꝝ. vt qñ
cogitat hõ carnalia opa.mala lucra.ſtra
ges ĩimicoꝝ et talia.tũc nõ credit cũ tota
domo.qꝛ nõ cũ cogitatõe cordis .i.cũ to/
to corde qd̃ deus ꝑncipalit̃ reqrit.puer.
xxiij.Prebe f.c.t.m. Quĩto qñ ĩ potẽtia
auditiua ſunt dei ṽba et audit libẽter.q̃
ſpectãt ad dei laudẽ ⁊ moꝝ inſtructõem
Sʒ qñ hõ tota die audit vana et mala ⁊
mũdi rumores tũc nõ credit cuʒ tota do
mo ſua.qꝛ nõ cũ aurib⁹.Sexto qñ ĩ viſi
ua poñia ẽ qd̃ clauſura.vt hõ ñ vidat la/
ſciuias et vanitatẽ.pſ.Auerte oc.t.ne vi/
deãt vanitatẽ.Sʒ qñ hõ videt ĩpia et in/
hoẽſta.vt mulieres cõptas.et choreas q̃
vt baſiliſcus inficiũt ſolo viſu.tũc nõ cre
dit cũ tota domo ſua.qꝛ nõ cũ viſu . Sic
infectuſ fuit dauid vidẽdo berſabee vxo
rẽ vrie.ij.re.xj.Septĩo qñ ĩ potẽtia guſta
tiua ẽ magnũ tꝑamẽtũ cibi ⁊ pot⁹.ſʒ qñ
hõ tota die vacat ꝯmeſatõib⁹ ⁊ ebrieta/
tib⁹ ſicut aĩal brutũ.nec obſeruat diem ⁊
horas tũc nõ credit cũ tota domo ſua.qꝛ
nõ cũ guſtu. Octauo qñ ĩ potẽtia tactiã
q̃ diffũdit̃ ꝑ totũ corp⁹ ẽ qdã aſꝑitas pe/
nitẽtie vt mẽbra mortificent̃:ne caro re/
bellet aĩe et vicia regnẽt ſicut fecit ioh.ba
ptiſta.cui⁹ totũ corp⁹ ĩ aſꝑitate pñie fuit
.j.cor.ix.Caſtigo cor.m.⁊ in ſer.r.Sʒ qñ
in toto corꝑe ẽ mollicies ⁊ dlectatõ.⁊ qñ
hõ de corꝑe facit deũ ⁊ ſeruit ei ad nutuʒ
et caro ẽ dña et aĩa ancilla.⁊ vicia regñt
tũc nõ credit cũ tota domo.imo cuʒ tota
domo ſe credere nõ oñdit qꝛ ita delecta/
tur trãſitorijs bonis ac ſi nõ eſſent etña
et ꝑ ꝯſeqñs oĩa ꝑuertunt.ꝓuerb.xxx.per
tria mouet̃ terr..⁊ q̃rtũ qd̃ nõ pt̃ ſuſtie/
re.ꝑ ſeruũ cũ regnauerit.ꝑ ſtultũ cũ ſatu
ratus fuerit cibo.ꝑ odioſaʒ mulierẽ.cũ ĩ
matrimonio aſſumpta fuerit. et ꝑ ãcillã
cũ fuerit heres dñe ſue. Iſte ſtult⁹.⁊ iſte
ſeru⁹ ẽ corpuſ.et odioſa mulier et ãcilla ẽ
caro.q̃ ſi ſaturat̃ infatuat̃.ſi regnat oĩa ꝑ
uertit ſi aſſumat̃ in matrimonium ꝯtbat
totã domũ ſi fuerit heres bonoꝝ homis
ꝯſumit oĩa bona.et ad inopiã ꝯuerſa co
meditur a vermibus . et ei⁹ dña ĩeter/
nũ mẽdicat. Et ſic ptʒ totũ.

De ep̃la ſermo. CVII

Onfortamini in dño et ĩ potẽtia ṽtutis ei⁹ eph.
vj. Inẽ alia q̃ ad capitaneũ exer
citus ꝑtinẽt tria ſunt. Dẽt.n.milites cõ/
fortare.milites facere ſeipſos armare. et
milites bona arma docere. Hec ẽa ap̃ls
ſicut capitane⁹ milicie xp̃iane ĩ hac ep̃la
docet oẽs milites xp̃i . Prĩo ergo ꝯfor/
tat eos ĩ potẽtia ſaluatoris. In ꝑnc.ep̃le.
Scd̃o monet eos vt dei armaturã idu
ãt ⁊ h⁹ cãʒ ſubiũgit.q̃ ẽ neq̃cia luctatoꝝ
ibi.Acci.ar.ʒc.q̃m nõ ẽ no.col. Tercõ oñ
dit q̃ ſunt arma quib⁹ in ſpũali bello dñt
eſſe accĩcti milites creatoris.ibi. State
er.ſuc.lũ.ve. Primo ergo ap̃lus ꝯfortat

milites xp̄i d. Cōfortamī in dn̄o quiē da
tor omīs roboris et in potētia v̄tutis ei⁹
vt ſcʒ nō credatiſ in bello ſpūali ꝓprijſ vi
ribus pugnare ⁊ vīcere. ſed in potētia v̄
tutis dei. Preliū enī ſpūale ē ita durū ⁊
forte vt infra patebit ꝙ nullus in eo ꝓp
ꝑ/ is viribus niſi ꝑ virtutē dei pōt reſiſtere
Et hoc patuit in aplis qui tpe paſſionis
xp̄i qn̄ fuerunt dimiſſi ꝓprijs virib⁹ oēs
ſuccubuerūt. luc. xxij. Simon ecce ſathã.
expe. v. vt cribra. ſicut triticū. Ego aūt ro
gaui ⁊c. Qn̄ āt poſtea fuerūt adiuti ⁊ cō
fortati virtute dei oīa vicerūt. Et iō nul/
lo mōē pugnādū niſi ꝑus virtus dei ha
beatur. lu. xxiiij. Sedete in ciui. donec in
dua. v̄tute ex alto. Hoc fuit figuratuʒ in
golia et dauid. j. reg. xvij. Nā golias ma
gnus gigas aggreſſus ē dauid in fortitu
dine corpis ſui. Dauid āt pugnauit cō/
tra goliā v̄tute dei. Et iō puer inermiſ vi
cit gigātē magnū armatū. Gigas iſte ar
mat⁹ dyabol⁹ ē lu. xj. Cū for. ar. cuſ. a ſ.
Omīs ergo puer qcunqʒ pugnat in v̄tu
te dī vincit ipm. q2 in dō oīa p̄t q̄ſqʒ. phi.
iiij. Omīa poſ. in eo q̄ me confortat. Job
xvij. Pone me iuxta te et cu. v. ma. pug.
ꝯ me. Debet ergo pugnās in hoc ꝑlio
p̄mo ꝯfidere in dn̄o. Scdō debet reſpice
re ad premiū hēndū ſi bn̄ dimicet. et ad
ſupplicīū ſuſtinendū ſi ſuccūbat. q2 ſi bō
vincat coronabit et regnū ꝑpetuū poſſi
debit. ij. thi. ij. Nemo co. m. q. ⁊c. Oīs āt
qui legitime certat vicit. Vn̄ de alexan/
dro dr̄ ꝙ dū ſemel dēret ꝯmittere bellum
cū quodā rege ꝑdiuite cui⁹ milites erant
oēs auro et argento ornati ꝯfortās mili/
tes ſuos ait. Si bn̄ pugnauerim⁹ hac vi
ce ditiſſimi erimus. Qd̄ attendētes mili
tes fuerunt oēs aīati et ꝯfortati et fortitē
d micauerūt et vicerūt. Si aūt hō ſuccū
bat ligabit in carcere inferni ibidē in per
petuū cruciād⁹. ſicut xp̄s fecit dyabolo
cū q̄ pugnū. io. xij. Nūc p̄n. h⁹ m. e. f. Vn̄

et de alexandro dr̄ ꝙ dū quadā vice ꝑa/
tus eſſet ad belluʒ et fortiſſimi milites ex
aduerſo aſtarēt ꝯfortās milites ſuos ait
Cariſſimi fratres. hoc ſero oēs cenabi⁹ i
inferno. niſi valent pugnem⁹. Prop ter
qd̄ oēs milites aīati fuerūt et valēter pu
gnātes vicerūt. Tercīo debet eē bn̄ ar
mat⁹. Et hoc ē quod ſequit in ſcdō mem
bro. Et ſic pʒ p̄mū. Scdō monet aptuſ
xp̄i milites vt dei armaturā aſſumāt di.
Indu. v. ar. d. q. ꝯſiſtit in virtutib⁹ aīe q̄
dicunt armatura dei q2 a ſolo deo militi
b⁹ ſuis dant. aug. Virtus ē bona q̄litas
mētis quā deus ſumme nobis infundit
ij. cor. x. Arma milicie nr̄e nō ſūt carna/
lia ſed ſpūalia. potētia deo ad deſtructiō
nē inimicoꝝ. Et ſic pʒ ꝑcioſitaſ ⁊ bonitaſ
iſtoꝝ armoꝝ cū a ſolo deo dant. Nā ali
a bona deus ꝯmiſit danda vt ſoli lucere
igni calefacere. et ſic de alijs. Sola vero
iſta arma ſcʒ v̄tutes ⁊ dona tanqʒ optīa
reſeruauit dāda ad manū ſuā. iac. j. Oē
datū op. ⁊ o. d. ꝑ. deſur. ē. Sūt etiā arma
lucida et bn̄ terſa. ro. xiij. Abi. op. te. ⁊ in/
du. ar. luc. Et diſtiguit int̄ milites xp̄i et
ſatellites dyaboli. q2 iſti ſūt induti arma
tenebrarū ⁊ mortis. Sūt etiā arma nobi
lia q2 ſolis filijs regis eteni dant et ab ip/
ſo ſolo rege vt dictū ē. Si ergo hō: ē acci
ꝑe enſem a rege mūdi q̄nto magis a rege
celi. Sunt etiā arma v̄tuoſa valde q2 de
fendūt hoīem ab oī morte ⁊ mortali vul
nere. Boe. Talia tibi ꝯtuleram⁹ arma q̄
niſi ꝑor abieciſſes inuicta firmitate tuerēt
te: ꝯferūt etiā v̄tutē maximā ipi homī ad
pugnād. vt ī v̄tute ipoꝝ oīa vīcat ⁊ ad re/
gnū celoꝝ ꝑueīat. Sūt ergo lucida ꝑcōſa
nobilia ⁊ v̄tuoſa. Cōſeq̄nt oñdit cāʒ ⁊ rō
nē q̄re hec arma ſūt induenda d. Vt poſ/
ſitis ſtare ſcʒ ſecuri aduerſus īſidias dy/
aboli. i. aduerſ⁹ dyaboli machinatōeſ oc
cultas. occlte. n. nobis īſidiat. ia. iiij. Reſi
ſtite dyabolo ⁊ fugiet a vobiſ. et q2 poſſʒ

quis dubitare an aduerſus dyabolũ in
ſtaret nobis bellũ dei. di. ꝙ ſic. Et ideo hic
reddit cauſaʒ cauſe. ſ. huiꝰ q̄re dēmꝰ ſta‑
re aduerſus inſidias dyaboli. Et cauſa
hꝰ eſt neceſſitas aſſiſtendi. Quoniã nõ ē
nc. col. i. plũ ſpũale aduerſus carnem et
ſang̃nē ſup. tãtũ. Nõ enĩ ꝑ hoc excludẽ
ĩtendit bellũ carnis. ſed ei bellũ dyaboli
aſſociare. Caro aũt et ſanguis nõ ſonat
hic in naturã. ſed magis in corruptelam
nature ꝯtractã ex ṗmis ꝑentibꝰ et ex pra
ua ꝯſuetudine. Unde ꝓꝯcupiſcentia car
nis accipit. j. Cor. xv. Caro ⁊ ſanguis re
gnũ dei nõ poſſidebunt. eccli. xvij. Quid
nequius q̄ʒ qđ excogitauit caro ⁊ ſangꝰ
Sed eſt luctãdũ aduerſus ṗncipes ⁊ de
mones qui ſibi ſubiectas ꝯtinent multi‑
tudines. nec tantũ demonũ ꝯtinēt multi
tudines. ſed etiã hoĩm maloꝝ. per quos
pugnãt. Propter quod lucifer đr prin‑
ceps huiꝰ mđi. io. xiiij. Uenit enĩ princepſ
huius mundi. Et poteſtates. ꝓpter forti
tudinē quã habʒ vnuſquiſqʒ ex natura.
Job. xlj. Nõ ē poteſtas ſup terrã que ei
valeat cõpari. qui factus ē vt nullũ time
ret. Et ideo nõ ſolũ aduerſus carnē et ſã
guinē et aduerſus demones ē nobis bel
landũ. ſed etiã aduerſus mũdi rectores.
i. hoĩes mũdanis delectatõibꝰ corruptoſ
et mundi amatores. aug. Quotiēs mun
di nomē in mala ſignificatone ſumit' nõ
oſtēdit niſi mũdi amatores. j. iob. v. To‑
tus mũdꝰ in ma. po. ē. Rectores dico te
nebrarũ harũ. i. hoĩm excecatoꝝ tēbris
ignorantie et culpe. ephe. v. Eratis aliq̃n
te. Tales aũt demones cuʒ quibꝰ bellare
habemꝰ ſunt ſpũales. i. inuiſibiles et ſũt
nequiſſimi. Et hoc ē qđ đ. ꝯ ſpũalia neq‑
cie. i. ꝯtra demones qui ſunt ſpũs neq̄m.
qui hĩtant in celeſtibꝰ. i. in iſto aere cali‑
ginoſo prope nos qui relicti ſunt ibi. vt
nos ĩ pug̃ exercitēt. vel ĩ celeſtibꝰ. i. ꝓ cele‑
ſtibus q̄ nitũtur auferre nõ enĩ ꝓ modi‑

ca re nobiſcuʒ pug̃nt. ſʒ ꝓ ipſa hereditate
paterna et eterna. Ultimo ꝯcludit di. qꝫ
ergo ꝯ tales ⁊ tantos hoſtes hētis pug̃‑
re. ꝓpterea accipite armaturã dei vt poſ
ſitis reſiſtere in die malo. i. in tota vita. p̄
ſenti. Quia vt đ. aug. Ex quo adã lapſꝰ
eſt ⁊ de ꝑadiſo expulſus. oēs dies fuerũt
mali. et hoc pro miſeria naturali. ⁊ ꝓ ma
licia hoĩm vt dictũ ē ſupra in ꝑcedēti epi
ſtola. Et nõ ſolũ ꝑ hãc armatnrã dei hõ
põt reſiſtere hoĩbus. ſʒ etiã ꝑt eē ꝑfectus
in ſeipo ⁊ ꝓficere đ bono in meliꝰ. ⁊ hoc
ē. Et in oĩbus ꝑfecti ſtare. tã in ꝓſꝑis q̄m
in aduerſis. mat. v. Eſtote ꝑ. ſicut pat. ve.
ce. pf. ē. ij. cor. vj. Per arma iuſticie a de.
et a ſini. Sola enĩ ꝑdicta arma faciũt ho
minē ꝑfectũ. ⁊ bonũ. et ideo ſup oĩa ſunt
querēda. ⁊ habita retinēda. apoc. iij. Te‑
ne qđ hēs. Et attēde ꝙ vt ex ſupradi‑
ctis ꝑtʒ hoc bellũ ſpũale qđ nobis inſtat
ē valde duꝝ. et forte ꝓpter vnj. C
Primo qꝫ ꝑ inſidias pugnat in eo. ꝓptea
đ. aduerſus inſidias dyaboli. Scđo qꝫ
ibi ē ꝓditõ. nã caro q̄ deberet eē ꝓ homi‑
ne ſicut ꝑs eius ꝓdit eũ. ⁊ ſic intus ĩ hoĩ‑
ne ē proditõ. ꝓpt qđ đ. aduerſus carneʒ
et ſanguinē. Tercõ qꝫ ē bellũ valde or
dĩatũ. nã in hoc bello ſũt ṗncipeſ ordinã
tes demones ad bellũ diuidētes eos per
ſingulas potētias aĩe. Nã quidã ponũ
tur ad cor vt mala cogitet quidã ad vo‑
lũtatē vt mala velit. quidã ad mēoriã vt
maloꝝ recordet'. ⁊c. lu. xj. Tũc. va. ⁊ aſ. ſe.
ſ. ne. ſe. ⁊ ingreſ. ha. ibi. Ponũt etiã neq̄o
res ad magis ꝑfectos et ex ꝑte debilior
pug̃nt. ꝓpt qđ đ. ṗncipes. Quarto qꝫ
pug̃tores ſũt potētiſſimi ⁊ robuſti vt di‑
ctũ ē. ꝓpt qđ đ. ꝑtãtes. Quĩto qꝫ nõ ſolũ
ꝯ dēones ⁊ carnē pugnare dēmꝰ. ſʒ etiaʒ
ꝯ malos hoĩes mđi q̄ bonos ꝓſequũtur
io. xv. Si me ꝑſe. ſũt ⁊c. Qui ſunt obtene
brati ĩmēte. ⁊ lucē ṽitatis nõ agnoſcũt ſʒ
tñ ſic obtenebrati regũt mđm ⁊ ad ipoꝝ

impiū diſponit̄ et iō ⁊ rectores ⁊ recti ī p
cipiciū vadūt.mat.xv. Si cec⁹ ce.duc.ꝛc.
Propter qḋ d.ꝯ mūdi rectores te.ba.
¶ Sexto qꝛ hoſtes nr̄i ſūt inuiſibiles ⁊
ab ipis ledi poſſum⁹ ſꝫ ipos lede neqm⁹
qꝛ ſpūs ſunt ſꝫ ſolū poſſum⁹ nos defēde
ſub armatura dei qꝛ talē armaturā hñ
tes tangere nequeūt. Qḋ figuratū ē eze.
ix. Ubi viro debēti pcutere hoīeſ ciuita
tis dictū ē ne ſignatos thau tangeret. ¶
Septimo qꝛ hoſteſ noſtri ſunt neqſſimi
et in aīa ⁊ corpe volunt nos pdere ⁊ nul-
li pcūt ⁊ nulli⁹ miſerent̄ ⁊ nullo tpe dor-
mūt vel qeſcūt.iob. Qui me ꝯmedūt nō
dormūt.gre. Nihil ſe feciſſe eſtimat cuꝫ
aīas nō ſauciat. Propt̄ iſta duo d. ꝯtra
ſpūalia nequicie. ¶ Octauo.qꝛ hoc bel-
lū nō agit̄ p modica re ſed ꝓ regno eīno
qḋ dēones pdiderūt. Et iō totis virib⁹
nitūtur ne ipm poſſideam⁹. Propt̄ qḋ
di.in celeſtib⁹.i.ꝓ celeſtib⁹.⁊ ſic ptꝫ ſcḋm
¶ Tercō q̄ ſunt iſta arma q̇b⁹ militeſ cri
ſti dñt eſſe accīcti.et facit tria. Prio di.ꝓ
ditorē prelij eē religandū. Scḋo ponit
arma ad defendēdū. Tercō poīt arma
ad offendēdū. Dicit ergo. State. Poſt
q̄ꝫ eni bellū ē ita durū nō ē ſedēdū ſꝫ viri
liter ſtādū ad pugnā. Et qꝛ vt dictū ē pu
gna hec ē in carne ⁊ p carnē.et iō lūbi car
nis in quib⁹ ꝯcupiā viget.iuxta illḋ iob
xl. Fortitudo ei⁹ in lūbis eius.ſunt ſucci-
gendi p carnis maceratōꝫ ne defluāt ad
carnalia.ſicut cingulū ꝯſeruat veſteꝫ ne
defluat in lutū.puerb.xxxi. Accīxit fort.
lū.ſu.i.ꝯtinētia forti.luc.xij. Sīt lū.ve.p̄.
Nō eni ꝯ carnē aliter pugnare dēm⁹ q̄ꝫ
p cōtinētiā et maceratōeꝫ ipius.aug. Car
nē veſtrā domate ab eſcis ⁊ potib⁹ Pri
mo eni dꝫ ꝓditor caſtri religari āteq̄ꝫ ꝓce
dat ad bellū ⁊ iō pmo oꝫ ī bello ſpūali ca
roē religanda p diſciplinā.cū ſit ꝓditor.
ecc.xxxiij. Seruo maliuolo tortura ⁊ cō
pedes caro aūt ē ſeru⁹ maliuol⁹ ⁊ neqm

qꝛ ꝓdit aīaꝫ dñam ſuā. Et di.in veritate.
vt ſcꝫ ſit vera ꝯtinētia nō ſilāta.glo.vt ve
re ꝓpter xp̄m ꝯtinētiaꝫ ſeruetis.mat.xix.
Sūt eunuchi q̇ facti ſūt ab hoīb⁹.vt ſūt
ypocrite.q̇ ꝓpter hoīes ꝯtinēt et ſunt eu
nuchi qui ſeipos caſtrauerūt ꝓpt̄ regnū
celoꝝ. ¶ Cōſequēt̄ ſcḋo ſeculo inimico
et p diſciplinā debilitato. aīe armaturaꝫ
ponit d. Induti loricā iuſticie ītrāſitiua ē
cōſtructō.i.induti iuſticia:q̄ ē lorica aīe.
Cōpatur āt iuſticia lorice ꝓpter duo. ¶
Primo qꝛ ſicut lorica ex mltis murenu
lis vl̄ malgis vel rotulis ꝯtexit̄.ita iuſti-
cia multas v̇tutes ꝯplectit̄ q̄ ſūt inſil' ca-
tenate.ſap.v. Induet ꝓ thorace iuſticiaꝫ
Scḋo qꝛ ſicut lorica inter hoſtes nūq̄m
ē deponēda ſic nec iuſticia .ps. Beati q̇
cuſtodiūt iudiciū ⁊ faci.iuſ.in ōi tpe. Ali
aꝫ armaturā ponit di. Et calciati pedes.
.i.affectōes ⁊ deſideria hñtes munitaſ v̇
tutib⁹ ⁊ ſctōꝝ exēplis.q̄ ſm aug. ſunt pe-
des aīe ne a ſpinis vicōꝝ et luto munda
noꝝ pūgant̄ et maculent̄. Cant.vij. Quā
pulcri ſunt greſſus tui in calciamētis fi-
lia pncipis. Et hoc ē in ꝑpatōe euāgelij
pacis ſup.adimplēda.i.vt ſitis pati ad p̄
dicandū euāgeliū qḋ nūciat pacē int̄ de-
uꝫ et hoīes factā.vel ad cōplēda p̄cepta
euāgelij. Hmōi calciamēta dēnt hr̄e pre
dicatores ne terrenis ſuis deſiderijs ter
rena tangāt vel ꝓpter terrena predicēt.
Hac ſignificatōe mar.d.aplos ſandalijſ
vel ſoleis calciari vt patꝫ eiuſdē.vi. De-
bem⁹ ergo pati eē ad p̄dicādū euāgeliuꝫ
pacis. Aliā armaturā ponit d. In ōibuſ
ſcꝫ plijs ſpūalib⁹ ſumētes ſcutū fidei. in-
trāſitiua ꝯſtructō ē.i.fidē que ē ſcutū. qa
ſicut ſcutū ē vnū et hꝫ tres āgulos ſic fi-
des ē de vna eēntia diuina in q̄ ſunt treſ
pſone.j.iob.v. Tres ſunt q̇ teſt.dāt in ce.
pa.v̇.ſſ.et hi tres vnū ſūt. Itē ſicut ſubſtā
tia ſcuti ē coopta corio aīalis mortui.ita
fides ē de ſubſtāna diuina veſtita carne

moꝛtalitatiſ nr̄e.io.j.ver. ca.f.ē.Jtē.ſicut
ſcutū ſuſpēdit̄ ad guttur ⁊ ſtat ſupꝛa cor
ita fides dēt eē in coꝛde et ꝓferri per os.
ro.x.Coꝛde cre.ad iuſ.oꝛe aūt cōfeſ.fit ad
ſa.Jn quo ſcuto fidei d.ꝙ poſſumꝰ oīa te
la ignea neqſſimi hoſtis nr̄i extinguere.
Jpa enī fides dēt pmo oīm tēptatoībꝰ ⁊
telis dyaboli opponi.ne pueniāt ad loꝛi
cā iuſticie.Prudētiꝰ Prima petit cam
pū dubia ſub ſoꝛte duelli pugnatura fi/
des.Jgnea aūt d.tela dyaboli.qꝛ ſugge/
ſtione dyaboli ignea.carnales ↄcupiſcē
tie igniūtur vt plus poſſint nocere ſicut
tela materialia de igne.ecc.ix.Quaſi ig/
nis ↄcupiā exardeſcit.Neqſſima āt d.qꝛ
eius neqcia oībus ſupfert.Sicut enī ſcu
tū defendit hoīez et oīa arma eius.qꝛ do
ctus miles oēs ictus recipit in ſcutuz.ita
fides defēdit hoīem et oēs v̄tutes.qꝛ oēſ
ictus dyaboli in ſcuto fidei recipiēdi ſūt
Oēs.n.tēptatōes p verā fidē repellimꝰ.
Quia ſi hēmꝰ verā fidē de gaudijs padi
ſi et penis inferni nec ꝓſpera mdi deſide
ramꝰ.nec foꝛmidamꝰ aduerſa.de qbꝰ oiſ
tēptatō infert̄ habēti verā fidē.niſi ſit tē/
ptatō de ipa fide.q̄ p fidē noſtrā repellit̄
ſicut lumē expellit tēbꝛas.Aliā armatuꝛ
ponit di.Et galeā.i.ſpē ſalutiſ eterne aſſu
mite ad caput mētis ꝓtegendū Dicit̄ āt
ſpes galea ſalutis.Qꝛ dr̄ ro.viij.Spe ſal
ui facti ſumꝰ.eſa.lix.Galea ſalutis in ca/
pitē eius.Si āt q̄rat̄:qꝛe nō fecit mētōez
de caritate cū ſit melioꝛ et v̄tuoſioꝛ aꝛma
tura ſpūs q̄z oēs alie.Dicēdū ē ꝙ ipe fe/
cit mentōez de fide foꝛmata q̄ p dilectōez
opat̄ in q̄ oīa tela dyaboli extiguunt̄.et
p quā oēs tēptatōnes ſiue a carne ſiue a
mdo.ſiue a dyabolo ſupamꝰ.nō enī p fi
dē moꝛtuā ⁊ infoꝛmē vicimꝰ tēptatōne s
Et iō in ipa fide intellexit caritatē oīa te
la dyaboli extinguētē.⁊ oēs tēptatōnes
vincentē.qꝛ fides in v̄tute caritatis opat̄
cū ſit foꝛma fidei et oīs opatō ſit a foꝛma

Cōngnter tercō pꝰ q̄z poſuit arma ad
defenſionē.poit arma ad ipugn̄dū d.Et
aſſūite gladiū ſpūſ qđ ē v̄bū di.nō enī dē
mꝰ ſolū nos defendē a dyabolo ſ3 dēmꝰ
ipm ipugnare.Jnſtrumētū aūt ad dya
bolū impugn̄dū ē ſolū verbuz dei qđ de/
bemꝰ hr̄e in oꝛe ⁊ in maībꝰ.in oꝛe pdicā/
do.⁊ in maībꝰ adimplēdo.apo.j.De oꝛe
eius gladius ex vtraq3 pte acutꝰ exibat.
Gladius ex vtraq3 pte acutꝰ egredit̄ de
oꝛe pdicatoꝛis.qn̄ id qđ pdicat.ope iplet
et tūc ex vtraq3 pte dyabolū impugnat.
Debemꝰ ergo dyabolū impugn̄re facto
et v̄bo.Quidā v̄o ipugnāt ipm ſolū ver
bo.verbū aūt taliū ē moꝛtuuz.⁊ iō nō eſt
gladiꝰ ſpūs.qꝛ gladiꝰ ſpūs ē verbū dei vi
uū.hebꝛ.iiij.Viuꝰ ē ſermo dei ⁊ efficax ⁊
penetrabilioꝛ omī gladio ācipiti et ptin
gēs vſq3 ad diuiſiōz aīe ⁊ ſpūs ↄpagum
q3 et medullaꝝ.Hūc gladiū xp̄c veīt mit
tere in terraz.mat.x.Nō veni pa.mit.ſed
gla.Veni enī ſepare hoīez aduerſꝰ prēm
ſuū.et filiā aduerſuſ matrē ſuā.ⲋc.ſicut.n.
gladiꝰ ſepat ⁊ diuidit.ſic verbū di ſepat
et diuidit hoīem a carnalibꝰ ⁊ terrenis.
Et ꝙ ſolus gladius v̄bi dei ſit aꝛmatuꝛa
ad dyabolū impugn̄dū ſic ptz.Dyabo/
lus.n.pugnat aduerſus peccatoꝛē.D
Primo ipm oculis mētis excecādo.
S3 verbū dei fugat tenebꝛas mētis et il/
luminat eā qꝛ lucerna ē.ps.Lucer.pe.m.
v̄.t.Scđo ipm viculis pctōꝝ ligādo ⁊ in
ſuitutē peccati redigēdo.io.viij.Qui fa.
pec.ſer.ē p.S3 verbū dei liberat hoīnem
ab oī vinculo et ab oī ſuitute.io.viij.Si
mānſeritis i ſermone meo ↄgnoſcetis ⁊ v̄i
tas liberabit voſ.Tercō ipm mūdi ꝓſpe
ra ⁊ vana gaudia ſup oīa q̄rere faciēdo.
io.xij.Dilexerūt glo.ho.ma.q̄3 glā3 dei.
Sed verbū dei oīa ꝓſpa mūdi facit ↄtē
nere.Et apli ad verbū xp̄i omīa reliq̄rūt
mat.xix.Ecce nos reliqmꝰ oīa.ad phi.iij
Omīa arbi.ſu3 vt ſter.vt xp̄m lu.Quar/

to ipm̄ p mūdi aduerſa frāgēdo. Sȝ ver
bū dī facit hoīeȝ fortē. ⁊ nihil aduerſi for
midantē. Vñ apl'i pt⁹ qȝ pfecte audierūt
verbū xp̄i dicebāt .j. cor. iiij. Maledici
mur et benedicim⁹ pſecutōȝ patimur et
ſuſtinem⁹. blaſfemamur ⁊ obſecramus.
Quīto p voluptates corpis ipm̄ diſſol
uēdo. ſap̄. ij. Nō ſit pratū qd̄ nō ptrāſe.
lu. no. Sed verbū dei ↄſtringit ad lamen
tū pñie d. mathe. iij. Penitētiā a. ap. e. re.
ce. Sexto ipm̄ in īfirmitatib⁹ peccatoruȝ
detinēdo ⁊ eius appetitū ↄturbando ita
q dulcia vident̄ ei amara et amara dul
cia. aug. Palato nō ſano pena ē panis
qui ſano ē ſuauis. Sed verbū dei ſanat
hoīem. pſ. Miſit vb̄. ſu. et ſa. e. Et reddit
ei appetitū rectū vt ei dulcia ſapiant et a
mara deſipiāt. Et iō ſic ſanat⁹ dauid di
cebat. Quā dulcia faucib⁹ meis eloquia
tua ſup mel ori meo. Septimo ipm̄ ad
mortē eternā ducēdo. Sed verbū dī ab
ōi morte liberat. io. viij. Si qs ſer. m. ſer.
ꝛc. Et breuiter in ōi tēptatōe p quā dya
bol⁹ pcutit hoīem: verbū dei obſtat ⁊ re
pcutit eū. Unde vb̄ū dei dr̄ inimicus et
aduerſari⁹ peccatoris q: in ōib⁹ ↄdicit ei
q̄ peccator inſtigat⁹ a dyabolo cupit fa
cere math. v. Eſto ↄſentiēs aduerſario
tuo cito dū es in via cū eo. Nō exponēs
btūs aug. d. q iſte aduerſari⁹ cui cōſenti
re debem⁹ ē ſermo dei q: i ōibus q̄ male
cupim⁹ aduerſatur nobis et phibȝ. Uis
eni rape alienū. ſermo dei di. nō furtum
facies. Uis cōcūbere cū vxore aliena. ſer
mo dei di. nō mechaberis. Et ſic de omi
b⁹ alijs. Sic ergo pȝ q in pugna ſpūs p̄
mo dēm⁹ pditorē ſcȝ carnē p ↄtinētiaȝ et
abſtinētiaȝ reſtringere et religare q̄ qui
dē religatō quedā dei armatura eſt. Se
cūdo dēm⁹ animā virtutib⁹ armare. ſ. lo
rica iuſticie. ſcuto fidei. mūdicia deſideri
orū. vt pure pdicem⁹ et ipleam⁹ euāgeli
uȝ pacis. p quā mundiciā ſunt pedes aīe
muniti et pparati. et galea eṫne ſalutis
Tercio dēm⁹ accipe verbū dī tanq̄ȝ gla
diū ad dyabolū ipugnādū. Et ſic pȝ ter
ciū et ↄſeq̄nt̄ totum.

Dñica. xxij. de euāge. ſermo. CVIII

Simile eſt regnū cel. hoī. regi q̄ voluit ra. po. cuȝ ſeruis ſuis. math. xviij. Supra
hoc euāgeliū dñs immediate dixerat be
ato pet. q ex pte dī fratri peccāti ⁊ veniā
petēti nō ſolū deberet dimitēe vſqȝ ſepti
es ſed vſqȝ ſeptuagies ſepties. i. q̄liacun
qȝ et q̄ntūcunqȝ peccata ↄmiteret. In q̄
oñdit̄ maxima largitas et clementia dei
Et q: deus ē ita clemēs et miſericors cir
ca nos. vult q nos adinuicē miſericordeſ
ſim⁹. alias ipe a nobis ſuā miſicordiam
reuocabit. Et hoc ē qd̄ in hoc euangelio
ſub quadā ſimilitudine demōſtrat̄. In q̄
euāgelio tria pncipalit̄ ↄtinētur. Prio
eni ſub quadā ſimilitudīe inducit̄ exem
plū diuine pietatis in debitorꝫ et debiti
dimiſſione. In pncipio euāgelij. Scdo
ponit̄ reatus hūane malignitatis in cōſ
ui ſuffocatōe ibi. Egreſſus āt ſeru⁹ ille
inuenit vnū de ↄſer. ſu. ꝛc. Tercō. conclu
dit̄ intentū ppoſite ſimilitudīs in geſto
rū adaptōe. ibi. Sic et pater m. ce. fa. vo.
In pma ergo pte inducimur ſub quadā
ſimilitudīe in exēplū ibi. Qui voluit ra.
po. cū ſeruis ſuis. In qua quidē pte q̄t
tuor facit. Primo ſub quadā ſilitudine
oñdit diuinā potētiā ibi. Sile ē regnum
ce homi. regi. Scdo diuinā ſapiētiā. ibi.
Qui voluit rōȝ po. cū ſer. ſuis. Tercō di
uinā iuſticiā ibi. Et cū cepiſſet rō. po. ob.
ē ei vn⁹ ꝛc. Quarto diuinā clemētiā ibi.
Procidēs āt ſeru⁹ ille ro. e. ꝛc. In his. n.
q̄ttuor oñdit̄ regia dignitas atqȝ hone
ſtas que in hoc ↄſiſtit. ſcȝ in potētia ad
coercendū. ſapiā ad gubernādū. iuſticia
ad puniēdū. clemētia ad miſerādū. Dēt

enī rex ꝑ potētiaȝ aduerſarios coercere.
ꝑ ſapiētiā ſibi ſubditos gubernare. ꝑ iu
ſticiā delinq̄ntes punire. et vnicuiqȝ qđ
ſuū ē reddere. ⁊ ꝑ clemētiaȝ paupum per
ſonaꝝ et miſerabiliū miſereri. Di. ergo
Simile ē reg. ce. i. eccia militāns hoi regi. i. fi
lio dei qui factus ē hō ⁊ ē rex oīs creatu
re. i. ſimile ē negociū eccie ad xp̄m regem
⁊ xp̄i regis ad eccleſiaȝ huic negocio. qđ
fuit vel eē potuit int̄ quēdā regē et eiꝰ ſer
uos. Dicit āt eccleſia militans regnū ce
loꝝ ꝓpter q̄ttuoꝛ. vt pȝ ſupra in euāg. do
mice. xx. Lrā plana ē ſm lrālem intelligē
tiā et iō ſm ſenſum miſticū exponat̄. Nā
p̄ns euāgeliū ꝯtinet q̄ndā ſilitudinē q̄ ne
gocio dei et eccleſie adaptari debȝ. Rex
ergo deus ꝯtinue cū ſuis ſeruis poit rō
nē ⁊ ī vita ⁊ ī morte. In vita poit rōȝ ꝑcō
ſcientie illuiatōeȝ q̄n ſcȝ hō cogitat mul
ta bona q̄ a deo recepit. ⁊ multa mala q̄
ꝯmiſit. ⁊ tꝑs qđ amiſit. et multa bona q̄
omiſit. Ponit etiā talē rōeȝ ꝑ ſcripturaſ
⁊ p̄dicatores ⁊ ꝯfeſſores. q̄n p̄dicatoꝛ vl̄
ꝯfeſſoꝛ oñdit hōi ſupradcā. ⁊ ꝑ ſcripturaſ
ꝓbat. eſa. xxxviij. Recogitabo t. o. ā. m. in
am. a m. Remigiꝰ Chriſtus examinatoꝛ
meritoꝝ iā ꝑ ſcripturas cū ſeruis ſuis rō
nē ponit. In morte aūt rōȝ talē ꝑ cūcto
rū ante oculos reductōeȝ. dan. vij. Iudi
ciū ſe ⁊ li. ap. ſūt. i. ꝯſcie ſinguloꝝ. Sūt. n.
demones tūc ꝯſtanter accuſātes eū. ⁊ oīa
facta dicta cogitata. ⁊ omiſſa replicāt ſu
ꝑ eū. et hoc ē qđ hic dr̄. Et cū cepiſſet rōȝ
ponere. i. facta ſinguloꝝ examiare. obla
tus ē ei vnꝰ q̄ debat decem milia talenta
Talētū ſm yſid̄ ē qđdā pōdus apđ pyſa
nos. Eſt āt triplex talētū. ſcȝ minꝰ. qđ eſt
q̄nq̄ginta libraꝝ. mediū qđ ē ſeptuagita
libraꝝ. et maximū qđ ē. cxx. libraꝝ. ꝑ iſtuȝ
vnū q̄ tale debitū debat ⁊ tātū tēbat̄. itel
ligitur q̄libet pctōꝛ in pctō martali exn̄s
ſicut ꝑ iſtū q̄ nō hēbat veſtē nuptialē. in
telligit̄ q̄libet nō hn̄s caritatē. q̄ ē obliga
tus deo in decem milibꝰ talentis ꝓ decē
maximis bn̄ficijs que dˢ hōi fecit q̄ ſunt
Bn̄ficiū creatōis. bn̄ficiū eruditōis. bn̄
ficiū miſtratōis ⁊ gubernatōis. bn̄ficiuȝ
nature nr̄e aſſumptōis. bn̄ficiū redēptō
nis. bn̄ficiū lotōnis et veſtitōis. bn̄ficiū
ſanatōis. beneficiū adoptōiſ. bn̄ficiū glīe
p̄patōis. et bn̄ficiū corꝑm reſurrectōnis
Si vis de his bn̄ficijs p̄dicare q̄ras ea
ſupra dn̄ica. xviij. ſermone. c. ſub R. Et
iō iſta talēta dēnt intelligi de auro cum
nō determinet̄ de q̄ fuerit. q2 ꝓ talibꝰ ⁊ tan
tis bn̄ficijs hō tenet̄ deo in melioribuſ ⁊
p̄cōſioribꝰ q̄ hȝ et hr̄e poſſit ⁊ in ꝑſona ⁊
in rebus. Bern. O. ſi cognouiſſes aīma
mea q̄ȝ multa ⁊ q̄ȝ multis dēas. videbis
qđ nihil ē qđ facis. Primo eni dēs xp̄o
totā vitā tuā. q2 ip̄e ꝓ tua poſuit ſuā. Se
cūdo exigūt p̄terita pctā mea. totā vitaȝ
meā. vt faciā dignos fcūs pn̄ie. ⁊ recogi
ti. o. ā. m. in. am. a. m.. Quid ſi terciū debi
toꝝ oñdā q̄ eā vendicat ſibi totaȝ. puto
ꝙ deſideres gloriā quā oculus nō vidit.
nec auris audiuit nec in coꝛ ho. aſc. Nō
ne ad hāc emēdā totū te ⁊ quecūqȝ pote
ris dare optebit ⁊ cū oia ꝯpleueris non
ſūt ꝯdig. paſ. hꝰ tē. ad f. g. ⁊c Quarto debi
toꝛ dēs qđ es a q̄ totū hēs. q̄ te fecit ⁊ re
fecit ⁊ cūcta miſtrat cui hoꝝ qđ dēs red
dere ꝓponis Eſt etiā hō obligatꝰ deo in
. x. milibꝰ talētis ꝑ trāſgreſſionē decē p̄ce
ptoꝝ. q2 q̄ regis p̄ceptū trāſgredit̄ regi te
net̄ ad penā ſoluēdā. Et rex p̄t exigere et
reꝰ tenet̄ ſoluere ſi ſit ei iuſte īflicta. Uel
decē milia talēta debat q̄ de īnumerali
bꝰ pctīs erat rōeȝ redditurꝰ vt di. remig.
Innumerabilia. n. pctā ⁊ q̄ſi infinita cō
mittit hō in pctō manēdo. Si aūt q̄rat̄ q̄
re in trāſgreſſione precepti tā magꝰ pena
debet̄. q2 decē milia talēta ē auꝝ inume
rabile. Dicēd̄ ꝙ in maleficō magiſ pēſat̄
ꝑſona q̄ offendit̄ q̄ȝ ipm maleficiū. ⁊ q2 ī
trāſgreſſione p̄cepti offēdit̄ dˢ. q̄ ē bonū

ĩfinitũ ideo ſic punit̃. Agguat̃ etiã pena
ex parte ꝑſone offẽdentis. ꝓpter multas
circũſtantias quia offẽdit ſuũ creatorez
ſuũ eruditorẽ. ſuũ redẽptorẽ. Et cẽtum⸗
milia ſunt circũſtãtie ꝓpt̃ q̃s agguat̃ pe
na offẽdẽtis deuz. ⁊ tranſgredientis eiꝰ
mãdatũ et ideo pena inſolubilis ei debe
tur. Et hoc ẽ qđ ſeq̃tur. Cũ ãt nõ hẽrz vñ
redderet. glo. i. ꝓprijs viribꝰ penã exolue
re. Eſt enĩ pctõꝛ ſpũs vadẽs ⁊ nõ rediẽs
p̃s. q꞉ p̃t incide in penã. ſz ñ p̃t ꝓprijs ma
nibꝰ exoluere penã. Si aũt aliq̃ñ gratie
dei reſtitutus exoluat penã hoc facit ĩ v̉
tute paſſionis xp̄i. cuiꝰ pena fuit et ẽ ſuf⸗
ficiens ad oẽm penã exoluẽdã. io. xv. Si
ne me nı. p. f. Peccatoꝛ enĩ ꝑ pena exol⸗
uẽda in õibꝰ ⁊ cũ õibus ſuis obligat̃ do
et hoc ẽ qđ ſequit̃. Q꞉ iuſſit eũ venũdari
et vxorẽ et filios et oĩa q̃ hẽbat ⁊ reddi.
Punit̃ ergo in ſe et in ꝑſona ſibi ꝯiũcta
ſcz in vxoꝛe et in ꝑſona a ſe genita ſcz fili⸗
is. et in ſubſtãtia exterioꝛi Uł punit̃ q̃ad
ſe et ſuos ſcz vxorẽ ⁊ filios. et quo ad ſua
Uxor enĩ ſpẽalia obſequia dẽt viro ſuo
et ſilr̃ filij patri. Priuat̃ enĩ ꝓpterea õi
obſeq̇o qđ ei vndecũq꞉ dẽtur. et iõ vxor
et filij iubent̃ vendi. i. omẽ ꝯmodũ et om
ne obſequiũ ſibi auferri vñcũq꞉ ei debe⸗
at̃. Uel punit̃ ipe q̃ntũ ad aĩam. et hoc ĩ
ſe. et q̃ntũ ad corpꝰ. et hoc in vxoꝛe que ẽ
vnũ corpꝰ cũ viro. et q̃ntũ ad potentias
aĩe. et hoc in filijs q̃ oꝛiginant̃ ab aĩma ſi
cut filij a p̄rẽ. ex ꝯiũctõe aĩe ad corpus po
tẽtie oꝛiginãtur ab aĩa. Et q̃ntũ ad bona
exterioꝛa. Et ſic cũ õibus ⁊ in õibus ſuis
pctõꝛ punit̃ et obligat̃ ad penã. Et meri
to in his pctõꝛ punit̃. Punit̃ enĩ in aĩa
q꞉ aĩam ſpõſam dei fecit cũ dyabolo ad
ult̃ari. Aĩaz filiã regis eterni fecit ſeruã
dyaboli. animã imagine dei inſignitam
maculis peccatoꝝ fedauit. Aĩam verita
tis luce coruſcantẽ erroꝝ tenebris exce⸗
cauit. Punit̃ in coꝛpe q꞉ coꝛpus deũ ſu⸗

uz ꝯſtituit. iuxta illud ph̄i. iij. Quoꝝ de⸗
us vẽter ẽ. Coꝛpus quod debuit famu⸗
lari fecit dñm anime. Coꝛpꝰ qđ nõ manz
in domo ineťnũ ſz ꝓijcit̃ ad foueas a ver
mibus ꝯmedẽdũ fecit heredẽ oĩm bono
rũ herede legitimo reꝓbato ſcz aĩa. eccl̃s
vj. Oĩs laboꝛ hoĩs in oꝛe eius. iob. xxiij.
Pauit enĩ ſterilẽ. ſcz carnẽ q̃ nõ ꝑturit
et vidue ſcz aĩe nõ bñfecit. Punit̃ in om
nibꝰ potẽtijs aĩme. q꞉ cuz õibus iniq̃ pec⸗
cauit. vt cũ volũtate falſa bona deſiderã
do. et cuz intellectu erroꝛes et falſitates
addiſcendo. et cũ mẽoꝛia maloꝝ et iniu⸗
riaꝝ recoꝛdãdo. et cũ coꝛde falſa et laſci⸗
uia cogitãdo. et cũ oculis inhoneſta vi⸗
dẽdo. et cũ auribꝰ mala verba audiẽdo:
et cũ manibꝰ praua oꝑando. Et breuiter
cũ õibus potẽtijs aĩe ⁊ cũ omibꝰ mẽbris
coꝛpis inceſſant̃ peccauit. et iõ in oĩbꝰ et
cũ õibus dẽt puniri. Punit̃ etiã in vxo⸗
re q꞉ ipa ſicut equꝰ abuſus ẽ. nõ ſeruato
oꝛdine rõnis ⁊ peius q̃z equꝰ nõ ſeruato
oꝛdine nature. Et ipaz a vaĩtatibꝰ nõ re
frenauit. imo vt ipaz in vanitatibꝰ ꝯſer⸗
uaret multa lucra iniuſta fecit. Ipaz iĩu
ſte et ſine cauſa pluries moleſtauit et a⸗
marã vitã ei fecit. quod ꝓhibet apl̃s ad
col'. iij. di. Uiri di. vx. veſ. et nolite amari
eſſe ad illas. Notãdũ q̄ q̃nq꞉ modis co⸗
gnoſcit vir vxorẽ ſuã. aut cauſa ꝓlis pro
creãde. ⁊ tũc nullũ ẽ peccatũ. xxij. q. ne. tui
Aut cauſa reddẽdi debitũ tũc nõ ſolũ ñ
peccat ſz et meret̃. xxxiij. q. v. ſi dicat Aut
cã incõtinẽtie vitãde. ſcz cã preueniẽte a
voluptate. ⁊ tũc ẽ veniale peccatũ ſm q̊ſ
dã. ego ãt nullũ credo eſſe peccatũ. ꝓpter
autoꝛitatẽ apl̃i. j. ad coꝛ. vij. Unꝰ q̇ſq꞉ hẽ
at ſuã vxorẽ ꝓpter foꝛnicatõez ſcz vitan⸗
dã. et vnaq̄q꞉ ſuũ hẽat viꝝ. Aut cã ex⸗
plẽde libidĩs. vt cũ vtit̃ calidis cibis aut
incẽtiuis vt potẽcioꝛ ſit in actu. vel cũ co
nat̃ facere licet nõ multũ a̾ppetat. et tunc
credo ipſuz moꝛtalit̃ peccare. xxxij. q. iij.

dīgo.aug.cognoſcit vxorē ſuā ꝯtra na/
turā.ꝛ tūc mortaliſſie peccat.xxxij.q.vij.
adulterij malū. Punit etiā in filijs.qa
ipos nō ad dei cultū ſ ad mūdū et ad in
fernū nutriuit.ipis mala ablata reliqt.ꝛ
ipos pluſq deū et aīā ſuā dilexit. Pūi
tur ꝛ ī boīs tpalibꝰ qꝛ ipa iniuſte acqſiuit
male expēdit et iprudēter reliqt. qꝛ ergo
ſic pctōꝛ dēt oībꝰ bonis expoliari. ꝛ ſic ī
oībꝰ puniri nihil reſtat ei. niſi vt ꝑdat
in terrā di. Patiā habe ī me.i.ꝯcede mi
hi ſpaciū peitēdi et grē tue me reſtitue ꝛ
oīa reddā tibi.ſ.aīā et corpꝰ.ꝛ potētias
aīe vxorē et filios et bona tpalia.qꝛ oīa
hec tuo deinceps obſeqo mācipabo. Et
ſic peccatoꝛ dicat et ſic facere ꝓponat ſta
ti deꝰ ad eū magna clemētia incliatur et
plꝰ vult illi miſereri et facere q petat qꝛ ipe
petit dilatōe et deꝰ dat plenā remiſſiō.
qꝛ eū dimittit liberū.q erat in catenis dy
aboli.ꝛ ꝑcit ei totū dbitū peccatoꝝ. aug.
Erubeſcat hūana miſeria. plus vult illi
deus miſereri q nos a miſeria liberari.
Criſ.loqns de dn̄o iubēte ſeruū vēdi.ter
rere vult vt ꝓmptius ī ſupplicatō ducat
Ex magna enī libertate ꝓcedit q deꝰ nos
ſic vult punire.vt nos miā petamꝰ Sic
terruit dauid q fecit adulteriū et homici
diū.et venit ad eū ex ꝑte dei nathā ꝓphe
ta ꝛ ꝯmiatꝰ ē ei multa mala.et dauid ait.
peccaui.et ſtatī deus trāſtulit peccatum
eius vt pꝫ.ij.reg.xij. Plene ergo deꝰ re
mittit pctōꝛi qcqd deliqd ſi dicat.pecca/
ui.Et hoc ē qd ſubdit. Miſtꝰ āt dn̄s ſer
ui illiꝰ. Ubi tria oſtēduntur. Primo ex ꝑ
te dei affectus mie.qꝛ miſertꝰ ſ. Scdo re
miſſio culpe qꝛ dimiſit eū. Tercō relaxa/
tio pene.qꝛ debitū dimiſit ei. Remigiuſ.
Pctōꝛ rogās accipit donū decēmilium
talentoꝝ.i.veniā ſuoꝝ ꝯmiſſoꝝ. De hoc
aūt hēmꝰ in multis exemplū. Nā petruſ
cū iuramēto negauit xp̄m.et fleuit pꝰea.
et dn̄s pepcit ei et reſtituit eū in gdū pſti/

nū.io.xxij. Paſce o.m. Magdalena cū
multis fornicata ē et acceſſit verecūda ꝛ cū
magna fide ad xp̄m et ſaluata ē.luce.vij
Fides tua te ſal.f. Paulꝰ ꝑſecutꝰ ē ecclīa
dei et ſtephanū lapidauit. et pꝰea dixit
dn̄e qd me vis facere.act.ix.et magnꝰ ſā/
ctus effcūs ē. Latro de cruce multa latro
cinia et ſcelera ꝯmiſit.et pꝰea dixit. Me
mēto m.dn̄e.et xp̄s plꝰ q petierat vl̄ ſpa
uerat fecit. Hodie inqt mecū eris in pa/
diſo.luc.xxiij. Cariſſimi imitemur iſtos
ſcōs et nō ſimꝰ ſicut iudas q deſpauit et
laqo ſe ſuſpēdit qd dn̄s ꝑ peioꝛi hūit q
ꝓditōe quā ei fecit. Nō etiā ſimus ſicut
cayn q ait. Maioꝛ ē.iniq.m.ꝛc. gene.iiij.
Dicamꝰ ergo cū filio ꝓdigo q dixit Pa
ter peccaui in celū et corā te ꝛ nō ſum di
gnꝰ voca.fi.ꝛc.luc.xv. Nūc ei curia miſe/
ricordie ſedet et cās audit et curia iuſti/
cie facit ferias. In alia vō vita erit ꝯuer
ſo. Adeamꝰ ergo cū fiducia ad thronū
grē eius vt miſericordiā ꝯſequamur ꝛ g
tiā inueniamꝰ ī auxilio oportuno.hebr.
iiij.Et ſic pꝫ pmū ſcꝫ di potētia.dei ſapi/
ētia.dei iuſticia et dei clemētia. ¶ Scdo
ponit reatus hūane malignitatis ī ꝯſer
ui ſuffocatōe.ꝛ hoc ſub ſimilitudine ſer/
ui ſuo ꝯſeruo nolētis miſereri. ¶ Circa
qd qttuoꝛ notātur. Primū ē ſerui abſo
luti crudelitas ibi. Egreſſus aūt ſeruꝰ il.
ꝛc. Scdm ē hui neq a ꝯſeruis apd dn̄ ac
cuſatō ibi. Uidētes āt ꝯſerui eiꝰ que fie.
Terciū ē ꝯtra ſeruū neq a dn̄o obiurga
tio ibi. Tunc vocauit illū dn̄s ſuꝰ Quar
tū ē ipius ſerui neq ꝯdēnatō.ibi. Et ira
tus dn̄s eius.t.e.toꝛ. Iſte ꝓceſſus ꝑ om/
nia fit ī peccatore nō penitēte neq ꝑcēte
Primo enī ꝑpetrat neqciā corā deo et
ꝓximo. Scdo accuſat corādo ab āgelꝭ q
nobiſcū morātur. Tercō obiurgat in ex/
tremo examie.mat.xxv. Diſcedite a me
ma.in ig et.q pa.ē dya.ꝛc. Quarto ꝯdē
nat ineternū. Dicit ergo egreſſus āt ſeruꝰ

ille ſcʒ de carcere dyaboli et ſuitute pec-
catoꝝ in libertatē filioꝝ dei inuenit vnū
d̄ ꝯſeruis ſuis qui debat ei centum dena-
rios. Talis aūt inuētio nō eſt itelligēda
ſēp realis ſed aliqn̄ imaginaria. Inuenit
ergo hō debitorē ſuū quādo ī anima ꝑ
memoriā et imaginationem recordat̄ in
iurie cuiū ſuoꝝ aliqn̄ ſibi illate. Contra
qđ dr̄. Leuit. Ne memor ſis iniurie ciui
um tuoꝝ. Nec tale debitū debʒ intelligi
pecuniale q2 tale debitū pōt repeti ſi ad-
eſt d̄bitoris facultas cum moderamine
tñ nec creditor tenet̄ ꝑcere. Sed debituʒ
de offēſis Remi Centū denarioꝝ d̄bitor
erat. quē de aliquibꝰ ꝯmiſſis ſatiſfacere
oportebat. Hiero. Qđ vt manifeſtiꝰ fi-
at dicamꝰ ſub exemplo. Si quis noſtꝝ
ꝯmiſerit adulteriū. hōicidiū. ſacrilegiū
cetera maiora crimina. decēmilia talēta
rogāti dimittūt. ſi et ipe dimittit minora
peccātibꝰ. Chri. Tanta eſt differētia pec-
catoꝝ q̄ ꝯmittūtur in deū. et q̄ ꝯmittunt̄
in homine. qnta ē drā decēnnliū talēto-
rū et cētuʒ denarioꝝ. magis aūt ⁊ multo
plꝰ. Seqtur. et tenēs ſuffocabat eū. Hic
iſta tētō nō ſp intelligēda ē ꝑſonalis ſed
aīalis vel aīoſitatis. Qñ eni quis exar-
deſcit in ꝓximū et vellet eū deſtruere vel
occidere. vel deſtrui vel occidi. tūc tenēs
ſuffocat eū. Remigiꝰ. Conſeruū ſuffoca
re ē in frēʒ ꝑ vīdictā exardē. Cōtra qđ ro.
xij. Noli vi. a ma. ſʒ vi. in b. m. Et freq̄n-
ter pctōr palliat odiū ſuū et irā d. Ipe iu
ſte offendit me. ⁊ iō iuſte iraſcor ꝯ eū ⁊ vi
dictā expeto. Et hoc ē qđ ſequit̄. Redde
qđ debes. i. tu teneris ad emēdā. ⁊ iō vo
lo eā a te expetere. j. reg. ij. Nūc dabis a-
lioqn tollam vi in q̄ oñdit ſil̄tata iuſticia
peccatoris. Iuſticia eē videt̄ ſua repetere
ſʒ hoc ē vīm in pecunia vt freq̄nt̄. nō āt in
vīdicāda iīuria. q2 mihi vīdictā ⁊ ego re
tribuā d. dñs ro. xij. Seqtur. Et ꝓcidēs
ꝯſeruus ille ro. e. di. Patiāʒ ha. ī me ⁊ o.

re. t. At ille noluit. Ecce crudelitas iſtiꝰ.
q2 a ſeruo ſupplicit̄ rogat̄ nō vt dimittat
ſʒ ſolū vt differat ⁊ noluit Et miſit euʒ in
carcerē donec redderet debitū vniuerſū
Multi ſunt hodie ſic crudeles qui pro
modico incarcerāt hoīes. Et ſic pʒ cru-
delitas ſerui. ¶ Scđo ponit̄ ſerui neq̄ʒ
apud dñm a ꝯſeruis accuſatō. ⁊ hoc eſt.
Vidētes āt ꝯſerui eius q̄ fiebāt ſcʒ āgeli
qui dō referūt geſta hoīm. qui hoīʒ ꝯſer
ui ſunt. iuxta illud apoc. xix. Cōſeruꝰ tuꝰ
ego ſuʒ ⁊ fratꝝ tuoꝝ. dixit āglus iohāni
Vel iſti ꝯſerui ſunt viri ſpūales. Remi-
giꝰ. Spūales qui oīa iudicāt talia vidē
tes cōtriſtātur ⁊ nūciāt dño ad corrigen
dū iploꝛātes auxiliū. ¶ Tercio ponit̄ ſer
ui neq̄ʒ a domīo obiurgatio. et hoc eſt.
Tūc vocauit eū dñs eius et ait illi ſerue
neq̄m. i. ineq̄lis. nō equꝰ q2 miaʒ a me ac
cepiſti et tuo ꝯſeruo nō feciſti. ⁊ ſic fuit ī
gratus q̄ntū ad deū q̄ ꝯdonauerat mag̃
et īimicoꝝ q̄ ad ꝓximū. cui nō dedit ſpa
ciū ad reddēdū miīma. Et hoc ē. Omē de
bitū dimiſi tibi. i. oēs ꝑuaricatōes. q̄niaʒ
rogaſti me. Nōne ergo oꝑtuit et te miſe
reri cōſerui tui ſicut ⁊ ego tui miſertꝰ ſuʒ
q. d. ſic debuiſti ꝑcere et eiꝰ miſereri. ¶ Et
nota q̄ ꝓpt̄ tres nequicias hūꝰ neq̄m vo-
cat̄. ¶ Pria fuit odiū cordis. mag̃ē neq̄-
cia et mala odiū tenere ī corde ſuo. aug.
Tenere odiū in corde ſilē eſt ſicut tenere
gladiū in vētre et ignē ī pectore. Vñ q̄n-
tū ad p̄mū ait ſcʒ aug. Qui alij nocere d̄
ſiderat ſilis ē illi qui gladio ſe trāſuerbe
rat. ⁊ tunicā alteri ſcidat. Quātū ad ſcđʒ
ait. Sic puta maliciā eē q̄ſi ignē. ſi incē
dere vis aliqđ. illđ qđ appoīs pꝰ igne ar-
det. niſi eni ardeat nō incēdit. Verbi grā
Cū faculā apponis alicui igni. ꝑus facta
ardet vt illud poſſit incēde Ita ergo ma
licia tua ꝓcedit ex te. ⁊ quid vaſtat āteq̄ʒ
te. malicia tua vt alteri non noceat fieri
ꝑt q̄āt tibi nō noceat fieri nō ꝑt Ille igit̄

qui odiū tenet ſeipm occidit et īcēdit. et
ideo neq̄ʒ appelat. ¶ Scđa fuit crudeli-
tas opis. q̄ꝛ tenēſ ſuffocabat eū. nō roga
uit eū. nec monuit. nec citauit. ſed ſtatum
cucurrit ad gurgulā eiꝰ. Tales ſūt mul-
ti furioſi. q̄ ferūtur īpetu ire ſue. ſicut ca-
nes. puer. xxvij. Ira nō hʒ miaʒ. nec erū-
pēs furoꝛ. et īpetū cōcitati ſpūs q̄s pote-
rit ferre. In eodē. xv. Os fatuoꝝ ebullit
ſtulticiā. Et attēde q̄m pulcra cōpatō. ſi-
cut enī olla bulliēſ nimis q̄ttuoꝛ mala fa
cit. ſic os fatui et irati. ¶ Primū ē q̄ꝛ olla
nimis bulliens aquā freq̄nter emittit. et
circūſtātia adurit. ſic os iracūdi ignita ⁊
ꝯtumelioſa v̄ba ꝓijcit et audiētes infla-
mat. et ad ſcandalū ꝓuocat. Sic ꝓuoca-
bat vxoꝛ iob ipʒ d. Bn̄dic deo ⁊ morere
¶ Scđm ē q̄ꝛ ignē extinguit. ſic os irati
ignē zeli iſtoꝝ: qui ex caritate corrigerēt
eū extīguit. Nullus enī eū audet repbē-
dere ex quo videt eū ita ad cōtumelias
patū. Sic iudei irati dicē. ꝯtūelias aplis
extixerūt in eis ignē correctōis quātum
ad ſe. Et iō dixerūt. Uobis optebat pri-
mū loqui v̄bū dī. ſʒ q̄niā repellitis illō ec
ce ꝯuertimur ad gētes act. xiij. ¶ Terci
uʒ ē q̄ꝛ pīguedinē emittit. ſic os irati pin
guedinē grē et deuotionis emittit et cuʒ
ira ſit peccatū moꝛtale. tāta pōt eē ira ꝙ
emittit oīa interioꝛa aīe. ſ. dona et v̄tuteſ
Sic emiſit ſaul ſpūm ſan. et arripuit euʒ
ſpūs neq̄ʒ ꝓpter irā et odiū qđ hēbat ad
dauid vt pʒ. j. reg. xvj. ¶ Quartū ē q̄ꝛ ni
ſi in olla ſit multū de aq̄ freq̄nter ad ma-
gnū ignē frangiť. ſic iratꝰ niſi ſit valđ ple
nus aqua grē ad motū ire ita frangiť vt
vix ad trāquillitatē reintegreť. Sic fra-
ctus ē abſolon ꝯtra amō frēm ſuū queʒ
occidi fecit. vt pʒ. ij. re. xiij. Tercia neq̄cia
fuit ingratitudo bn̄ficij recepti. q̄ꝛ tātum
bn̄ficiū nō cognouit. dū enī ei oīa libere
ſunt remiſſa. tn̄ conſerui noluit miſereri
qđ eū facere optebat. ⁊ hoc ē. Nōne op-
tuit et te miſereri ꝯſerui tui ¶ F ¶ Ubi
nota ꝙ ingr̄titudo valde magnū peccatū
ē. et q̄nq̄ʒ mala facit. ¶ Primū ē q̄ꝛ pec
cata p̄uſ remiſſa reuocat. aug. Dicit tibi
deus. dimitte et dimitteť tibi. Sed ſi ego
p̄us dimiſi. dimitte tu poſtea. nā ſi nō di
miſeris reuocabo te. ⁊ q̄cq̄d tibi dimiſe-
rā replicabo tibi. ¶ Scđm ē q̄ꝛ oīa me-
rita diſſipat. bern. Ingratitudo inimica
ē aīe. exinanitō meritoꝝ. v̄tutuʒ diſpſio.
et bn̄ficioꝝ pditō. ¶ Tercium ē q̄ꝛ fontē di
uine grē exiccat. bern. Ingratitudo ē vē-
tus vrēs ſiccās ſibi pietatis fontē. roꝛem
mīe et fluēta grē. ¶ Quartū ē q̄ꝛ viā grē
claudit ne ad aīaʒ intrare poſſit bern. In
gratitudo viā obſtruit grē. et vbi illa fu
erit. grā acceſſuʒ nō inuenit. Accipiēdiſ
igiť indignꝰ ē q̄ fuerit acceptis īgratus.
¶ Quītū ē ꝙ pontē mīe frāgit. aug. Ne
feſtineſ aliū punire ſi ipē te leſit. ſicut pu
nire velles ab alio rogāte illū quē leſiſti
noli ſubuertere pontē mīe quē trāſiſti.
Quarto ponit ipſiꝰ ſerui neq̄ʒ ꝯdēnatō.
⁊ hoc ē. Et iratus dn̄s eiꝰ trad. e. toꝛ. i. de
monibꝰ. ecc. xxxiij. Seruo maliuolo toꝛ-
tura et ꝯpedes. Deꝰ āt dr̄ iraſci cū vindi
cat mala ad modū irati. q̄ adūſq̄ʒ redderʒ
vniuerſuʒ debitū. glo. i. ipꝑetuū. Nō enī
reddet aliq̄n. cuiꝰ rō ē q̄ꝛ hō dānatꝰ cum
ſit in termīo vie nō ē in ſtatu merēdi ſed
ꝑ meritis recipiendi. et ſic a nulla culpa
pōt abſolui et nihil lucrari. vt ſatiſfaciat
debito. Sed nūq̄d pctā dimiſſa redeunt
Sup hoc diuerſimode loquūtur multi.
Nā ꝑpoſitus et quidā alij dicūt ꝙ pctā
dimiſſa redeūt in q̄ttuoꝛ caſibus. ſ. ꝓpter
odiū fraternū. ꝓpter apoſtaſiaʒ a fide. ꝓ
pter ꝯtemptū ꝓfeſſionis. et ꝓpter dolo-
rē de pn̄ia hita. Un̄ verſus. Frēm odit. a
poſtata fit. ſpnitq̄ʒ fateri. Penituiſſe pi-
get p̄ſtina culpa redit. Sed tene ꝑ verita
te ꝙ dupliꝛ dicūtur pctā redire. ¶ G ¶
Prio nō ꝙ redeāt q̄ntū ad maculā vel

reatū.ſed q̄ntū ad ingratitudinē ¶Qui.n.
pꝰ acceptā remiſſionē ad peccatum redit
magis ſatis delinq̄t qꝛ ingr̄tus tāto bñfi-
cio extitit.et iſta ingratitudo peccatū re
cidiuātis aggrauat ita ꝙ penā p̄teritorū
pctōꝝ videt̄ ſecū reducere. ¶Sc̄do di-
cūtur redire q̄ntū ad penā ſubſtātialem
ſicut enī in celo vnus ē denariꝰ.i.vna be
atitudo ſubſtātialis.licet vnus magiſ al
tero ꝑcipiat.ſicut ſtella differt a ſtella in
claritate vt di.apl̄s.ſic et in īferno ē vna
pena ſubſtātilis ꝑ modū dāni ſcꝫ caren-
tia viſionis diuine.alia ꝑ moduꝫ ſenſus
.ſ.ignis et v̄mis.et vtraqꝫ pena debet̄ pro
q̄libet peccato mortali licet ſm̄ pluſ ⁊ mi
nꝰ. Dicūtur ergo peccata redire.qꝛ reci-
diuanti eadem pena debetur in genere
que p̄us.licet ſit maior. ſicut di. beatus
iaco.qui offen.inq̄t in v.fac.ē o.reꝰ ¶N

¶Sed nūq̄d iuſtuꝫ ē vt hō ꝑ vno pctō
mortali qd̄ in modico tp̄e egit tot ⁊ tan-
tas penas ī ꝑpetuū patiatur Et dicēduꝫ
ꝙ iuſtū ē ꝓpter tria. ¶Primo ꝓpter pſo
nā offenſaꝫ que deus ē.q̄ ē bonū infinitū
vt dictū ē. Pena aūt pēſanda ē ex ꝑte ꝑ
ſone offenſe. Aliter enī punit̄ occidēſ pa
pā q̄ꝫ epm̄.⁊ regē q̄ꝫ comitē. Et qꝛ pecca-
tor offendit infinitū bonuꝫ.ideo infinita
pena dēt puniri extēſiue et non intēſiue
qꝛ hoc ſuſtinere nō poſſet. Sc̄o ꝓpter ꝑ-
petuitatē male volūtatis. Volūtas eniꝫ
apud deū ꝓ facto reputat̄ Et qꝛ peccator
cū volūtate ſp̄ peccādi decedit et in eadē
ſp̄ manet dignū ē vt nūq̄ꝫ careat ſupplicō
q̄ nunq̄ꝫ voluit carere pctō vt di. greg.
Tercō ꝓpt̄ ſtatū ī q̄ pctōr ē.qꝛ nō ē in ſta
tu merēdi vt dictū ē.⁊ iō nil̄ p̄t de debito
ſoluere. manēte āt debito ip̄e in carcere
manere dēt. Debitū āt ſp̄ manet.⁊ iō ip̄e
ſp̄ manebit ibi. Et ſic patꝫ ſcd̄m. ¶Tercō
ꝯcludit̄ intētū ꝓpoſite ſimilitudīs.in ge
ſtoꝝ adaptatōe.⁊ hoc ē. Sic et pat̄ meꝰ
cel̄s fac.vo.ſi n.remi. Ubi nota ꝙ q̄ntum
ad tria q̄ hic tāguntur ſil̄r faciet nobis.
Primo q̄ntū ad ſubtile examē iuſticie.
in debitoꝝ repetitōe.ex quo multū time
re debemꝰ. Sc̄do q̄ntū ad largā indul-
gentiā ſi rogauerimꝰ in peccatoꝝ remiſ-
ſione.ex q̄ nō deſpare dēmus.ſꝫ multū cō
fidere poſſumꝰ. Tercō q̄ntū ad dimiſſo-
rū repetitōeꝫ.ſi nos ꝓximo nō remiſeri-
mus.ex quo ōibus indulgere dēmꝰ Sic
ergo ſimilit̄ p̄mo faciet nobis q̄ ad ſubti
le examē iuſticie in dbitoꝝ repetitōe.mlt̄
ta bona nobis deus ꝯmiſit.et bona na-
ture ⁊ fortune ⁊ grē.et poſuit nos ī nūdi
nis mūdi ad negocianduꝫ.mat.xxv. Hō
quid̄ pe.ꝑh.vo.ſer.ſu.et tra.il.ꝛc. vſq̄ꝫ ſe-
cūdū ꝓpriā v̄tutē. Et cui plus dat̄ plꝰ re-
q̄rit̄ ab eo. Quidā enī vero cū talentiſ di
bene lucrantur.⁊ duplicāt. Quidaꝫ ab
ſcondunt et nihil opant̄ in eis. Quidaꝫ
cum ip̄is impugnant deum.dum boniſ
et gratijs que receperunt a deo in vitu
perium dei et ad damnum proximi vtū
tur. Secundo ſimiliter faciet nobis q̄n
tum ad largam indulgentiam in pecca-
torum remiſſione ſi ſupplicit̄er rogaueri
mus.quotcunq̄ꝫ enī mala fecerimꝰ ⁊ q̄t-
cunq̄ꝫ debita contraxerimus ſi eum cuꝫ
lacrimis humilit̄ rogauerimus totuꝫ ꝑ
cet et bona tribuet vt dictū eſt ſupra Ba
ſilius. Per oratōnes puriſſimas vtilia
tribuunt̄ et noxia amouent. Nō ſimus
ergo pigri ī remiſſionem petere.qꝛ ip̄e eſt
ſp̄ ꝑatus remittere. Tercio ſimiliter faci
et nobis q̄ntū ad dimiſſoruꝫ repetitōnē
ſi alijs nō remiſerimꝰ. qꝛ ſicut deus non
ſanat hñteꝫ ferꝝ iracundie ī aīa donec ꝓ
ijciat ferrū.ſic redeūte ferro redit infirmi
tas. Poſita.n.cā ponit̄ effectꝰ.⁊ remota
remouet̄.ecc.xxviij. Hō hoī ſeruat iram
et a deo querit medelam.quaſi d. Nihil
ꝓdeſt. Tota eniꝫ cauſa quare pctā nō di
mittunt̄ eſt odiū qd̄ hō hꝫ vel ad deū vel
ad ꝓximū.vel ad animā ſuā.qd̄ hō facit

dũ iniquitatẽ opat. ꝛ diligit. pſ. Qui di⸗
li. iniq. o. aĩaȝ ſuã. Sic tota cã remiſſiõis
peccatoꝝ ẽ dilectõ dei et pximi. puerb. x.
Uniuerſa delicta opit caritas. Luce. vij
Dimi. ei pec. mul. q̃. di. mul. Extrahamꝰ
ergo ferꝝ odij ab aĩa aĩs recidiuabimuſ
in peiores infirmitates q̃ȝ pus. lu. xj. Et
fiũt no. b. il. pe. p̃. Et ſic pȝ tẽũ ꝛ ↄñr totũ

¶De eplã ſermo. CIX

Confidimus in
dño ieſu quia qui cepit in vo
bis opꝰ bonũ pficiet. vſq3 ĩ di⸗
eȝ ieſu xpi. phi. j. In pſona apli loqtur ec
cleſia õibꝰ fidelibꝰ vt ↄfidant in dño ieſu
qꝛ ipẽ qui ĩcepit opus bonũ in eis pdu⸗
cet ad bonũ finẽ. Et iõ di. cõfidimꝰ. cũ in
textu orginali dicat cõfidẽs hoc ipm. qꝛ
qui ĩcepit ĩ vo. op. bo. ꝛc. In hac eñi eplã
oñdit apls ſuã caritatẽ et affectõem ad
phi. ſiue macedones. et in pſona apli ec⸗
cleſia õibꝰ fidelibuſ. gal. iiij. Filioli mei
q̃s iterũ pturio donec formet xps in vo
bis. Sicut eñi mat deſiderat filios ſuoſ
honeſte ãbulare. ita eccia fidẽles xpi. In
cuiꝰ pſona di. ioh. in canoĩca ſua tercia.
Maiorẽ hoꝝ nõ hẽo grãm. q̃ȝ vt audiã
filios meos in ṽitate ãbulare. j. theſſa. ij.
Tanq̃ȝ ſi nutrix foueat filios ſuos ita d'⸗
ſiderantes nos cupide volebamꝰ tradere
vobis nõ ſolũ exẽplũ xpi. ſȝ et aĩas nr̃as
q̃niã kmi facti eſtis nobis. Quattuor er
go facit apls ĩ hac eplã ſm q̃ttuor p q̃ ex
p̃mit ſuã caritatẽ ad illos Primo enim
exp̃mit cõfidẽtiaȝ quã hȝ in xpo de pfcũ
eoꝝ bone opatõis. In pncip. epiſ. Scdo
oñdit rõnẽ ſue cõfidẽtie ꝛ ſue dilctõnis.
ibi. Sicut ẽ mihi iuſtũ hoc ſentire p om
nibꝰ vobis. Tercõ innuit modũ ſue dile
ctõis ibi. Teſtis eñi mihi ẽ deus q̃uõ cu⸗
piã vos oẽs. Quarto dmõſtrat effectuȝ
ſue caritatis et affctõnis ibi. Et hoc oro
vt cari. vrã. m. ac. m. a. ¶Primo ergo po
nit ↄfidẽtia quã apls ĩ eccia hẽt ĩ dño d'
pfcũ fideliũ. Et hoc ẽ. Cõfidimꝰ in dño. i.
cõfidẽter ſpamus. qꝛ qui ĩcepit in vobis
opus bonũ p gratiã opantẽ donãdo ſcȝ
volũtatẽ bñ opandi. pficiet coopando
dãdo effectũ opi. aug. Coopando. n. deꝰ
in nobis pficit qd opando ĩcipit. qa ipẽ
vt volumꝰ opatur incipiẽs qui volenti
bus coopat pficiẽs Ut ergo velimꝰ opa
tur. Cũ ãt volumꝰ ꝛ ſic volumꝰ vt faciãꝰ
nobis coopat. Infra. ij. c. Qui opat ĩ no
bis et velle ꝛ pficere p bona voluntate.
apoc. j. Ego ſuȝ alpha ꝛ o pnc. ꝛ fi. Pri⸗
cipiũ p grãȝ opantẽ. ꝛ finis p grãm pficiẽ
tẽ. Perficiet ergo vſq3 in dieȝ ieſu xpi. i.
vſq3 in diẽ vite nrẽ q̃ñ videbit xps ieſuſ
Qui dies dr dieſ glorie quẽ facit ieſꝰ xpc
Jo. xvij. Hec ẽ vita etña vt cog. te. ſo. ve.
ꝛc. Uel vſq3 in diẽ ieſu xpi. i. vſq3 ĩ diẽ iu
dicij. qui dr dies ieſu. qꝛ pat omẽ iudici⸗
uȝ dedit filio. Jo. v. Et ſic exponendo re
ſpicit nõ ſingulas pſonas eoꝝ. ſed totaȝ
vniuerſitatẽ. ſ ic il. math. xxviij. Ecce ego
vo. ſuȝ. o. d. vſq. ad ↄ. ſe. ¶Et nota q̃ di.
opꝰ bonũ. i. opꝰ fidi ꝛ ṽtutis. ¶J ¶Di
cit ãt opꝰ ṽtutis opꝰ bonũ ppẽ ſeptem.
Primo qꝛ ẽ a bono ſcȝ a deo Et hoc pȝ qꝛ
ẽ optimũ et ſummũ bonũ. eſa. xxvj. Oia
opa n. opa. es ĩ no. d. Opa mala ſũt a dy
abolo ĩſtigãte: ꝛ a mala volũtate opan⸗
te. Jo. viij. Mẽdax ẽ et p. e. ¶Scdo qꝛ p⸗
cedit de loco bono ſcȝ de celo. iac. j. Om⸗
ne datũ op. ꝛ oẽ do. p. dſur. ẽ. Itẽ pcedit
de corde bono. mat. xij. Bonꝰ hõ de bo⸗
no theſauro cordis ſui pfert bonũ Ma
lũ ãt opꝰ de malo loco pcedit ſcȝ de regi
one demonũ. de cõcupia carnis. de mali
cia mũdi. j. ioh. v. Totus mũ. in ma. po. ẽ
¶Tercio quia facit hominem bonum
nihil eñi eſt quod facit hominem bonũ
niſi opus virtutis. neq3 dignitas: neq3
diuicie: neq3 ſcia: nec aliq̃d aliđ phũs.
Uirtꝰ ẽ q̃ bo. ſa. habẽtẽ et opꝰ eiꝰ bo. re.

Malū aūt opꝰ malū facit hoīez q̄ natali
ter bonꝰ eſt. oſe. ix. Facti ſunt aboīabileſ
ſicut ea que dilexerūt. Quarto q2 eſt
circa ꝯgruā et bonā materiā ſcȝ. circa cō
templatōez diuinoꝝ circa amorez dei et
ꝓximi et circa opa pietatiſ. iac. j. Religio
mū. et īma. ap. de pa. ⁊c. et īmaculatuȝ ſe
cuſtodire ab hoc ſeculo. Mala aūt opa
ſunt circa malā et incōgruā materiā. ſciȝ
circa furta et adulteria. hoīcidia et ſīlia.
Quīto q2 bonū opus oībꝰ ſapit bñi
bus rectū ⁊ nō infectū guſtū. Nā bonuȝ
ē qđ oīa appetunt. vt d. phūs. Etiā ipis
malis bonū opus videt̄ bonū. q̄uis int̄
dū ꝓpter corrupcōez guſtus eis nō ſapi
at. Ideo ergo et hoībꝰ placet. ecc. xlv. Di
lectus dō et hoībꝰ moyſes. q2 ſcȝ bonus
erat. malū aūt opꝰ oībus diſplicet ac eti
aȝ malis. q̄n rōe vtūtur et redeūt ad ſeip
ſos. hoc. Quoꝝ ſcȝ maloꝝ appetētia ple
na eſt āxietatis. ſacietas vō p̄me. ſap. v.
Nos inſenſati vitā illoꝝ eſtiābamꝰ inſa
niā ⁊ finē illoꝝ ſine honore ecce q̄uo nūc
ꝯputati ſunt int̄ filios dei. Sexto q2
ad bonū locū ducit. ſ. ad celū locū brōꝝ.
apoc. xiiij. Amodō iā di. ſpūs vt requieſ.
a laboribꝰ ſuis. mat. xxv. Venite be. pat.
me. po. ⁊c. Mala aūt opa ad malū locuȝ
ducūt. ſ. ad infernū locū tormētoꝝ. luce.
xvj. Mortuꝰ ē aūt diues ⁊ ſepulē in if.
Septimo q2 hȝ ꝓprietatē boni q̄ eſt ſe
ipm effundē. Nā cū bonū ſit ſuipiꝰ diffu
ſiuū. bonū opꝰ grē facit diffūdere bonū
glorie in aīa opantis bonū q2 q̄ntuȝ fuit
bonū opus gratie tātū erit diffuſiuū glē
in aīa et multo plus. luc. vj. Menſuraȝ
bo. ⁊ ꝯ. ⁊ coa. ⁊c. Malū āt opꝰ culpe faci
et diffundere malū pene in aīaȝ opantiſ
apoc. xviij. Quātū gli. fe. ⁊ in de. fu. tā. d.
⁊c. Tale ergo opꝰ ſup oīa dēmꝰ diligere
ꝙ tot mōis dr̄ bonū et dēmꝰ ipm ſumme
a deo flagitare et ſpare ꝙ ipē incipiet et
ꝑficiet. Et ſic pȝ p̄mū. Scdo ponit̄ rō ſue

ꝯfidētie et dilectōis. ⁊ hoc ē. Sicut ē mi
hi iuſtū hoc ſentire. i. ſic ſentio ⁊ ꝯfido de
vobiſ ſicut ē iuſtū qđ ego ſētiā q2 de oībꝰ
vobis dēo. bñ ſentire et bene opiari: niſi
videā ꝯ. tū. Et ē argumētū ꝙ de oībꝰ bñ
ſentire dēmꝰ niſi ꝯ̄riū videamꝰ. Et red
dit cāȝ hꝰ. q̄re iuſtū ē vt ſic ſentiat de eis
d. Eo ꝙ habeā vos nō in labijs tātū ſed
in corde et in intimo affcū caritatis ⁊ ha
beā vos ſocios ⁊ ꝯformes in opibꝰ meiſ
ſcȝ in patiētia et doctrina et in gaudio et̄
ne vite qđ ſpero. Hēo ergo vos ſocios ī
vinculis meis q̄ſi mecuȝ victos q2 mihi
ꝯpatimi. heb. x. Nā et victis ꝯpaſſi eſtis
Et hēo vos ſocios in defēſiōe et ꝯfirma
tōe euāgelij. i. in defēdēda ⁊ ꝯfirmāda fi
de ⁊ vītate euāgelij. q2 me vr̄is orōibus
in tali defēſiōe ⁊ ꝯfirmatōe adiuuatis.
Et ē ſenſuſ. Mēoꝝ vr̄i ſum ⁊ vos deſide
ro ⁊ ſocios hēo ſiue ſim vinctꝰ. ſciēs q̄qȝ
vos victos mecū eſſe p ꝯpaſſionem. ſiue
ſim ꝯfirmās ⁊ defēdēs euāgeliū quod ⁊
vos facitis mecū p vr̄ās orōnes. Vel ad
lrāȝ ſic erat. Iſti eni philipēſes multa ſu
ſtinuerūt ⁊ ſuſtinebāt ⁊ multi coꝝ vincu
lati erant ꝓpter euāgeliū. Et q2 ſocij mei
inq̄t eſtis in t̄bulatōe. ſic et ꝯſolatōis eri
tis. ⁊ iō ſocios gaudij mei vos hēo ⁊ de
ſidero. ſ. in remuneratōe vite eterne. Cō
ſeq̄nter ponit̄ modus ſue dilectōnis. q2 ñ
diligit neqȝ deſiderat eos carnaliter: vl̄
mūdane vl̄ ſupficialiter ſed in viſceribꝰ
ieſu xp̄i. Et hoc eſt. Teſtis eſt mihi de
us qui corda nouit quomodo. i. q̄ȝ intē
ſo modo et affectu cupiā omēs vos ſup.
eē in viſceribus ieſu xp̄i. i. in intimo ⁊ per
fecto amore ieſu xp̄i. vt ipm intime dili
gatis et ab eo intime diligamini. ꝓuer.
viij. Ego diligen. me dili. Conſequen
ter q̄rto ponitur effectus ſue dilectōnis.
q2 ꝙ ita eos diligat patet p effectum. naȝ
quotidie pro eis orat ⁊ impcat̄ eis bona
Et hoc ē. Hoc oro vt car. v. ma. ac. m. ſ. i.

creſcat ⁊ pficiat in ſciētia.q̄ntū ad intelle
ctū.vt ſcʒ ſciatis q̄ ſunt diligēda et que nō
Et ſciatis ꝙ quedā ſunt parꝫ diligēda.ſ.
bona fortune et quedā magis.ſcʒ bona
nature et q̄dā maxime vt bona grē.et ſci
atis q̄uo ſit diligēd⁹ de⁹ et q̄uo ꝓxim⁹.et
q̄uo oīa alia. Creſcat etiā caritas veſtra
in omī ſenſu q̄ntū ad affectū;ꝗ op⁹ vt cari
tas vrā nō ſolū ſit in affcū.ſed extēdatur
ad oēs ſenſus.i.ad oīa opa p ſenſus cor
pis facta vt bēatis ſcietiā expimētaleʒ de
caritate et nō ſolū ſpeculatiuā vt ſcʒ ꝓbe
tis potiora opa caritatiſ.i.altiora puta cō
ſilia. Et ſitis ſinceres.i.ſine corruptōne
mētis ⁊ corpis q̄ntū ad voſipoſ.hyamo
Sinceris materia ē inteḡ ſolida ⁊ firma
que nulli⁹ varietate maculaṫ.j.theſſa.v.
Jpe deus ſcificet vos p omī.vt inteḡ.ſ.v.
et aī.cor.ꝛc. Sitis etiam ſine offenſa.
q̄ ad ꝓximū.ij.cor.vij.Capi.nos ne.le.ꝛc
j.cor.x.ſine off.eſ.iu.ꝛc.Et hec oīa ſitiſ vſ
qʒ in diē xp̄i.i.vſqʒ ad diē mortis vrē. Et
qꝛ nō ſufficit abſtinere a malo niſi q̄s fa
ciat quod bonū ē.vt d.aug⁹.iō addit di.
Repleti fructu iuſticie.i.nō ſolū ſitis ſin
ceres q̄ ad vos et ſine offenſa q̄ ad ꝓxim
ſed ſitis repleti fructu iuſticie.i.boīs opi
bus q̄ a iuſticia ꝓcedūt.et dicūtur fructꝰ
iuſticie.ſm qd iuſticia eſt v̄tus generaľ.
oīa opa bona in ſe ꝯtinēs et oēs v̄tutes
circuit.Et talibus opib⁹ ſitis repleti per
ieſum xp̄m ſicut p cām efficientē. qꝛ ipſe
oīa opatur in vobis.et hec omīa bēatis
ad hūc finē.ſcʒ in gloriā et laudē dī ⁊ nō
boīm vel vt in vobis laudeṫ et glorifice
tur de⁹ ab alijs.et dicaṫ mirabilis ds in
ſanctis ſu.Et ſic pʒ ſcdm et terciū et q̄rtū.
Moraliť āt ad edificatōeʒ noſtrā nota
ꝙ in hac vltima pte eplē tā bona aplꝰs
pro philipenſib⁹ orat.et eccīa ſimiliť q̄ti
die pro fidelib⁹ orat ſcʒ vt ſint ſinceres et
ſine offenſa et repleti fructu iuſticie.et p
eūdē nos pro nobis ipis orare dēm⁹.vt

hec tria poſſideam⁹. Primo ergo dēmuſ
orare et niti vt ſim⁹ ſinceres.i.puri ⁊ mūdi
a corruptōe mētis ⁊ ab opib⁹ mortis.i.a
peccatiſ q̄ ſepant aīaʒ a deo ꝓpter qd aīa
moriṫ et ꝑpꝰſ fetʒ corā dō et ſctis.ſic res
mortua et putrefcā.mat.v.Bñ mū.c.q̄n.
ꝛc.Et attēde qd hoc ē ſumū et maximuʒ
bonū qd poſſum⁹ hrē in vita iſta ſcʒ eſſe
mūdos a peccato.et hoc pʒ ex ſeptem.q̄
circa pcīm ꝯſiderare dēm⁹ Vlᵏ Pri
mū ē pcti pena. Nā ſtatī dyabolo peccā
te.pıectus ē in īfernū cum tota comitiua
ſua. Quis ergo pt dicere q̄ntū et q̄le ma
lū ſit peccatū.qd ita puniṫ.ſcʒ pena etna.
Jdē etiā pʒ ſi reſpiciam⁹ penā tpalē.naʒ
ꝓpter peccatū pentes nrī fuerūt de padi
ſo expulſi.et adiudicati morti et in īfini
tis miſerijs ꝯſtituti cuʒ tota poſteritate
ſua.et ꝓpter peccatū factū ē diluuiū ⁊ pꝫ
ter octo aīas oēs hoīes ſunt ſuffocati.p
pter peccatū etiā ſubmerſe ſunt ille q̄nqꝫ
ciuitates.ſ.ſodoma gomorra ꝛc. Propē
etiā peccata trāſlata ſunt regna et ciuita
tates deſtructe.vbi ē ninue et babilon.
vbi ē troya ⁊ roma. Certe deſtructe ſūt.
ecc.x.Regnū a gē.in gē.trāſfer.ꝓpter in
iuſticias.iniurias.ꝯtumeliaſ.et diuerſoſ
dolos.apo.xviij.Cecidit cecidit babilon
illa mag̃.et facta ē hitatō demoniorūʒ et
ſerpētuʒ ⁊ oīs volucris imūde.Et breui
ter oē malū qd ē in mōo ꝓpt pctā eueit.
ꝓuer.xiiij.miſeros facit ꝓplos peccatuʒ
Scdm ē pcti corruptō.q̄ tāta ē.vt in vnū
hoīem intrās et ipm corrūpēs.p illū oēſ
alios corrūpit.iob.Oēſ naſcimur filij ire
ro.v.In q̄ oēs peccauerūt. Nulla res in
mōo nec aliq̄ infirmitas ē ita īfectiua ſic
peccatū et maior ē infectō peccati q̄ʒ igīs
infernalis.qꝛ nobiliſſiās creatāſ.ſ.āglos
et hoīes ad nihil redigit.aug.nihil fiunt
hoīes cū peccāt.Terciū ē pcti teācitaſ.nā
pctʒ ita fortiſſiē adhereʒ aīe.vt ab ea nūqꝫ
ſepari poſſit niſi p ſo.dū.eſa.xlıij.eº ſ.q.d.

iniq.tu.ꝑpt.me. Nulla loȋa.nulla herba
nulla re pt peccatū ab aīa remoueri niſi
ꝑ ſāguē xp̄i.apoc.j. Lauit nos a pec.n.in
ſan.ſ. Et io d̄s fact⁹ ē hō vt moreret̄ ī car
ne p c⁹ ſanguē peccatū abſtergeretur
Quartū eſt peccati irrecōprehēſibilitas
tātū eni malū ē peccatū ꝙ null⁹ hō.imo
oēs hoīes ſil' nō poterūt ꝑ ipo recōpēſa/
do.apoc.v. Ego flebā multū q2 nemo di
gn⁹ inuēt⁹ ē.neq3 in ce.neq3 ī terra. neq3
ſubt⁹ terrā q poſſet apire librū ⁊ ſoluere
ſep.ſig.ei⁹. Liber clauſus ſeptē ſignacul'
ē hō ligat⁹.vij.peccatis mortalib⁹.puer.
v. Funib⁹ peccatoꝝ qſq3 ꝯſtringit̄. Fuit
ergo neceſſe ꝙ fili⁹ d̄i ſumeret carnē et in
ea pn̄iaꝫ ageret vt d̄o ꝑ pc̄tō ſatiſfaceret
et de ſeipo in cruce hoſtiā pacificā face
ret p quā pacificaret ⁊ recōciliareꝫ nos d̄o
col.j. Pacificās p ſan.cru.e.ſi.q in.ꝛc.
Quintū ē peccati odiū.naꝫ deus rectiſſi
m⁹ nihil odit niſi peccatū.ſap.xiiij. Silr
o.ſ.t. im.⁊ ipietas ei⁹.⁊ intātū odit pc̄m
ꝙ vt ipm deleret tranſuerberauit cū ip/
ſo filiū ſ.et ſi ipꝫ inueniret in angelis vel
apl̄is vl' ī q̄cūq3 ſctō ac etiā in m̄re ei⁹ eij/
ceret eos de padiſo ad infernū ſicut luci/
ferū ⁊ āgelos ei⁹. Silr oēs āgeli ⁊ ſancti
nihil odiūt niſi peccatū. Sextū ē pecca
ti nocumētū. Nā peccatū ꝑuat hoīeꝫ in/
finitis bonis Priuat eni eū grā d̄i vt de
us ꝑ gratiā in ipo nō hītet. Et ꝑ ꝯn̄s qui
erat tabernaculū dei fit habitaculū dya
boli. Exuit eū veſte nuptiali ſcꝫ v̓tutū q̄
facit hoīeꝫ dignū ꝯuiuio eterno Priuat
eū merito paſſionis xp̄i ⁊ oīm ſanctorū
Sepat eū a ſocietate electoꝝ ⁊ facit eū exp/
tē oīm bonoꝝ q̄ fiūt ī eccl̄ia ac etiaꝫ ꝓpria
bona ei aufert ⁊ tādē ꝑuat eū regno dei.
⁊ gl̄oſa reſurrectōe. Et ſicut ꝑuat eū in/
finitis boīs.ſic adijcit eū īfinitis mal'. In
currit n.cecitatē mētis.inſipiditatē pala
ti ſpūalis.īpotētiā reſiſtēdi malis.ſerui/
tutē dyaboli.⁊ vīcula pc̄toꝝ.⁊ tādē pati
bulū infernale. Septimū ē pc̄ti ꝑſecu/
tō. Oīa eni ꝑſequunt̄ peccatū. et d̄s ⁊ ſci
⁊ celū et terra.et oīa elemēta et omis cre/
atura. Nā ſi hō nō peccaſſet.nulla eū cre
atura leſiſſet.et adhuc hoī ſine pc̄tō mor
tali exn̄ti nihil pt nocere. imo oīa cedūt
ei in bonū.ro.viij. Diligē.deū.o.co.i.bo.
glo.etiā mala ꝑ occaſionē. Et ſicut omīa
ſunt ꝯ peccatū ita peccatū ē ꝯ oīa ⁊ ꝯ de/
uꝫ et ſanctos et oēm creaturā. Hoc figu/
ratū ē gen.xvj.vbi angelus dixit de yſma
hele. Hic erit ferus hō manus ei⁹ ꝯ oēs.
et manus oīm cōtra eū.yſmahel nat⁹ de
agar peccatū natū d̄ ꝯcupīa qd̄ ē ꝯ oīa.
et omīa ſunt ꝯtra ipm.puer.xxvij. Ferꝛ
ferro acuit̄. Sꝫ durū ē ꝯtra ſtimulū calci
trare. Stultiſſim⁹ ē eniꝫ qui a tanto ma
lo nō ſatagit liberari. et pt⁹q3 liberatus
fuerit reincidē nō formidat. Sic ergo pꝫ
ꝙ ſup omīa dēm⁹ pete et rogare: vt ſim⁹
ſinceres a corruptōne pc̄i. Scd̄o dēm⁹
orare ⁊ niti vt ſine offēſa ꝓximi viuam⁹
Dēmus.n.ꝓximū edificare.iuuare.⁊ cō
fortare.et nō offendē.mat.vij. Quecūq3
vul.vt fa.vo.h.ꝛc. Et attēde ꝙ ad
nō offēdendū fratrē ſeptē nos inducūt.
Primū ē lumē rōnis.qd̄ deus vnicuiq3
indidit ī q̄ cernim⁹ ꝙ illō ꝓximo facere n̄
dēm⁹ qd̄ nobis ab eo fieri nollēt⁹. Et ꝯ hoc
lumē d̄s oīb⁹ voluit ꝯicare vt null⁹ ſe ex
cuſꝫ a ꝓximi offēſiōe.vn̄ ſꝑ hoc hꝫ ꝓhibi
tuū ſecū ne ꝓximū offēdat. Ecc.xvij.vni
cuiq3 māda.d.pr.ſ. Scd̄m ē ꝯformitas
in nat̄a. Oēs eni filij vni⁹ patis ſum⁹ in/
carnalis et ſpūalis.math.xxiij. Vn⁹ ē.n.
pat̄ veſter q in celis ē Et maxime xp̄iani
ſunt oēs adīuicē mēbra vni⁹ capitis ieſu
xp̄i vt d.apl̄s Inſani āt hoīs eſt vt manū
eruat ſibi oculū imo ſi qd̄ patit̄ vnū mē/
broꝝ ꝯpatiūt oīa mēbra vt apl̄s d. Freneti
c⁹ g⁹ et iſan⁹ ē ille xp̄ian⁹ q frēꝫ ſuū offen
dit cui vīculo nat̄e et grē et fidei ē colliga
t⁹. Terciū ē ꝯputatō iniurie. q2 q̄cqd

ꝓrimo facimꝰ ſiue bonū ſiue malū deꝰ re
putat ſibi fieri.math.xxv. Amē dico vo/
bis qđ vni ex mi.m.fe.m.fec.actu.ix. Ego
ſum ie.na.q.t.pſe. Inſanus āt reputaret̄
ille qui offenderet illū in q̊ pſona impato/
ris offenderet̄ vl'reg. Quartū ē malio ī
gloria.oēs eniꝫ dēmꝰ manere in vna do
mo glorie. Ad hoc eni facti ſumꝰ. Mo/
leſtū āt valde ē litigiū hrē cū his cū qbuſ
q̊tidie habitamꝰ.puer.xxvij. Tecta per/
ſtillātia in die frigoris et litigioſa mulier
cōpantur. ¶ Quintū ē ꝓpriū nocumen
tū.nullus eni pōt ꝓximū offēdere niſi p̄/
us ſeipm offendat ſtultus āt ē qui vt al/
terū occidat ſeipꝫ occidit.aug. Et nemo
nō pus in ſe q̄ꝫ in alterū peccat. ¶ Sextū
ē illatō pene eterne.q2 pro offenſa fratis
homo ad infernū dānat̄.math.xviij. Ve
hoi illi p q.ſcā.ve. Qui āt ſcādalizauerit
vnū de puſillis iſtis.⁊c. Hic cadit exem/
plū quod gre.d.in dyalogo de illo here/
mita de lyppare q̇ vidit theodericū impa
torē diſcintū ⁊ diſcalciatū ferri in morte
inter iohēꝫ ꝓphetā ⁊ ſymachū patriciuꝫ
q̊s ipē iniuſte occidi fecerat: et ꝓiecerūt
in feruētē ollā. ¶ Septimū ē ꝑuatō glo/
rie.q2 ꝑ offenſa fratris hō priuat̄ vita et̄
na.j.ioh.iij. Qui odit fra.ſu.homici.ē. Et
ſcitis q̊niā omīſ hoicida nō ha.p.i re.xpi
et dei. ¶ Tercō dēmus orare et niti vt ſi
mꝰ pleni fructu iuſticie q̇ ē fructus opti/
mus et ſup oīa dulcis.Cant.ij. Fructus
eiꝰ dulcis gutturi meo. Qui ē ſaciēs ſine
faſtidio ꝑſiſtens ⁊ nūq̄ꝫ deficiēs.ioh.iiij
Qui bi.ex aqua quā ego da.e.nō ſiti. ine
ēnū. Qui ē melior māna et conuertit̄ ad
qđcunqꝫ volueris.qui eſt xp̄s filius dei
qui ē tota merces ⁊c.

¶ Dñica.xxij.de euāg.ſermo. CX

Abeūtes phari
ſei conſiliū inierūt. vt caperēt
ieſum in ſermone.mat.xxij. Phariſei in
magno odio hēntes xp̄m q2 erat ꝯtrari
us malis opibus eoruꝫ. et frequēter cō/
tra eorū mala opera p̄dicabat. vt mali q̇
correctōem nō ſuſtinēt. ſꝫ in correctoreꝫ
inſurgunt .inſidiabant̄ xp̄o vt euꝫ ī vita
et doctrina obſeruabant. Tpe auteꝫ xp̄i
erat quedā q̄ſtio valde ꝑplexa ⁊ piculo/
ſa in populo iudeoꝝ.ꝓpt̄ quā mlti mor
tui fuerāt. vt d.criſ. Eo eni tpe quo ceſar
auguſtus vniuerſuꝫ orbē deſcribi fecit ⁊
cenſuꝫ capitis ab omnibꝰ ſolui iuſſit. vt
ptꝫ luc.ij.iudea quoqꝫ tributaria facta ē
magna d' hoc ꝑplō iudeo q̄ſtio erat. vt d.
hiero. Quidā eni dicebāt q̄ ꝓ ſecuritate
⁊ quiete ꝓ q̄ romani ꝓ omibꝰ militabāt
tributa poterāt ⁊ dēbant ab omibꝰ ſolui
Phariſei aūt ꝯ̄riū aſſerebant. ſcꝫ q̄ po/
pulus dei qui decimas ⁊ p̄micias ⁊ ali/
as oblationes ſoluebat.nō tenebat̄ alia
tributa ſoluere. ⁊ ꝓpter hanc queſtionē
plures ſūt interfecti a militibus romano/
rū vt dictū ē.illi ſcꝫ qui aſſerebāt tributa
ſolui nō dēre. Et q2 herodes tetrarcha il
lo tpe ſcꝫ ꝓximis diebꝰ ante paſcha vene
rat hirlm vt feſtiuitati intēſſꝫ q̇ erat ꝯſti
tutꝰ dñs p romanoſ ⁊ in ptibꝰ illis iura
romani impij tuebat̄. iuerūt phariſei ad
eiꝰ milites vt eos ſecū adducerēt ad ie. vt
d' hac ꝯtrauerſia q̄rerēt. Et hoc ē qđ p̄ñſ
euāgeliū ꝯtinet. In q̊ q̄ttuor ꝯtinētur.
Primū ē phariſeoꝝ iniquū ꝯſilium qđ
habuerūt. In p̄ncipio euāg. Scdm ē do
loſa queſtio quā a xp̄o q̄ſierūt.ibi. Magi
ſter ſci.q2 ve.es. Tercū ē redargutō quā
meruerūt ibi. Cogta āt ie.ne.eo.dixit. qđ
me tēpt.yp. Quartū ē ſnioſa rñſio quaꝫ
a xp̄o audierūt.ibi. Reddite er.⁊c. Pri
mo ponit̄ phariſeoꝝ iniquū ꝯſiliū qđ fe/
cerūt.⁊ hoc ē. Abeū.pha.i.a xp̄o corꝑalr
recedētes ⁊ accedentes ad herodianos
milites.ſ. herodis q̇ illis diebꝰ hieroſoli
mis erat vt dictū eſt.conſilium inierunt
ꝑiter cum eiſdem vt caꝑent ieſuꝫ ī ſmoē.

Ecce iniquū ꝯſiliū. q² illū volebant cape
qui a catenis peccatoruꝫ opum dyaboli
nos venerat ſoluere. j. io. iij. In hoc ap-
puit fili⁹ dei vt opa dyaboli diſſoluat. Il
lū volebāt cape ⁊ occide q̇ venerat nobiſ
vitā dare. ioh. x. Ego veni vt vitā hab. et
abū. h. Illū volebāt cape q̇ nos in filios
dei venerat adoptare. j. io. iij. Videte q̄l.
cari. de. no. d's vt filij de. no. ⁊ ſi. Illū vo
lebāt cape q̇ de tenebriſ pn̄tis miſerie ad
celeſte regnū venerat nos trāſferre. colł.
j. Qui eripuit nos de ptāte te. ⁊ trā. in r.
ꝛc. Et q² iniquū cōſiliū volebāt facere. iō
ad ūq̄s ꝯſiliarios ſe ꝯtulerūt. Nō. n. iue-
rūt ad ſapiētes ⁊ timētes deū. criſ. Abie
rūt ad herodianos. q̄le ꝯſiliū tales ⁊ cō-
ſiliatores. Inito āt ꝯſilio ſic videtur ī cō
ſilio dixiſſe. vt d. criſo⁹. Nā vn⁹ eoꝝ ſur-
gēs ait. Iſte hō pfectus ē in ōi vita ſua ſo
lū enī in vbo poterim⁹ eū cape. Et idō ꝓ
ponam⁹ ei quādā q̄ſtiōꝫ q̄ vertit īnt nos
ꝑplexā valde et ꝑiculoſaꝫ ſcꝫ. an liceat iu
deis cenſuꝫ ſoluere ceſari an nō. Quicqd
enī dixerit erit ꝯ ſe. Nā ſi dixerit ꝙ liceat
accuſabim⁹ eū plebi qḋ ꝯtra libertatem
ꝑplī dei locut⁹ ē. q̇ miſtris dei decimas ⁊
ꝑmicias ſoluit. et iō nulli terreno dn̄o ē
in aliq̄ obnoxi⁹. ioh. viij. Semē abrae ſu
m⁹ et nemī ſeruiuim⁹ vnq̄ꝫ. Si āt dicꝫ ꝙ
nō licet. hoc magis deſideram⁹. q² hero
diani capiēt eū ⁊ occidēt. Et hoc ē vt ca.
ie. in ſer. Scd's ſurgēs ait. Bn̄ dictū ē per
iſtū q̄ntū ē ḋ q̄one ꝓponēda. ſꝫ nō eam⁹
nos. et hoc ꝓpter tria. Primo q² ille hō ē
valde ſapiēs et ſi ꝯtingit eū bn̄ ſoluere q̄
ſtionē erim⁹ ꝯfuſi. Mittam⁹ ergo diſci-
pulos nr̄os. vt ſiquidē vicerīt nobis vi-
ctoria imputabit̄. Si aūt victi fuerīt ve-
recūdia erit ſolū eoꝝ. ⁊ hēant ſibi. Scd'o
q² nos reputamur docti ⁊ maiſtri legiſ
verecūdia ergo eēt nobis ꝙ peteremus
ab eo. Tercō q² a nobis ſibi caueret ⁊ cre
deret nos velle eū tēptare. a diſcipuliſ āt

nr̄is ſicut a min⁹ notis nō ſibi cauebit ſꝫ
credit eos ſimplici aīo miſſe. vt diſcāt et
nō vt decipiāt. Et hoc ē. Mittūt ei diſci.
ſu. Terci⁹ ſurgens dixit. Bn̄ dictū ē per
iſtos ⁊ de q̄ſtione ⁊ de nobis non iturꝭ.
Sꝫ ſi ipē loquat̄ ꝯtra ceſarē de t̄buto q̇s
capiet eū. ⁊ ſi loquat̄ ꝯtra nos ḋ tributo
ſoluēdo qui erūt teſtes. Nobis. n. nō cre
det q² ipē ē inimicus noſter. oēs enī ſciūt
ꝙ inuide⁹ ei. mar. xv. Sciebat enī pi. ꝙ ꝑ
inui. tra. eū ſum. pō. Et iō mittam⁹ hero-
dianos cū diſcipulis nr̄is. vt ſi dixerit ꝯ̄
ceſarē capient eū. Si ꝯ̄ nos ſint teſteſ ad
plebē. Et hoc eſt. Cū herodianis. Quar
tus ſurgēs dixit. Bn̄ dictū eſt ꝑ iſtoſ ſed
ituri ſic hn̄t facere. ſcꝫ placare ipm̄ vbis.
⁊ ꝯmendare eū valde et de vita ⁊ de do
ctrina et oſtendē ꝙ ſolū cauſa diſcēdi ve
nerunt ⁊ nō cauſa tēptandi vt ꝑ hec om-
nia nō caueat ſibi ab eis. Et hoc eſt. Ma
giſter ſcim⁹ q² verax es. Q² ea q̄ diſcipu
li dixerūt a maiſtris hūerūt. Dia ſupra
dcā vba d. criſ. eoſ dixiſſe. Et ſic pꝫ ꝙ pru
dentia carnis ⁊ mūdi q̄ eſt inimica deo:
voluit di ſapiam ꝯp̄hendere et deuorare
ſed mentita eſt iniq. ſibi. q² ſapia di pru-
dentiaꝫ carnis ⁊ mundi detexit ⁊ ꝯfudit
ſicut vga moyſi in ſerpentem ꝯuerſa de
uorauit virgas magoꝝ egipti ſimilit̄ in
ſerpentes ꝯuerſas. vt pꝫ exo. vij. iob. v.
Qui diſſipat cogitatōnes malignoꝝ ne
poſſint iplere man⁹ eoꝝ qḋ ceperāt q̇ cō-
p̄hēdit ſapiētes in aſtutia ⁊ ꝯſiliū prauo
rū diſſipat. ſic diſſipauit conciliū achito
phel ꝯ̄ dauid. ij. reg. xvij. et ſic pꝫ ꝑmum.
Scd'o ponit̄ doloſa q̄ſtio quā a xp̄o q̄ſie
rūt di. Mgr̄ ſcim⁹ q² verax es. Qui vult
āt cape laq̄uꝫ tegit. ſic iſti volētes xp̄m d̄-
cipe blāda loquunt̄. ps. Molliti ſunt ſ-
mones ei⁹ ſup oleū et ipi ſunt iacula. cri
ſoſ. Hec ē ypocritaꝝ ꝑma potentia ſimu
lata laudatio. ſicut qui non poteſt thau
rum virib⁹ ſubiugare. manib⁹ fricat ei⁹

ceruicē. Maiſtrū ergo eū vocāt vt eiuſ
beniuolētiā captēt et vt ab eis laudat⁹ mi
ſteriū ſui cordis eis aperiat. Dicūt ergo
Maiſter ſcim⁹ qꝛ verax es. ſcꝫ veritate
vite q̊ ad teipm̄ et v̄itate doctrīne q̊ ad de⸗
uꝫ. qꝛ viā dei in v̄itate doces. et v̄itate iu
ſticie q̊ ad primū qꝛ nō reſpicis pſonam
hōis. Et attēde ꝙ attribuūt ei q̄ttuor q̄
excelliue ⁊ ſupoēs hoies ei ꝯueniunt ¶
M ¶ Primū ē mgr̄. Ipe enī ſingulari
ter ē maiſter q̄ docet in celo et in terra. q̄
illumīat oēm ho. venīē. in hūc mōm. qui
oēm diſciplinā adinuenit. ⁊ āt q̄ꝫ naſcere
tur hūit. c⁹ ꝓpriū ē docere. iob. xviij. Ego
ad hoc nat⁹ ſum et ve. in mū. vt ꝛc. Se⸗
cūdū ē qꝛ verax es. Ipe enī ſingularīt eſt
verax ſicut ſingulariter ē bonuſ. qꝛ bonū
et verū ꝯuertūtur. vt d. phūs. luc. xviij.
Nemo bonus niſi ſolus d̄s. Oīs. n. res
et oīs creatura hꝫ aliquē defectū in ſe. et
iō nulla res pfecte ē boā. et p̄p̄ n̄s nec ve⸗
ra. p̄s. Ego dixi in exceſ. me o. hō mēdax.
Itē ſicut oīs res pficit a bonitate quā hꝫ
vt oīs hō a v̄tutib⁹ q̄ faciūt ipm̄ bonum
ſic oīs res ē v̄a a v̄itate quaꝫ hēt. et iō ni
hil bonū et verū p eēntiā. ſꝫ p pticipatōꝫ
niſi ſolus d̄s qui ē p eēntiā et nō p̄cipa⸗
tōne bonus ⁊ ver⁹. et ē ipa bonitas ⁊ v̄i⸗
tas. io. xiiij. Ego ſuꝫ via ve. et v. Eſt ergo
p̄mo verax. qꝛ pfectūs et ſine aliq̊ defectu
Scdo ē verax. qꝛ ē ipa v̄itaſ. et n̄ p aliqd̄
qd̄ faciat ipm̄ verū. Tercō ē verax qꝛ nō
fictus ſꝫ talis ītus q̄lis foris qd̄ de homi
h⁹ raro verificat̄. hiere. ix. Omis frat̄ ſup
plātās ſupplātabit et oīs amicus fraudu
lēter incedit. Terciū ē qꝛ viā dī in verita⸗
te doces ¶ N ¶ Ubi nota ꝙ tripliciter
via dei ī v̄itate docet̄. Prio q̄n v̄a ⁊ n̄
falſa via docet̄. Et iō extra verā fidē via
dei nō in veritate ſꝫ in falſitate docetur.
ſicut docēt iudei et ſaraceni et oēs q̄ v̄aꝫ
fidē nō hn̄t q̄ ē fundamētū et p̄m⁹ grad⁹
vie dei ſicut hētur ad heb. xj. Crede opor

tet accedētē ad deū. Et iō qui in v̄a fide
nō docēt nūq̄ꝫ p̄nt viā ī veritate docere.
Chriſtus āt ē tota fides in q̄ doceri opꝫ:
quā credere ē neceſſariū. Et iō xp̄c v̄e do
cuit viā dei. dū ſeipm̄ docuit eē oſtiuꝫ et
viā p quā ad deū itur. io. x. Ego ſuꝫ oſtiū
p m. ſi q. int. ſal. ¶ Scdo q̄n id qd̄ docet̄
ope implet̄. vt ſi p̄dicator p̄dicat munda
na ꝯtemni dꝫ ipe hoc facere. ſi p̄dicat peī
tētiaꝫ dꝫ penitētiā agere. ſi p̄dicat v̄tuteſ
hri. dēt ipe v̄tuoſus eē. et ſic d̄ oīb⁹. ⁊ erit
doctor v̄bo et ope et lucerna lucēs et ar⸗
dēs. vt iohēs bap. Sic docuit xp̄c actu. j.
Cepit ieſus facere ⁊ do. Sic docuit apl̄s
d. ad ro. xv. Nō enī. audeo aliud loq̄ eo⸗
rū q̄ nō p me effecit xp̄s. ¶ Tercō q̄n do⸗
ctrine que docet̄ d̄s phibet teſtimonium
mar. xvj. Illi aūt pfecti p̄di. vbi dn̄o coo
pā. et ſer. ꝯfir. ſeq̄n. ſi. Sic doctrine xp̄i de
us teſtimoniū reddidit et v̄bo et ſigno.
De p̄mo mat. xvij. Hic ē fi. m. d. ip̄. audi.
De ſcdo io. x. Opa q̄ ego fa. i. n. p. m. hec
teſti. phi. d̄ me. ¶ Quartū qd̄ ei attribuūt
ē qꝛ nō ē tibi cura de aliq̊. imo ipe ē cui ē
cura de oībus q̄ntū ad ꝓductōꝫ ⁊ guber
natōꝫ vt dꝛ ſap̄. vj. qꝛ oīa p ipm̄ facta ſūt
io. j. ſed nō ē ei cura de aliq̄ vt ꝓpter potē
tiaꝫ diuicias vel dignitatē vel qd̄cūq̄ꝫ a⸗
liud nō dicat verū et faciat qd̄ bonum ⁊
iuſtū ē. ij. reg. xiiij. Eſt enī dn̄s ſicut ange
lus dei qui nec benedictōe nec maledictō
ne mouet̄. malach. iij. Ego dn̄s et n̄ mu⸗
tor. et hoc ē quod ſubdūt. Nō enī reſpi⸗
cis pſonā hōis. i. indiſtincte dicis verita⸗
tē maioribus et minoribus ſine acceptō
ne pſonaruꝫ. Ueriſſime ergo dicūt. Nō
enī reſpicis pſonā hominis. Nō enī re
ſpexit dignitatē āgelice nature. quin eoſ
de celo ꝓpter ſupbiā ad infernū p̄iiceret
nec reſpexit paucitatē hūane nature. q̄n
duos ſcꝫ virū et vxorē de padiſo eiiceret
et morti ꝯdēnaret ꝓpter iobediētiā atq̄ꝫ
gulā. nec reſpexit multitudinē hoīm. q̄n

oēs pter octo animas ꝓpter luxuriaꝫ in
diluuio deleret. nec reſpexit ꝓximitatem
generis ſui qn gētē ſuā ꝑpt icredulitateꝫ
repbaret ⁊ in locū eaꝝ gētiū ꝑplm ſubſti
tueret. Et iō recte dicūt. Nō enī reſpicis
pſonā hoīs. qi dicāt Tu nō times pſonā
ceſaris neqꝫ diuitias vel dignitatē eius
attēdis. Sed habes oculū ſolū ad deuꝫ
et ad id qđ veꝝ ⁊ iuſtū ē. Et ideo de hac
qōne vitateꝫ dices Licꝫ cēſuꝫ ceſari dare
an nō. Glo. Tripłr ꝯtingit aliquē vitatē
nō dicere ¶ ¶ Primo ex pte ipſius
docētiſ. q: ſ. vitatē nō nouit vel nō amat
Et cōtra hoc dicunt. ſcimus q: verax es
Secūdo ex pte dei cꝰ timore poſtpoſito
qdā veritatē de deo q̄ꝫ nouerūt nō pure
ānūciāt Et cōtra hoc dicūt. Et viā dei in
vitate doces. Tercio ex pte ꝓximi ex cuꝰ
timore vel amore aliqs vitatem nō tacet
Et cōtra hoc dicūt. Nō ē tibi cura đ ali
quo ſcꝫ hoīe. nō enī reſpicis pſonā hoīs.
Cū ergo ſis verax vitate vite q̄ ad teipꝫ ⁊
veritate doctrine q̄ ad deū et vitate iuſti
cie q̄ ad ꝓximū. dices nobis de hac qſtio
ne vitatē ſcꝫ ſi licet cenſū dare an nō et ſic
ptꝫ ſcđm. ¶ Tercō ponit dig redargutō
quā meruerūt. et hoc eſt Cognita autē ie
ſus neqcia eoꝝ ait. Quid me temp. ypo.
Criſoꝰ. Nō ſm ſermones eoꝝ pacificos
blande rn̄dit ſed ſm cōſciam eorū crude
lē aſpa dixit q: volūtatibus rn̄dit nō v
bis. puer. xxvj. Rn̄de ſtulto iuxta ſtulti
ciā ſuā. ne ſibi ſapiēs eē videat. Hieroni.
Prima vtus rn̄dētis eſt interrogātiuꝫ
mētes cognoſcere et nō diſcipulos. ſꝫ tē
ptatores vocare qui nō diſcēdi cā ſed tē
ptandi q̄rūt. Criſoꝰ. Dicit ergo eis ypo
crite. vt ꝯſiderātes eū humanoꝝ cordiū
inſpectoreꝫ qđ facere cogitabāt pficere n̄
auderēt Uide ergo ꝙ phariſei blādiebāt
vt pderēt. ſed ieſus ꝯfundebat vt ſalua
ret. q: vtilior ē homi deꝰ iratꝰ q̄ꝫ hō ꝓpici
us. puer. xxvij. Meliora ſunt vulnera di

ligētis q̄ꝫ fraudulēta odiētis oſcula. In
eodē. xxix. Nō qui blādis fictiſqꝫ ſermoi
bꝰ loquit amico ſuo rete expandit greſſi
bus ſuis. Et iō ieſus aſpe eis rn̄dit ypo
critas eos vocāſ. ypocrita đ: q aliđ ē et a
liud ſilatur. q. d. ieſus. Ex quo ego nō re
ſpicō pſonā hoīs. ſꝫ dico de oībꝰ vitatē et
iō iuſtū ē vt pmo đ vobis ānūcieꝫ vitatē
Et hec ē vitas đ vobis. q: vos eſtis ypo
crite et tota vita vrā ypocriſis ē ⁊ vēto
ſa. nā mūdatis qđ deforis ē calicis ⁊ per
apſidis. intus aūt pleni eſtis rapina et i
mūdicia. q dilatatis philateria vrā ⁊ ma
gnificatis fimbrias. q cū ieiunatis exteri
natis facies vrās vt appareatis hoībꝰ ie
iunātes. qui amatis in āgulis platearuꝫ
ſtātes orare. vt videamī ab hoībꝰ. q cum
facitis elemoſinā tuba canitis ante vos.
vt boni reputemī. ⁊ iō ſiles eſtis ſepulcris
dealbatis. q a foris apparēt hoībꝰ ſpēo
ſa intus āt ſunt ple. oſ. mor. ⁊ oī ſpur. Itē
eſtis crudeles ⁊ oditis vos miſicordeſ
q: alligatis onera ḡuia et iportabilia ⁊ i
ponitis ſup hūeros hoīm. digito āt vrō
nō vultis ea tāgere. deglutiētes camelū
in factis ꝓprijs. et in alienis culicē colā
tes. Itē eſtis auari q: comeditis domos
viduaꝝ ſilantes longas orōnes et deci.
mē. ⁊ ci. ⁊ anetū. et relin. q ḡ. ſunt legis mi
ſericordiā ⁊ iudiciū. ⁊ iri. ſe. mā. dei ꝓpter
traditōes vrās. Q: ergo ypocrite eſtis
vocatis me vacē magiſtruꝫ ſicut velletis
diſcipuli mei fieri cum aliter ſit Q: vero
eſtis crudeles adduxiſtis herodianos.
vt ſi dixero ꝯtra ceſarē occidant me. Q:
eſtis auari. ⁊ vultis decimas et pmicias
integre vobis ſolui mouiſtis q̄ōnē de cē
ſu ceſari ſoluēdo timētes ne vtrūqꝫ poſ
ſint hoīeſ facere. ſ. decīas ⁊ cēſū ſoluere. ⁊
hec ē veritas de vobis ⁊ hec vobis habe
atis. Ad qſtionē āt vrāꝫ ſiłr rn̄debo. Oſtē
dite mihi numiſma cēſus hoc ē genꝰ nu
mi qui pro cenſu ſoluebāt. Erat āt numꝰ

qui pro decē numis ꝯputabat̄ ⁊ hēbat
imaginē ceſaris et in lrīs nomē eiꝰ ſcptū
hebꝛo. Omēs reges romani a pͥmo gayo
ceſare qui īpiuꝫ arripuit ceſares appella-
bant̄. Numiſma ꝓpe ē ipa exarato ima-
ginis regie et ſupſcriptō noīs regis. ⁊ iō
inꝓpͥe ponit̄ hic numiſma. magis aūt ꝓ
pꝛie ponit̄ denariꝰ. Et hoc eſt qd̄ ſequit̄
At illi obtulerūt ei denariuꝫ. ſ. q ꝓ cenſu
ſoluebat̄. ¶ Nō āt xp̄s fecit ſibi oſtēdi de
nariū Et de imagine et de ſupſcptōne ip
ſos interrogauit. quaſi ip̄m nō cognoſce
ret q̇ cozda eoꝝ cognouerat. Sꝫ vt ex cō
ceſſis ab eis ꝓferret ſentētiā vitatis vt d.
glo. Et hoc ē qd̄ ſequit̄. Cuiꝰ ē imago hec
⁊ ſupſcriptō. Dicūt ei ceſaris. ſ. tyberij ce
ſaris ſpͥuigni octauiani auguſti ſub quo
paſſus ē dñs. Nā natꝰ ē ſub octauiano
⁊ paſſus ſub tyberio. Et ſic patꝫ tercium
¶ Quarto āt ſequit̄ ſentēcioſa rñſio quā
a xp̄o audierūt Et hoc ē Reddite ergo q̄
ſunt ceſaris ceſari. ſ. cenſuꝫ et tributa. ⁊ q̄
ſunt dei deo. ſ. decimas pͥmicias ⁊ oblati
ones. ro. xiij. Reddite oībꝰ debitū. cui tri
butū tribu. cui vectigal vectigal. cui hō-
rē honorē Unī nulli debēmꝰ aliqd nisi ex ca
ritate et ad honorē dei Unī dñis tp̄alibꝰ
debemꝰ tributū et vectigal. qꝛ miniſtri dī
ſunt ad ꝯſeruandū iuſticiā. ro. xiij. Mi-
niſter. n. dei ē vindex in iram ei qui male
egit. Et ideo in autoritate p̄dicta ſubdit
apl̄s Nemi q̄cq̄m debeatis niſi vt inuicē
di. i. cenſꝰ et tributa ex caritate debent ſol
ui vt iuſticia ſeruet̄. qꝛ ſi dñs iuſticiā nō
ſeruaret nec id faceret ꝑ q̊ tributū ē īpoſi
tū tūc hoīes p̄dicta ſoluere nō tenerent̄.
Sic ergo bona tp̄alia vt boni diſpenſa-
tores dī tribꝰ ꝑſonis diſpēſare debēmꝰ pri
mo nobis et familie nrē neceſſaria tribu
endo. ſcđo dñis tp̄alibꝰ tributa ſoluēdo
vt pax ⁊ iuſticia ꝯſeruet̄. tercō ſacerdo-
tibꝰ ⁊ religioſis et miſerabilibꝰ ꝑſonis de
cimas et elemoſinas dando. vt orēt pro

nobis. et bono ſtatu nrō: et in taberna-
cula eťna nos recipiāt Ipſi eniꝫ ſūt ꝑ q̊s
ſtatus bonꝰ ⁊ pacificꝰ terrarū ꝯſeruatur
Hic cadit exēplū illiꝰ ſancti ludouici reg̃
francie. q̇ dū repꝛhenderet̄ a baronibꝰ frā
cie q̄re oīa daret religioſis et paupibꝰ di
xit. Ipi ſunt milites regni mei ꝑ q̊ſ bonꝰ
ſtatꝰ et pacificus regni mei hētur et ꝯſer-
uatur qꝛ pugnāt oꝛōnibꝰ fortiſſimo ar-
moꝝ genere. Et iō nullus rex tāta pace
potitur vt ego. Propterea ꝓpter tribu-
ta et collectas nō ſunt elemoſine ſubtra-
hēde. qd̄ quidā faciūt qui de elemoſinis
eleuāt q̄ inde collectas et alios ſumptuſ
ſoluāt. Deberēt eni potius mala ſexpē-
ſas quas faciūt moderare. Hic cadit exē
plū cuiꝰdā aurige. qui cū hēret curruꝫ ni
mis onuſtū. ꝓpter qd̄ boues nō poterāt
bene currū trahere. incepit eū ſecuri ele-
uare de rotis currus et nō de onere. ꝓpt̄
qd̄ currꝰ fractꝰ ē. et remāſit in ſceno. Re-
ligioſi eniꝫ et alij boni paupes ſunt rote
currꝰ totū mundū trahētes. Et iō nō de
rotis. ſed de pōde dēnt eleuari al's dictū
verificabit auguſtini q̊ ait. qd̄ nō dat̄ cri-
ſto dat̄ fiſco. Unde de tali ſubtractōe nū
q̄ꝫ aliq̇s ditatus et gauiſus fuit. Iō p̄res
noſtri āntiqui bonis tp̄alibꝰ abūdabant.
qꝛ decimas et elemoſinas dabāt. Sic er-
go faciēdo ſententiā xp̄i implebimus. vt
deo ſua et ceſari ſua ſoluamꝰ. ¶ Moꝛa
lit̄ ad edificatōꝫ nrāꝫ hec q̄ſtio cuiꝰ ē ima
go hec ⁊ ſupſcriptō tripliciť pōt intelligi
¶ Primo vt ſit d̄ imagine naturali aīe
hꝫ quā ad dī imagiēꝫ ē creata. Gen. j. Cre
auit deꝰ ho. ad ima. et ſi. ſi. ſuā. Naꝫ ſicut
vnus ē deus et tres ꝑſone ita ē vna eſſen
tia aīe in q̄ ſunt tres potētie. ſ. mēoꝛia in-
telligētia et voluntas. tres ꝑſonas diui-
nas repſentātes. Nā ꝑſona patris eſt ꝑ
modū mēoꝛie oīa ꝯtinētis et ꝯſeruātis.
Perſone filij ē ꝑ modū intelligētie om-
nia dirigētis. ipa eni ē ſapīa patris Pea

ſona ſpūſſancti ē ꝑ modū volūtatis oīa
bona amātis. q2 ipa eſt amor patris ad
filiū et ecōuerſo. Pater ergo dꝫ quieſce-
re in cella memorie ꝑ iugē recordatōneꝫ
beneficoꝝ dei. filius in cella intelligētie
ꝑ verā fidē diuinitatis ⁊ hūanitatis ſue.
ſpūſſanctus in cella volūtatis ꝑ amoreꝫ
ꝑfectoꝝ bonoꝝ. Hec ergo imago indubi-
tanter ē dei. Et idō indubitāter aīa dēt red
di deo. Supſcriptō aūt dei apparet ī cor
pore. Nā in facie hꝫ hō ſcptū. Homo dei
Nā duo oculi ſunt vt duo o. Supcilia
uero vt vnū. m. auris vō vt vnū d. nareſ
aūt ſunt vt vnū e. os vō vt vnum i. Et ſic
habes hō dei. Eſt āt imago dei in aīma.
et ſupſcriptō in corpe. ⁊ ꝑ ꝯñs hō eſt de-
narius di. et ſic hō ē dei ī aīma ⁊ corpore
et ꝑ ꝯñs aīam et corpꝰ dēmꝰ reddere dō.
Res aūt tpales dēmꝰ triplicit̄ diuidere.
vt dictū ē ſupra. bern. Deo dēmꝰ totuꝫ ⁊
aīaꝫ et corpꝰ. q2 totū fecit et refecit ¶ Se
cūdo vt ſit q̄ſtio de interiori imagine vi-
coꝝ acquiſita. Naꝫ ſcḋm diuerſa vicia hō
in diuerſa aīalia transfigurat̄. Boetiꝰ. li.
iii. pſa. iii. Euenit igit̄ vt quē transforma
tū vicijs videas. hoīnē eſtimare nō poſ-
ſis. Auaricia feruet alienarū opū violē-
tus ereptor. lupis ſimileꝫ dixeris. Ferox
atqꝫ inquietus linguā litigijs exercet. cani
bus ꝯpabis. Inſidiator occultuſ fraudi
bus ſubripuiſſe gaudet. vulpeculis exeq̄
tur. Ira intēpans fremit. leonis aīmū ge
ſtare credat̄. Pauidꝰ et fugax nō metuē
da formidat. ceruo ſimil' hēatur. Segniſ
ac ſtupidus torpet aſinine viuit. Leuis
atqꝫ incōſtās ſtudia ꝑmutat. nihil ab a-
uibꝰ differt. Qui fedis imūdiſqꝫ libidibꝰ
īmergit̄ ſordidā ſuis voluptate detinet̄.
Ita fit vt q̇ ꝓbitate deſerta hō eē deſierit
cū in diuinā cōditōnē tranſire nō poſſit.
vertatur in beluā. ps. hō cū in ho. eſ. ñ ĩc.
Peccator enī ē illa beſtia quā vidit ioh.
apoc. xiii. d. Uidi de mari beſtiā aſcēden
tē. ha. capi. ſep. et cor. decē. Septeꝫ capita
hꝫ peccator. qñ ei ſeptē pctā mortalia do
minātur. Decē vero cornua hꝫ q2 ꝑ ela-
tionē decē ꝑcepta ꝑcutit et frangit. Nō
mirās ergo deus de imagine dyaboli et
vicoꝝ poſita in tēplo ſuo ⁊ de ſua imagi
ne ſic turpiter fedata et trāſformata ait.
Cuiꝰ ē imago hec. Treno. iiii. Denigra-
ta ē ſup carbones facies eoꝝ. Naū. ii. Fa
cies oīm ſicut nigredo olle. q. d. In pctō-
re nihil apparet de imagine mea. ſꝫ eſt ibi
imago dyaboli tenebroſa. Et iō in tēbraſ
ad dyabolū ꝓiciat̄. mat. xxii. Ligatiſ ma.
et pe. mit. e. in te. exte. ¶ Tercō. vt ſit que
ſtio de exteriori imagine ſupinducta. mu
lieres enī ſupinducūt ſibi diuerſas ima-
gines in facie in capillis ⁊ in veſtimēto ⁊
in toto corpe. q. d. dñſ. O mulier vana cꝰ
eſt imago hec quā iā tibi feciſti. Certe nō
mea. q2 feci te brunā et tu feciſti te albam
feci te pallidā. et tu feciſti te rubeaꝫ. feci te
capillis nigris. et tu portas glaucos. feci
te nudā. ⁊ tu hēs veſtē ſtragulatā ⁊ gem
mis ⁊ auro ornatā. In quibꝰ oībꝰ magnū
peccatū ē. criſo. Mulier ſi ſe ornauerit ⁊
aſpectū hoīs in ſe ꝓuocauerit. ⁊ ſi nulluꝫ
dānū intulerit vel plagā. vīdictā tñ exol-
uet extremā. et ſi nullus inuētꝰ fuerit q bi
berit venenū tñ infundit. Ibideꝫ. Quid
dicemꝰ de femīs que colorībꝰ ⁊ ſupſcptō
nibꝰ corrūpūt facies ſuas in ꝑnicīē incō-
tinētū iuuenū. Ciprianꝰ. Serico ⁊ pur
pura indute xp̄m induere nō pñt. auro ⁊
margaritis ornate ornamēta cordis ⁊ pe
ctoris ꝑdiderūt. ¶ P ¶ Primā auteꝫ
imaginē qua ad dei ſimilitudinē facti ſu
mus diligenter debemꝰ attēdere ꝓpē
quiqꝫ. ¶ Primo vt cognoſcentes nos
ad imaginē dei factos vehemēter euꝫ di
ligamus. ꝓpter quā imaginē facti ſumꝰ
filij dei. qd alijs creaturis ꝑter angelos
nō ꝯpetit. ioh. i. Dedit eis pot. fi. di. fi. Et
vide immēſaꝫ grām ⁊ dī caritatē. q2 ꝑmo

fecit nos ad imaginē ſuā Et qꝛ ꝑ hāc ima
ginē nō eramꝰ ei ſil̃es niſi in aīma voluit
ipſe totā naturā nrā̃z aſſumere et aīmā ⁊
corpꝰ. vt ꝑ oīa ſil̃es ei eſſemꝰ. phi.ij. In ſi
militudinē hoīm factꝰ ⁊ ha. inuen. vt hō.
iob.j. Verbū ca. fa. ē. ¶ Scd̃o. vt in ipſa
imagine diuina opa ſpeculemur. qꝛ ī ip/
ſa ē lumē diuinū et lumē rōis. ps. Sigt.
eſt ſup n. lu. vul. t. d. In q̊ diuina opa ſpe
culari et ꝯtemplari dēmꝰ Ex qua cōtem
platōe inducimur ad gratiaꝝ innumera
biles actōes. qꝛ inumerabiles grās vide
bimus nobis factas ⁊ futuras. ¶ Tercō
vt cognoſcētes ipāz eſſe imaginē dei. ī q
tota nobilitas nrā ꝯſiſtit. et ſummuz bo/
nū noſtrū. ipam mūdā ⁊ immaculatā ſer
uemꝰ. et ei debitā reuerētiā faciamꝰ Exē
plū ſicut pulcra mulier vxoꝛ magni dn̄i
ſummope ſtudet ſuā pulcritudinē ſerua
re. ne ꝯtemptui hēatur. Sic aīa ſponſa
xp̄i dēt facere. Si enī nephas ē imaginē
virginis et crucifixi mortuā in luṫū ꝓijce
re. q̄nto magis imaginē dei viuāz. eccl̃. x.
Fili in mā̃ſuetudine ſerua aīam tuā ⁊ da
illi honorē ſm̄ meritū ſuū. i. ſm̄ dignitatē
ſuā. ¶ Quarto vt in ipā oēs defectꝰ no/
ſtros ſpeculemur ⁊ amoueamꝰ Ipſa enī
eſt ſpeculū oīa repſentāſ. qꝛ in ipā ē regu
la rōis ꝑ quā oīa moderare debemꝰ. hie
remie. xxxnj. Statue tibi ſpeculā. exo. xx/
v. Oīa fac ſm̄ exēplar qd̃ ti. imō. mō. eſt.
¶ Quinto vt in ipā cognoſcētes dō noſ
eē ſil̃es in natura. ſtudeamꝰ ei ſimiles eē
in gloria. j. iob. nj. Cariſſimi nūc filij dī ſu
mus. ſed nōdū apparuit quid erimꝰ. cuz
aūt apparuerit ſil̃es ei erimꝰ. Hoc aūt de
ſideriū ē ſup oīa naturalit̃ nobis inſituz
Naturaliter enī deſideramꝰ ſummuz et
ꝑfectū bonū qd̃ tūc erit. nec vnq̄z niſi illo
habito quieſcere poſſumꝰ. augꝰ. Feciſti
nos dn̄e ad te. ⁊ inqe. ē coꝛ. no. do. re. in te
¶ Scd̃āz imaginē ſcʒ et dyaboli dēmuſ
diligenter attēdere. vt ipāz de aīa noſtra
ſcʒ camera trinitatis oīno ꝓijciamꝰ. alıs
erimus cōfuſi in ꝑpetuū. et etn̄is ſupplici
is deputati. Exēplū ſicut ſapiens mulier
hn̄s amaſiū in cella nitit̃ euz emittere ne
deꝓhendat̃ ⁊ ꝯfundat̃ et ꝯburat̃. Sic aī/
ma ſpōſa xp̄i dyabolū amaſiuz ſue aīme
dēt foras mittere cū ydolis vicōꝝ. Beni
gnus ē enī deus vt recipiat aīāz ſponſaz
ſuā poſtq̄z mechata fuerit. Hiere. nj. Tu
fornicata es cū ama. mul. tn̄ reuert. ⁊ ego
ſuſci. te. ¶ Terciā imaginē. ſcʒ exterioꝛez
ſuꝑinductā dēmus diligent̃ attēdere q̄z
ſit ꝯtemptibilis et abiecta. Nōne ꝯtēpti
bilis ē illa pulcritudo q̄ ex pelibꝰ muriū
et ſtercoꝛibꝰ vermiū ꝯſurgit et ex qbꝰ dā
loturis ſimilat̃. In quo facto hō oſtēdit
pauꝑtatē et ꝯfuſionē ſuāz. qꝛ q̄rit a crea/
turis iuuari in pulcritudīe tāq̄m ipām a
ſe nō hēat. Veſtes enīz date ſunt hoī ptꝰ
peccatū ad cōfuſionez ſuā. qui ꝓmo erat
nudus et veſtiebat̃ candoꝛe: vt liliū. ber.
Qui gloriat̃ de veſte ſimilis eſt furi q̇ de
cauterio gloriat̃. Reddit etiā mulier ſe
ſuſpectā in ſupfluo veſtiū oꝛnatu. qꝛ non
videt̃ hoc facere vt a viro amet̃. ſed ab a/
lijs. qꝛ ꝑ totā ſeptimanā in qua ab alijſ n̄
videt ſʒ ſolū a viro. nō curat ſe oꝛnare.
Hic cadit exēplū de galla filia cōſularis
de qua gre. d. in. dya. ꝙ duz moleſtaret̃ a
ꝑentibꝰ vt accipet virū dicētibꝰ medicis
ꝙ niſi hoc faceret barbā eēt habitura rn̄
dit. Propt̃ barbā nec placeo nec diſpli/
ceo ſpōſo meo xp̄o. et iō de ipā nō curo.
Et ꝓpterea que intēdit ſolo viro place/
re nō curat ſe oꝛnare. ¶ In fine āt nota.
ꝙ cū hō ſit denarius dei. vt dictū eſt. ea q̄
ad bonū denariū reqrunt̃. ad bonū hoī/
nē requirūtur. Sunt aūt ſex que ad bo/
nū denariū reqrūtur. ¶ Q ¶ Primuz
ē ſignū ſiue imago. qꝛ denariꝰ nō curatuꝛ
niſi ſit ſigtus. ſic hō nō hn̄s dei imaginez
mēoriā ſcʒ bn̄ficiōꝝ dei. intelligentiā vōꝝ
et amorē dei ⁊ ꝓximi in volūtate. n̄ curat

in eccleſia dei nec aliq̄d valet. Secūdū ē
ſuꝑſcripō. Deb; enim ī aīa hoīs eē ſcri‑
pta lex nature vt qđ tibi vis ne fiat. aliſ
fecīſſe cauero. ⁊ q̄cūq; vul. vt fa. v. b. ⁊ vo.
fa. il. Mathei. vij. Itē p̄cepta d̄calogi et
articuli fidei. q: vt d̄r. j. coꝛ. xiiij. Qui ig‑
noꝛat ignoꝛabit̃ ¶ Terciū ē pōdus. Nā
ille denari⁹ bon⁹ ē. q̇ in ſtatera deſcendit
Hoc pōd⁹ facit hūilitas ī aīa Lu. j. Re‑
ſpe. hu. an. ſu. p̄s. Reſpe. in oꝛa humi.
Quartū ē inflexibilitas. Nō eni bon⁹ ē
denari⁹ q̇ de facili plicat̃ et frangit̃. ſic nec
homo iſtabilis q̇ vertit̃ ad oēm ventu;.
et ꝑ oēm tribulatōe; frangit̃. Contra qđ
d̄r ecc. xv. Firmabit̃ in illo et nō flec. mat.
vij. Deſcēdit pluuia. venerunt flumina.
flauerūt vēti. et irruerūt in domū illa; ⁊
nō cecidit. Q: nec pluuia carnalis cōcu‑
piſcētie. nec flumīa tribulatōnū. nec ven
ti bonoꝝ p̄ñt hoīem cōſtantē euellere.
Quītū ē dulcis ſonus. ſic et hō qñ loqui
tur verba dei. j. pe. iiij. Si q̇s loquit̃ q̄ſi
ſer. dei. Q: vt d̄r. j. coꝛ. xv. Corrūpūt bo.
mo. col. p̄ra. ¶ Sextū ē integritas dena
rij. q: nō placet deo qui diuiſus ē ⁊ ꝑte;
de ſe dat dyabolo et mūdo et ꝑtē deo. iij.
reg. xviij. Uſq;q̊ claudicatis in d. ꝑ. opt;
ergo ꝙ hō ſit integer totus dei. ⁊ in fide
et opibus. iac. ij. Si quiſ totā legē ſer. of.
aūt in vno fac. ē o. re. ¶ Itē in hoc euāge
lio q̇nq; exēpla ſalutaria hēm⁹. ¶ Pri
mū ē vt omēs et maxime ſerui dei vndi‑
q; ſibi caueant et ab oīb⁹. q: fili⁹ dei qui
peccatū nō fecit fuit multiplicit̃ obſerua‑
t⁹ ⁊ infamat⁹ Unde illa ſancta aīalia per
q̄ viri ſancti deſignāt̃. de q̇bus d̄r ezech. j.
hēbāt oculos āte et retro. ⁊ vn. c. ꝑte. eph.
v. Uide q̊. cau. am. ¶ Scđm ē vt verba
nrā potiſſime moderemur. q: verbū dei
qđ errare nō p̄t. in v̄bo conati ſunt cape.
p̄s. Poſui oꝛi meo cuſ. cū ꝯſi. pec. aduer.
me. Sen. Taciturnitaſ homi ſtulto ꝓ ſa
piētia eſt ¶ Terciū vt adulatoꝛib⁹ dure

et aſpe reſpōdeam⁹. Ipi eni ſunt ſyrene:
que faciūt ſubmergi nauē. Ipſi ſunt apeſ
q̄ poꝛtāt mel in oꝛe ⁊ retro pūgūt. qui vt
ſcoꝛpiones nos venenare volūt auguſt.
Duo ſunt genera ꝑſecutoꝝ. vituꝑantiū
et. adulātiū Plus ꝑſequit̃ lingua adula
toꝛis q̄; gladius interfectoꝛis. ¶ Quartū
ē vt nec timoꝛe. nec amoꝛe. p̄ce vel mune‑
rib⁹ a v̄itate declinem⁹. q: xp̄c dixit de oī
bus ⁊ ꝓ oīb⁹ v̄itatē. gal. j. Si adhuc hoī.
pla. ſ. xp̄i nō eſ. exo. xxiij. Nō ſeq̄ris tur‑
bā ad faciendū malū ¶ Quintū ē vt ima
ginē regis et ſuꝑſcriptōe; diligent̃ atten‑
dam⁹ anteq̄; de ipa ſentētiem⁹. q: de⁹ ſo‑
lus intuet̃ coꝛ Nos aūt iudicare hēmuſ
ſm ea q̄ foꝛis patēt. Et iō iudices ſm alle
gata iudicare dēnt vt d. aug. Et ſic patet
totū de euāgelio.

¶ De ep̄la ſermo. ¶ CXI

IMitatores mei
eſtote fratres et obſeruate eoſ
qui ita āulant ſicut habetis
foꝛmā noſtrā. phi. iij. Hec ē ſcđa ꝑs toci‑
us narratōiſ iſti⁹ ep̄le ad philip. In qua
pt⁹ q̄; inuitauit phi. ad ꝯſtantiā ꝯtra per
uerſitatē doctrine pſeudo apl̃oꝝ ſubiun
git inſtructōe; ad cōſtātiā ꝯtra ꝑuerſita
tē vite. ne ſc; exēplo illoꝝ corrūpant̃. De
his eni duob⁹ dēt doceri popul⁹. ſ. ď do‑
ctrina fidei et bonitate opis. In hac igit̃
ep̄la apl̃s q̄ttuoꝛ facit. Primo eni inui‑
tat phi. et nos cū illis ad ſui et ſibi ſimili
u; imitatō; In p̄nc. epiſtole. Scđo reuo
cat eos ab imitatōe vite pſeudo apl̃orū
oñdēdo eoꝝ malā ꝯuerſatōe;. ibi. Multi
eni āulāt q̊s ſepe dicebā vobis. Tercio
vt ipm ſeq̄ntur oñdit ſui ⁊ ſuoꝝ celeſte;
ꝯuerſatōe; ibi. Nrā āt cōuerſatō ī ce. eſt
Quarto q̄ſi ꝯcludēdo exhoꝛtat̃ eos ī do
mio ad bonoꝝ opm ꝑſeuerāncia; ibi. Ita
q; fratres mei kmi ⁊ deſi. ⁊c. ¶ In p̄ma
ergo ꝑte inuitat apl̃s phi. et nos cu; illis